

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040, FAX: 01/7869-045, GSM: 051/612-923

SVETOVANJE, PRODAJA IN
SERVIS RAČUNALNIŠKE OPREME

- **20%** ... na lastno programsko opremo
za računovodstvo, finance,
trgovino in storitve.

e-mail: lamas@lamas.si

Številka 5, letnik 17, junij 2011

Letos prepevali v čast 20. obletnice samostojne Slovenije

Deževno vreme ni prestrašilo približno tri tisoč pevcev iz vse Slovenije in zamejstva, ki so se domovini ob njenem okroglem jubileju poklonili z najlepšim darilom – s slovensko pesmijo.

Vse najboljše, draga Slovenija!

Ko smo pred dvajsetimi leti prvič ponosno dvignili tvojo zastavo in ti dali ime samostojna država Slovenija, smo dihali kot eno. Vezale so nas sanje tisočletij, hrepenenja rodov in globoka zavest, da je to za nas edina prava pot. 25. junij 1991 je v nas pustil pečat narodne zavednosti, ponosa, radosti, pa tudi skrbi in negotovosti. Ko so postavljali barikade, ko so na drugem koncu nekdanje domovine naši fantje tvegali vse, samo zato, da so prišli domov in na pravo stran. Ko so nebo prekrili zloveščki oblaki groženj, ko so zate, Slovenija, umirali pogumni in srčni ljudje.

Potem so tekla leta. Letos jih dopolnjuješ 20. Vse tisto, kar smo ti obljubljali pred 20 leti globoko v sebi, še vedno drži. Le povemo ti bolj poredko, kako si nam ljuba. Kako nam je dragocena tvoja barvita in slikovita pokrajina, kako nam je sveta naša slovenska beseda in vse, kar izvira iz tvoje bogate tradicije.

Priznanja in nagrade, ki so jih naše občanke občani prejeli v minulih tednih, so tudi delček mozaike, ki te krasijo, draga domovina. Ponosni smo, da smo tvoji sinovi in hčere!

Matej Šteh

Kvartetovih dvajset

Krka se veseli novih pridobitev

Nov šola in vrtec skupaj z družbenim centrom središče krajevnega življenja

Praznik slovenskih čebelarjev v
Ivančni Gorici

MAŠA ZA DOMOVINO S KULTURNIM PROGRAMOM

v počastitev
DNEVA DRŽAVNOSTI in
20. obletnice SAMOSTOJNOSTI
REPUBLIKE SLOVENIJE

25. junij
DAN DRŽAVNOSTI

v soboto, 25. 6. 2011, ob 14. uri
pri cerkvi sv. Duha na Polževem

Vijudno vabljeni
Občina Ivančna Gorica

KULTURNO DRUŠTVO JOSIPA JURČIČA MULJAVA
OB 100-LETNICI PRVE UPRIZORITVE
DESETEGA BRATA NA MULJAVI

JOSIP JURČIČ:
**DESETI
& BRAT**

DRAMATIZACIJA IN REŽIJA: TATJANA LAMPRET
SCENOGRAFIJA: DORE JUŽNA
PREDSTAVA NA PROSTEM

PREMIERA:
PETEK, 24. 6. 2011, OB 21. URI

PONOVITVE:
SOBOTA, 25. 6., OB 21. URI
PETEK, 1. 7., OB 21. URI
SOBOTA, 2. 7., OB 21. URI
PETEK, 8. 7., OB 21. URI
SOBOTA, 9. 7., OB 21. URI

REHAU QUALITY DESIGN ZA OKNA

CUGELJ
PVC IN ALU OKNA

- PVC / ALU OKNA IN VRATA
- ROLETE
- KRPAN ŽALUZIJE
- KOMARNIKI
- ZIMSKI VRTOVI
- OKENSKÉ POLICE IN ZAKLJUČNA DELA

brezplačna modra številka
080 16 99

e-pošta: info@cugelj.si www.cugelj.si

AVTO SERVIS VLEKA
MARJAN KLEMENČIČ S.P.

Velike Češnjice 43
1296 Šentvid pri Stični
Tel.: 01/78 000 96, Fax: 01/78 000 97
Gsm: 041/785 333
<http://www.avto-klemencic.si>

AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO
AVTOKLEPARSTVO
AVTOOPTIKA
AVTOVLEKA non-stop
AVTOPRALNICA
IZPUŠNI SISTEMI (meritve)
NADOMESTNA VOZILA

ZLATARSTVO TADINA

CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572

Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.
www.zlatarstvo-tadina.com

MOTOMAT

AVTO MOTO CENTER
KOCJANČIČ

Janez Kocjančič, Mlaščevo 1a, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01/7877-333, GSM: 041/651-722, 041/777-333
e-mail: amc.kocjancic@siol.net, www.amc-kocjancic.si

- servis za vsa osebná vozila
- avtovleka
- nadomestni deli za vse vrste osebnih avtomobilov

Za letošnji občinski praznik tudi nova šola in vrtec na Krki

Letošnja osrednja svečanost ob prazniku občine je bila v soboto, 28. maja, na Krki, kjer je ob podelitvi občinskih priznanj in nagrad potekalo tudi slovesno odprtje nove podružnične šole in vrtca.

Letošnja osrednja svečanost ob občinskem prazniku (29. maj) je sovpadala z zaključkom del na novi podružnični šoli na Krki, ki bo skupaj s

sebej pohvalno je, da se novih pridobitev veseli vsa krajevna skupnost. V nadaljevanju so bile podeljene letošnje občinske nagrade in priznanja.

prizidkom nudila tudi prostor za novi vrtec. Celoten projekt izgradnje šole in vrtca je celostno zaokrožen še z razširitvijo družbenega doma poleg šole. V njem bo tudi telovadnica, namenjena potrebam šole in številnih društev v kraju.

Kot je za osrednjo svečanost ob občinskem prazniku običajno, je tudi letos ob tej priložnosti potekala podelitev priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica za leto 2011. Ob prazniku občine je občankam in občanom spregovoril župan Dušan Strnad, ki je zavest o lastni skupnosti, v kateri živimo, povezal tudi z mislijo na 20-letnico slovenske samostojnosti. Izrazil je tudi zadovoljstvo nad tem, da se je projekt gradnje šole in vrtca na Krki, ki se je začel v prejšnjem mandatu, uspešno zaključil v letu 2011. Še po-

Novi častni občan naše občine je postal Leopold Sever, upokojeni učitelj, turistični delavec, publicist in dol-

goletni sodelavec občinskega glasila Klasje. Zlati grb je prejel Alojzij Šraj za dolgoletno delo na družbenem področju v krajevni skupnosti in prispevek k razvoju in prepoznavnosti občine Ivančna Gorica. Letos so bile podeljene tri nagrade Josipa Jurčiča. Prejeli so jih Nikolaj Erjavec za dolgoletno delo in njegov prepoznaven prispevek k razvoju občine Ivančna Gorica in krajevne skupnosti Stična na družbenem, političnem in društvenem področju. Jože Kozinc za prizadevno in uspešno delo na področju vseh segmentov družbenega življenja na Krki in v občini Ivančna Gorica in Policijsko veteransko društvo Sever, pododbor Ivančna Gorica za prizadevno in uspešno delo pri ohranjanju spomina na zgodovinski dogodek. Prejemniki plakete Antona Tomšiča pa so: Dušan Kamnikar za posebne zasluge na področju kulturnega in družbenega življenja občine, predvsem pa za večletno uspešno predsedovanje Vokalnemu kvartetu Stična, Vokalna skupina Šentviški slavčki za dolgoletno aktivno delovanje in za pomemben prispevek k razvoju kulture, še posebej zborovske dejavnosti v občini Ivančna Gorica, in Konjerejsko društvo Radohova vas za večletno uspešno in požrtvovalno delovanje.

Svečanost ob podelitvi nagrad in priznanj so s kulturnim programom popestrili Godba Stična, zbor učiteljic OŠ Stična, Alja Puš, Mešani pevski zbor Krka, Krški rogisti in Šentviški slavčki.

Slovesnost se je nadaljevala z bogatim programom, ki so ga ob odprtju šole in vrtca pripravili otroci Vrtca Ivanč-

Dopoldan tudi tržnica in otroško igrišče

Da pa je bila sobota, 28. maja, dan za otvoritve, pričata tudi dve novi pridobitvi. V dopoldanskem času je v Ivančni Gorici župan Dušan Strnad odprl novo tržnico in otroško igrišče.

Ideja o tržnici v Ivančni Gorici je zorela dalj časa. Ko so bila sredstva v letošnjem proračunu zagotovljena, nenazadnje tudi kot posledica številnih predvolilnih obljub, je končno le prišlo do realizacije. Vsa mnenja do sedaj kažejo, da je to dobrodošla pridobitev naše občine, v naslednjih tednih in mesecih pa se bo izkazalo, koliko smo tržnico pogrešali do sedaj. Na slovesni otvoritvi je sodelovala vrsta lokalnih ponudnikov domačih pridelkov, hrane in raznih izdelkov domače obrti. Tržnica je odprta vsako soboto od 7. do 11. ure dopoldan, z manjšo ponudbo pa posluje tudi ob petkih. Po otvoritvi tržnice pa so na svoj račun prišli tudi naši najmlajši občani. V Ivančni Gorici sedaj obratuje tudi javno otroško igrišče, ki je vsak dan, zlasti pa ob koncih tedna, dobro zasedeno. Odprto je od 9. do 19. ure.

na Gorica in učenci Podružnične šole Krka. Spregovorili so tudi gostje; nekdanji župan Jernej Lampret, v času katerega se je začela gradnja šole in vrtca, ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica Branka Kovaček in ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar. V imenu Ministrstva za šolstvo in šport, ki je sofinanciralo gradnjo, je spregovoril direktor direktorata za osnovno šolstvo Boris Zupančič.

V programu so se skupaj s svojimi mentoricami predstavili otroci iz enot vrtca v Ivančni Gorici, Muljavi in Šentvidu, navdušila pa je tudi glasbena skupina vzgojiteljic Vrtca Ivančna Gorica. Otroci PŠ Krka so skupaj s svojo mentorico Matejo Jere Grmek uprizorili zgodbo, s katero so se na simboličen način poslovili od stare šole in na koncu vse zbrane odpeljali pred vhod nove šole, kjer je potekalo še sklepno dejanje – blagoslov in prerez traku. Množica obiskovalcev si je z navdušenjem ogledala nove

prostore. Prireditvev je bila bogata po vsebini in obsegu, vsekakor primerna za tako pomembne dogodke in pridobitve, kot so občinski praznik ter odprtje nove šole in vrtca. To se res ne zgodi vsako leto, zato se je tudi dalo spremljati malo daljši program, kot je običajno. Večer se je zaključil z druženjem pod šotorom in zabavo z ansambloma Povratniki in Zasavci.

Matej Šteh
Foto: Travnik

Kolofon

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 11. julija.

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica

Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Ivančna Gorica

Sedež uredništva: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net

Uredniški odbor:

Matej Šteh - v. d. glavnega in odgovornega urednika

Leopold Sever - *Kratkočasnik, Siva in Severna stran*

Simon Bregar - *Šport*

Milena Vrhovec - *Kmetijstvo*

Nataša Ž. Erjavec - *Gospodinjska stran*

Maja Ficko

Sonja Maravič

Gregor Štrubelj

Lektoriranje: Simona Zvonar

Oblikovna zasnova: Flamus, Nataša Ž. Erjavec

Priprava za tisk: AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Špes & Co. d.n.o.

Časopis KLASJE izhaja v 5.800 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Zahvala

Ob praznovanju občinskega praznika ter odprtju šole in vrtca na Krki je bilo opravljenega veliko zavzetega in prostovoljnega dela, ki je prispevalo k slavnostnemu vzdušju že v dneh pred proslavo in tudi na slovesnosti v soboto, 28. maja 2011.

Festival Krka, Prostovoljna gasilska društva Krka, Korinj, Stična, Kulturno društvo gledališče Krka, Mešani pevski zbor Krka, recitatorji s Krke, skupina Ljubitelji plesa Krka, Športno društvo Krka in Športno društvo mladih Krka, Sekcija za badminton, šah in tarok Krka, Lovska družina Krka, Krški rogisti, Ansambel Povratniki, Šentviški slavčki, Godba Stična, Čebelarska družina Krka-Zagradec, Jamarski klub Krka, Turistično društvo Krka, Društvo gobarjev Štorovke Hočevje, Milena Bregar, Barbara Mušič, Matjaž Jurca, Eva Kovačič, vzgojiteljice Vrtca Ivančna Gorica, učiteljice OŠ Stična in podružnične šole Krka, delavci Občine Ivančna Gorica, slikar France Slana ter vsi krajanji, ki ste sodelovali pri pripravi prireditvenega prostora, vzdrževanju reda in postrežbi –

hvala vam, ker ste z nami združili moči in pripravili to slovesnost!

Svet Krajevne skupnosti Krka

Predstavljamo letošnje občinske nagrajence

Dušan Kamnikar

Plaketa Antona Tomšiča za posebne zasluge na področju kulturnega in družbenega življenja občine, predvsem pa za večletno uspešno predsednikovanje Vokalnemu kvartetu Stična.

Za Dušana Kamnikarja lahko trdimo, da je v zadnjih 30 letih vidno zaznamoval družbeno, športno in kulturno življenje v naši občini. Že kot stiški gimnazijec se je uveljavil kot rokometas, vsa leta od tedaj naprej pa tudi kot pevec, najprej v srednješolskem zboru, nato v domačem stiškem pevskem zboru, zadnjih 20 let pa je kot eden od ustanovnih članov in nato njegov vodja, duša in srce Vokalnega kvarteta Stična. Ima pomembne zasluge za umetniško rast kvarteta, predvsem pa tudi za promocijo naše občine, ki jo Vokalni kvartet Stična izvaja s svojimi odmevnimi nastopi v domovini in tujini. Še posebej izstopajo gostovanja v Nemčiji, Avstriji, Italiji, na Češkem, Švedskem, Hrvaškem in v Srbiji.

Vokalna skupina Šentviški slavčki

Plaketa Antona Tomšiča za dolgoletno aktivno delovanje in za pomemben prispevek k razvoju kulture, še posebej zborovske dejavnosti v občini.

Vokalna skupina Šentviški slavčki že več kot 20 let bogati kulturno dogajanje v Šentvidu pri Stični in širši okolici. Ubrano večglasno petje je najprej donelo iz domače cerkve, nato pa tudi z odrov kulturnih in drugih prireditelj. Pri svojem poslanstvu so zelo dejavni, prirejajo lastne koncerte, svojim zvestim poslušalcem se vsako leto predstavijo z božičnim koncertom in Slavčkovim pozdravom pomladi. Udeležujejo se tudi programov v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS, v okviru katerega dosegajo vidne uspehe. Slavčki so svojo pesem ponesli tudi preko meja domovine in s svojim petjem navduševali Slovence v Frankfurtu, peli pa so tudi v Evropskem parlamentu v Bruslju. Leta 2010 so se prvič predstavili na mednarodnem festivalu Marijafest na Ptujski Gori, kjer so dosegli odmeven uspeh s svojo avtorsko skladbo. Število članov v skupini se je z leti spreminjalo, umetniška vodja pa ostaja od začetka do danes gospa Tanja Tomažič Kastelic.

Konjerejsko društvo Radohova vas

Plaketa Antona Tomšiča za večletno uspešno in požrtvovalno delovanje.

Konjerejsko društvo Radohova vas je ob svoji ustanovitvi pred desetimi leti še posebej poudarilo, da bodo nadaljevali delo nekdanjega društva. Tako društvo organizira strokovna predavanja s področja rejce in prehrane konj, izvaja ogledne urejenih hlevov priznanih rejcev konj v Sloveniji ter sodeluje na številnih kulturnih in turističnih prireditvah, okroglih obletnicah, proslavah v občini in drugje. Večkrat so tudi sami organizirali parade konj s prikazom kmečkih

del, srečanja konjenikov, spretnostna tekmovanja jahačev in voznikov vpreg, izlete s konji po meji občine in izven nje ter že tradicionalni blagoslov konj na god sv. Štefana v Šentvidu pri Stični.

Društvo šteje več kot 120 članov, skupaj redijo preko 200 konj. Številni mladi lastniki in jezdec, ki jih srečujemo na travnikih, poljskih poteh in v gozdu v širši okolici Radohove vasi, so zagotovilo, da ima društvo dober delovni program in zagotovilo za delovanje v bodoče.

Nikolaj Erjavec

Nagrada Josipa Jurčiča za dolgoletno delo in njegov prepoznaven prispevek k razvoju Občine Ivančna Gorica in Krajevne skupnosti Stična na družbenem, političnem in društvenem področju

Nikolaj Erjavec že desetletja aktivno deluje v javnem življenju naše občine. V letih pred osamosvojitvijo je bil predsednik Krajevne skupnosti Stična, ko je kraj pridobil razširjeno pokopališče, poslovilno vežico, kulturno dvorano, sodobno trgovino in kanalizacijo, obnovljenih pa je bilo kar nekaj cest. Ves čas je bil aktiven tudi v športu, neposredno je vodil in vzgojil vsaj dve generaciji mladih rokometas.

V začetku devetdesetih let je bil glavni pobudnik ustanovitve Tarok zveze Slovenije in njen prvi predsednik. Ta je imela kot edina nacionalna panožna zveza svoj sedež v naši občini polnih deset let. Pod njegovim vodstvom je kot zveza društev miselnih iger postala tudi članica Olimpijskega komiteja Slovenije. Leta 1994 se je aktivno priključil ustanavljanju Občine Ivančna Gorica, v nadaljevanju pa je bil član Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica kar 16 let. V tem času je podal veliko pobud in predlogov z mislijo na boljšo in lepšo prihodnost. V družbenem življenju ga bomo še srečevali, saj je svoje aktivnosti že usmeril v stroko, kjer vodi društvo za kakovost življenja.

Jože Kozinc

Nagrada Josipa Jurčiča za prizadevno in uspešno delo na področju vseh segmentov družbenega življenja na Krki in v Občini Ivančna Gorica.

Jože Kozinc ima brez dvoma velike zasluge za razvoj vseh delov družbenega življenja na Krki in v širši okolici. Z izjemno prizadevnostjo in neuničljivo energijo je pobudnik, promotor in eden glavnih izvajalcev različnih projektov, pomembnih za kvalitetno sobivanje krajanov. Je predsednik dveh društev, Kulturnega društva Gledališče Krka in Festivala Krka, ter aktivno sodeluje v krškem jamarskem, turističnem in športnem društvu. Ravno tako pa se kot član aktivno udeležuje aktivnosti štaba Civilne zaščite Ivančna Gorica in Prostovoljnega gasilskega društva Krka.

Član Kulturnega društva Gledališče Krka je od njegove ponovne obuditve. V njem je sodeloval

kot igralec gledališke sekcije ter plesalec folklorne skupine, od leta 2002 pa je predsednik društva. S pokojnim Avgustom Likovnikom sta snovala začetke nepozabnih božičnih koncertov v edinstvenem okolju Krške jame, ki so v kraj privabili stotine ljudi. Je tudi eden izmed ustanovnih članov in predsednik Festivala Krka, ki je velik in zelo pomemben projekt za kraj, pri njegovi izvedbi pa sodelujejo vsa aktivna društva na Krki.

Policijsko veteransko društvo Sever, pododbor Ivančna Gorica

Nagrada Josipa Jurčiča za prizadevno in uspešno delo pri ohranjanju spomina na zgodovinski dogodek

Leta 1991 je 15 aktivnih miličnikov skupaj s 25 rezervnimi miličniki iz oddelka milice Ivančna Gorica na območju sedanje občine Ivančna Gorica (kot pripadniki tedanjih organov za notranje zadeve) sodelovalo pri aktivnostih za zaščito demokratičnih procesov v Sloveniji ali pa so bili s svojimi aktivnostmi neposredno vključeni v vojno za osamosvojitve Republike Slovenije. Leta 1994 so se sodelujoči v teh procesih povezali v Zvezo policijskih veteranskih društev Sever, kratko imenovano Združenje Sever, v katero je povezano 11 društev iz celotnega območja države. Gre za prostovoljno, nepridobitno, samostojno in nepolitično združenje. Leta 2004 je ob 10. obletnici Občine Ivančna Gorice združenje sodelovalo pri odprtju spominskega obeležja v Ivančni Gorici, kot spomin na čase demokratičnih procesov v Sloveniji in vojne za osamosvojitve Slovenije.

Naši policijski veterani so še do nedavnega delovali v okviru odbora Grosuplje, pred kratkim pa so v Ivančni Gorici organizirali srečanje policijskih veteranov že pod okriljem novoustanovljenega pododbora Ivančna Gorica. Petintrideset članov pododbora uspešno ohranja spomin na čase, ko se je rodila naša domovina Slovenija.

Alojzij Šraj

Zlati grb Občine Ivančna Gorica za dolgoletno delo na družbenem področju v Krajevni skupnosti Dob in prispevek k razvoju in prepoznavnosti Občine Ivančna Gorica.

Alojzij Šraj sodi med izjemno zaslužne krajane Krajevne skupnosti Dob. Leta 1965 je bil predsednik iniciativnega odbora za njeno ustanovitev, potem njen prvi predsednik, ki jo je nato uspešno vodil celih 20 let. Ustanovitev Krajevne skupnosti Dob je imela zelo pozitivne posledice v razvoju krajevne skupnosti in njenih prebivalcev. S svojim neutrudnim prostovoljnim delom, znanjem in vodstvenimi sposobnostmi je pomembno prispeval k izboljšanju življenjskih pogojev krajanov Hrastovega Dola, Rdečega Kala, Trnovice in Lučarjevega Kala. Pri Alojziju Šraju velja posebej izpostaviti nje-

gove izjemne zasluge pri izgradnji Podružnične osnovne šole v Hrastovem Dolu, katere gradnja je pod njegovim vodstvom potekala v letih 1952–1953. Šola je pomenila center kulturnega življenja na vasi vse do njenega nedavnega zaprtja. Pomembno vlogo je igral tudi pri ustanovitvi Prostovoljnega gasilskega društva v Hrastovem Dolu leta 1951. Bil je eden od ustanovnih članov društva, njegova aktivnost v društvu v vlogi tajnika traja že celih 52 let, kar je edinstveno v našem prostoru. Posebno pomembno vlogo je imel tudi pri razvoju zadrugištva v naši občini..

Leopold Sever

Naziv častnega občana Občine Ivančna Gorica za življenjsko delo na področju vzgoje in izobraževanja, publicistične dejavnosti in aktivnega ohranjanja naravne in kulturne dediščine Občine Ivančna Gorica in širše regije.

Kdo ne pozna Leopolda Severja, dolgoletnega učitelja biologije in kemije na Osnovni šoli Stična, sodelavca uredništva Klasja, turističnega delavca, publicista in še kaj? V vseh teh in še nešteti drugih vlogah še danes dan za dnem sledi ostankom iz preteklosti, z eno samo željo; da bi jih rešil pred pozabo časa in da bi mladi rod spoznal naše korenine.

Brez dvoma drži, da je poklicna pot gospoda Severja usmerjala tudi njegovo zanimanje za naravo v najrazličnejših oblikah in agregatnih stanjih. Če mu boste rekli zgodovinar, bo verjetno vaš glas preslišal, saj mu to zveni preveč znanstveno, vsekakor pa se bo strinjal, če ga boste prepoznali kot raziskovalca preteklosti, ki zna brati zapise, kakršnih običajno ljudje niti ne opazimo.

Od raziskovanja preteklosti je do ohranjanja kulturne, etnološke in naravne dediščine zelo majhen korak. Leopold Sever je te korake naredil v desetletjih aktivnega delovanja v Turističnem društvu Ivančna Gorica. Naše občinsko središče je po njegovi zaslugi dobilo Pomnik vode, vsako leto se odpravimo na popotovanje s kolesi po rimski cesti, da ne govorimo, da se tudi po Severjevi zaslugi ohranja spomin na Prešernovega sodobnika in čbeličarja Miha Kastelica iz Gorenje vasi.

Njegova vrlina je poleg širine družbenega udeleževanja zagotovo tudi lastnost, da je vedno pripravljen vso svojo energijo, znanje in prosti čas vložiti v tisto, česar se loti. Zato tudi njegovi uspehi doslej niso ostali neopaženi, čeprav v svoji skromnosti nikoli ne opozarja na svoje delo in mnoga društvena, šolska, občinska in državna priznanja.

Brez dvoma je najbolj ponosen na varno zavetje, ki ga najde na svojih Severnih, Sivih in drugih straneh našega Klasja. Bogati zapuščini, ki nam jo mesec za mesecem prinaša na naše domove, pa je pred nekaj tedni dodal še svojo sedmo knjigo; zbirko 88 veselih zgodb iz Severne strani z naslovom Vedre dogodivščine na kako ...

42. Tabor slovenskih pevskih zborov Šentvid pri Stični

Letos v čast 20. obletnice samostojne Slovenije

Tudi letošnji tretji konec tedna v juniju je Šentvid pri Stični pričakal množico slovenskih pevcev, ki so se zbrali na 42. Taboru slovenskih pevskih zborov. Deževno nedeljsko dopoldne ni prestrašilo približno tri tisoč pevcev iz vse Slovenije in zamejstva, ki so se domovini ob njenem okroglem jubileju poklonili z najlepšim darilom – s slovensko pesmijo.

»Pozdravljen, praznični dan« je bilo letošnje taborsko geslo, s katerim so organizatorji obeležili 20 let prepevanja v samostojni Sloveniji. Prav v tistih dneh, ko se je rojevala naša država, so tudi pevci na šentviškem taboru s svojo pesmijo izražali pričakovanja pred bližajočo razglasitvijo samostojnosti. Brez dvoma so se tudi v tej starodavni dolenski vasi rojevala domovinska čustva številnih Slovencev in Slovenk. In tudi letos je slovenska domoljubna pesem razgrela čustva in naposled nad tradicionalnim prizoriščem pri Osnovni šoli Ferda Vesela pregnala tudi deževne oblake. Odpadla je sicer tradicionalno povorka skozi Šentvid, generalka oz. edina skupna vaja pred nastopom pa je podobno kot lani potekala v šolski telovadnici. Predsednik Tabora Jernej Lampret je

v svojem nagovoru pevcem in pevkam položil na srce misel na domovino, kateri se je letošnji Tabor tudi programsko v celoti posvetil. O tej nerazdružljivi vezi med narodom in domovino pa je spregovorila tudi slavnostna govornica, etnologinja dr. Marija Makarovič. V svojem govoru je poudarila pomen ljubiteljskega zborovskega petja, ki domuje doma po vseh slovenskih krajih. In to predvsem zaradi veselja, ki ga petje prinaša, ko se pesem prvič ubrano zasliši, ali pa ko se po nastopu zasliši zvok aplavza zadovoljnih poslušalcev. Sodelovanje v ljubiteljskih skupinah je po njenem mnenju izrednega pomena tudi za našo mladino, saj so lahko prav te skupine svojevrstna in zelo uspešna alternativa bolečim stranpotem življenja. Pred pevce je položila vprašanje zavesti, da je domovina ena

sama in da smo v samostojni državi sami odgovorni za njeno prihodnost. In nenazadnje, da smo odgovorni tudi tistim, ki so v slovenski zgodovini s svojimi žrtvami in trpljenjem omogočili vse to, kar danes imamo. Govornica pa je požela aplavz s svojo mislijo, s katero je pokritizirala oblastniški

Slavnostna govornica Marija Makarovič

pohlep in mu v protitež postavila dejstvo, da se najbolj prvinska sreča skriva v drobnih stvareh, ki se jih ne da kupiti z denarjem.

Mati domovina

S pesmijo so se pevke in pevci sprehodili po slovenski zgodovini. Začeli so z Gobčevo Pozdravljen, praznični dan, skupaj s solistom Martinom Sušnikom in orkestrom Slovenskih železnic, seveda tudi letos pod vodstvom dirigenta Igorja Švare. Sledile so domovinske pesmi različnih obdobij in pokrajin, ki so vzbujale navdušenje, pristna čustva ponosa in hvaležnosti, pa tudi spomin na viharje, ki so pretresali naš narod. Tradicionalno so nastopili tudi člani domače Folklorne skupine Vidovo, zaključek zgodovinskega sprehoda pa je slovesno napovedal dramski igralec Roman Končar. Brigadir Anton Krkovič je namreč za praznovanje 20. obletnice slovenske samostojnosti pripravil pesem Mati domovina, ki se bo vse leto izvajala v različnih izvedbah. V priredbi za zborovsko petje jo je na Taboru prvič javno izvedel Slovenki oktet. Prav navzočnost Slovenskega okteta pa je

priklicala v spomin tudi enega izmed očetov šentviškega Tabora in člana Slovenskega okteta – domačina Toneta Kozlevčarja.

42. Tabor pa bo ostal zapisan v zgodovini tudi po tem, da se je slovenska himna zapela kot zadnja pesem v programu. Programski vodja, Stane Peček, je pojasnil, da so organizatorji z Zdravljico na koncu programa želeli sporočiti slovenske himne dati pevcem in poslušalcem kot popotnico za prihodnost. In v tej prihodnosti ima svoje mesto brez dvoma tudi šentviški tabor. To potrjujejo s svojim tru-

dom in delom pevci in organizatorji v vrstah upravnega odbora Tabora, šole, občine, domačega kulturnega, gasilskega in drugih društev.

Ob tradicionalnem venčku narodnih se je Šentvid naposled tudi pred televizijskimi kamerami sončil v prijetnem vzdušju hvaležnosti in ponosa po dobro opravljenem delu. Cela vrsta zaslužnih, mnogokrat tudi pretrtih ljudi je dan sklenila z zadovoljstvom, ki ga lahko nudita le entuziazem in nepreračunljivost. Tudi zato je lepo doživeti Tabor in biti del njega.

Matej Steh

Spominska slika s Slovenskim oktetom

Na predvečer tudi zamejski zbori

Tudi letos se je Tabor slovenskih pevskih zborov začel s sobotnim koncertom zamejskih in drugih slovenskih zborov iz tujine. Večer, nabit z domovinskimi čustvi, prežet z ljubeznijo do vsega, kar je slovensko, je povezovala Anica Volkar, ki je tokrat v gosteh pozdravila deset zamejskih pevskih zborov, zapela pa sta tudi mešani pevski zbor domačega kulturnega društva in Šentviški slavčki.

Prisrčen sprejem je doživel Mešani pevski zbor Avgust Pavel iz Zgornjega Senika na Madžarskem, ki je na Tabor prišel že devetintridesetih, od zborovodske taktirke pa se je prav ta večer poslovila njihova zborovodkinja Marija Trifus, Madžarka, ki je slovenski zbor vodila kar 23 let. Šentviški večer je za svoj zadnji zborovodski nastop izbral tudi Franc Kene iz Mešanega pevškega zbora Slovenski dom iz Zagreba. Zvesto šentviško občinstvo je njuno bogato delo nagradilo z močnim aplavzom. Nič manj prisrčen ni bil pozdrav tudi Mešanemu pevskemu zboru Bazovica iz Reke, ki je v svojo zgodovino zapisal 38. obisk Tabora. Svoj dalmatinski šarm in energijo je na oder prinesel Mešani pevski zbor Triglav iz Splita, iz Bosne pa sta tudi letos prišla dva zbora – Mešani pevski zbor Davorin Jenko iz Banja Luke in Camerata Slovenica iz Sarajeva. Iz Trsta je slovensko pesem prinesel mešani pevski zbor Slovenec – Slavec, iz Avstrije pa tokrat Mladinski pevski zbor Danica iz Šentprimoža. Ob bok mešanim zasedbam pa so se postavile še Prešernovke iz Šibenika, prvič pa je na Taboru zapela Pojoča družba – pevski ansambel Društva Slovencev v Beogradu.

Gostujoče zборе je nagovoril dr. Boris Jesih, državni sekretar na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, večer pa je svoj veliki finale doživel v veličastnem ognjemetu. Blišč ognjenih lučk, ki so se razpršile v noč, je pričaral posebno vzdušje, ko se je večer nagnil čez polnoč in napovedal – praznični dan. (dš)

Prvič na šentviškem Taboru

Visoko občinsko priznanje našemu kolegu Poldetu – tudi priznanje uredništvu

Da je časopis Klasje, glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica, začel tudi izven meja naše občine, dokazuje dejstvo, da ga je potrebno na željo posameznikov ob vsakokratnem izidu pošiljati tudi širše, izven naše občine. To je potrditev, da so vsebine, ki jih pred vsako številko skrbno pripravi uredniški odbor, zanimive, saj spremljajo dogajanje na vseh področjih gospodarskega, političnega, kulturnega, cerkvenega, društvenega in družabnega življenja v občini. Iz meseca v mesec se kaže potreba po večjem številu izvodov, kar ni samo posledica nenehnega naraščanja števila prebivalcev v občini, temveč tudi želje posameznikov, da prejema naš časopis po drugih krajih v Sloveniji.

Ne moremo pa mimo dejstva, da od vsega začetka pri nastajanju časopisa aktivno sodeluje in je član uredniškega odbora gospod Leopold Sever, ki je ob letošnjem občinskem prazniku postal častni občan občine Ivančna Gorica. Brez dvoma gre tudi njemu zasluga, da je naše občinsko glasilo po nekaterih ocenah med boljšimi lokalnimi časopisi v naši državi. Zato spoštovanemu kolegu uredništvu na tem mestu za njegov uspeh iskreno čestita in se skupaj z njim veseli priznanja.

Prav gotovo pa je tudi Poldetu v veselje in v vzpodbudo za nadaljnje ustvarjanje mnenje cenjenega in spoštovanega gospoda iz Grosuplja, ki je prispelo do našega uredništva. Kot pravi, mu je v veliko veselje, da

lahko prejema naše glasilo, predvsem zaradi, po njegovih besedah, strokovnosti, politične strpnosti in objektivnosti poročanja.

Njegovih spodbudnih besed smo bili v uredniškem odboru veseli. Ponošni smo, da je vsebina Klasja taka, da je sprejemljiva kar najširšemu krogu bralcev. Nič pa ne bo narobe, če nam kdo napiše tudi kakšno kritiko in da pobudo za tematiko, ki bi jo morali podrobno predstaviti v časopisu. Veselimo se vsake vaše pobude, kritike in pohvale ... Trudili se bomo, da bo naše Klasje, ki ga soustvarjate tudi vi, bralci, v prihodnje še boljše in zanimivejše.

Sonja Maravič, uredništvo

Iz 7. seje Občinskega sveta

Občinski svet je nazadnje zasedal na svoji 7. redni seji 19. maja 2011. Svetniki in svetnice so obravnavali dolgo načrtovani osnutek Statuta Občine Ivančna Gorica, v obravnavi pa sta bila tudi Pravilnik o merilih za izdajo soglasja za obratovanje v podaljšanem obratovalnem času gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost, in Odlok o tržnem redu tržnice v Ivančni Gorici. Svetniki in svetnice so se še enkrat odločili o sprejemu OPPN-ja Gabrovčec-Virje, na dnevnem redu pa je bilo tudi poročilo Policijske postaje Grosuplje.

Osrednja točka 7. seje je bila obravnavanje osnutka novega statuta, po katerem bodo Občina in njeni organi delovali v bodoče. Glavni namen noveliranja obstoječega statuta je usklajevanje z zakonodajo, ki se je na področju lokalne samouprave v zadnjih letih močno spremenila. Poleg tega pa so že svetniki in svetnice v zadnjem mandatu opozarjali na potrebo po spremembah in dopolnitvah, kar pa je bil tudi eden prvih sklepov sedanjega župana po nastopu mandata.

V razpravi so svetniki in svetnice največ časa posvetili razpravi o členih, ki določajo trajanje mandata predstavnika občine v svetih javnih zavodov tudi potem, ko mu preneha mandat občinskega svetnika, in členih, ki določajo vrste in naloge stalnih delovnih teles občinskega sveta. Glede slednjega je že na drugi seji novega mandatnega obdobja svetnica Milena Vrenčur predlagala ustanovitev novega odbora pri Občinskem svetu, ki bi obravnaval problematiko starejših. Prav razpravljanju o tem predlogu so tokrat namenili največ časa. Svetniki so si enotni, da je potrebno posvetiti veliko pozornosti aktivnostim, povezanim s starejšo populacijo, tudi

župan je zato že začel z načrtovanjem le-teh, niso pa bili enotni glede ustanovitve odbora v okviru Občinskega sveta. Po različnih argumentih za in proti je bilo po glasovanju več svetnikov proti ustanovitvi takšnega odbora, župan pa je na koncu predlagal sklep, po katerem se bo v času do obravnave predloga statuta sešel s vodji svetniških skupin, da se dogovorijo o dokončnem predlogu o vrstah in številu občinskih odborov.

Posebno pozornost na tokratni seji je vzbujala tudi točka, pri kateri so se svetniki in svetnice ponovno odločili o sprejetju Občinskega podrobnega prostorskega načrta za turistično območje Gabrovčec-Virje. Občinski svet je omenjeni OPPN sprejel na svoji 4. redni seji. Na sprejeti dokument je lastnica obstoječega stanovanjskega objekta na tem območju dala pritožbo, ki je bila s sklepom zavrnjena. Glede na to, da je bila poslana tudi občinskemu svetnikom, pa so strokovne službe navedbe izven postopka preverile in pripravile odgovore. Navedbe niso bile upravičene, ostal pa je dvom glede skladnosti OPPN z nadrejenim prostorskim aktom. Pridobljeno je bilo mnenje pripravljavca načrta in zunanjega sodnega izvedenca. Glede na dvom, ki se je pojavljal o pravilnosti postopka pri sprejemanju načrta, je župan zadržal objavo v Uradnem listu po sprejetju načrta,

na tokratni seji pa predlagal Občinskemu svetu zavrnitev sprejetega OPPN-ja. Občinski svet pa je glede na pridobljena mnenja ponovno izglasoval sprejetje OPPN-ja, ki je sedaj tudi že objavljen v Uradnem listu.

Na seji tudi o ...

Občinski svet se je seznanil s poročilom Policijske postaje Grosuplje o delu v letu 2010, ki ga je podal komandir Vlado Ščavničar (poročilo je javno dostopno na spletni strani Občine, v rubriki Gradiva za 7. sejo Občinskega sveta), na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja so bili sprejeti predlogi za letošnja občinska priznanja in nagrade, sprejete pa so bile tudi spremembe pravilnika o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, saj se glede na povečanje prebivalstva zakonsko spreminja plačni razred za župana in podžupana, po novem pa je do sejnine za udeležbo na seji Občinskega sveta upravičen tudi predsednik nadzornega odbora. Zaradi pozne ure je bil na naslednjo sejo prestavljen Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega glasila občine Ivančna Gorica.

Naslednja, 8. seja Občinskega sveta bo potekala v sredo, 29. junija 2011. Sejno gradivo je objavljeno na spletni strani Občine.

Matej Štež

Kristina Gregorčič slovenska najdijakinja

Dijaška organizacija Slovenije je s podporo Ministrstva za šolstvo in šport v šolskem letu 2010/2011 prvič pripravila izbor za najuspešnejšega dijaka in dijakinjo v tem šolskem letu. Namen projekta je spodbuditi slovenske dijake k delovanju na več področjih ter k razvijanju lastnih potencialov tudi na področjih izven šolskih klopi. Na Srednji šoli Josipa Jurčiča smo na predlog dijaške skupnosti za najdijakinjo predlagali dijakinjo 3. letnika gimnazije – Kristino Gregorčič. Kriteriji, po katerih je komisija izbirala najboljše med najboljšimi, so vsebovali tri poglavja, in sicer – učni uspeh, uspehi na tekmovanjih in delo na družbenem področju. Kristino so na prvo mesto postavili njen odlični

uspeh na Srednji šoli Josipa Jurčiča, vzporedno šolanje na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana ter izjemni uspehi na tekmovanjih. Njene vitrine krasijo zlato Cankarjevo priznanje, dve zlati priznanji na državnem tekmovanju iz nemškega jezika, zlato priznanje na državnem tekmovanju iz angleškega jezika, zlata plaketa in prva nagrada 39. državnega tekmovanja mladih glasbenikov in še bi lahko naštevali. Seveda ne moremo mimo dejstva, da je Kristina s svojo kljunasto flavto nepogrešljiva gostja šolskih prireditev, za njo pa je tudi že lepo število solističnih nastopov na državnih in mednarodnih ravni. FOTO Zaključna slovesnost projekta Najdijak / najdijakinja je bila v petek, 10.

Na sprejemu pri ministru Lukšiču

junija, na Ministrstvu za šolstvo in šport. Priznanji sta podelila minister dr. Igor Lukšič in predsednik Dijaške organizacije Slovenije Aleš Kurnik. Najdijakinja je postala Kristina Gregorčič, najdijak pa Nace Mohorič, dijak drugega letnika velenjske gimnazije.

14. junija je Kristino sprejel tudi župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad. Njej in Srednji šoli Josipa Jurčiča je izročil priznanje župana občine Ivančna Gorica. Župan je izrazil veselje in navdušenje nad Kristininim izjemnim dosežkom ter dodal, da je ponosen na srednjo šolo, ki deluje v občini in vzpodbuja mlade k celostnemu razvoju.

Dragica Štež

Kristina Gregorčič je poleg priznanja župana prejela tudi vrednostni bon podjetja Lamas

Na sedežu novomeške škofije

Župan Dušan Strnad se je v ponedeljek, 6. junija, srečal z novomeškim škofom mons. Andrejem Glavanom. Obisk na sedežu novomeške škofije je bil povezan z bližajočim praznovanjem dneva državnosti, ki bo potekalo 25. junija na Polževem. Kot vsako leto bo tudi letos ob tej priložnosti slovesna maša za domovino. Ker polževska cerkva Svetega Duha leži na območju krške župnije, cerkveno gledano pa na območju novomeške škofije, je bil škof Glavan vabljen, da vodi sveto mašo za domovino. Zaradi obveznosti ga bo nadomestil prelat dr. Janez Gril.

Župana sta pri obisku na novomeški škofiji spremljala Marko Burger, župnik s Krke, in Pavel Groznik, član organizacijskega odbora za pripravo praznovanja dneva državnosti na Polževem. Srečanje je bilo priložnost tudi za pogovor o drugih aktualnih temah, s katerimi se srečujejo župnije v naši občini, ki so del novomeške škofije. (mš)

Dr. Mihael Glavan odlikovan z redom za zasluge

Živimo v občini, ki je dala slovenskemu narodu že vrsto odličnih mož in žena. Veseli nas lahko, da takšni ljudje živijo in delujejo med nami tudi danes. Pred kratkim je predsednik države dr. Danilo Türk odlikoval enega izmed njih. Odlikovanje red za zasluge je prejel dr. Mihael Glavan iz Stične.

Predsednik države Danilo Türk je na slovesnosti v predsedniški palači 18. maja podelil odlikovanje dr. Mihaelu Glavanu za izjemen prispevek k promociji slovenske pisne kulturne dediščine doma in v tujini. Dr. Glavan je v slovenski javnosti poznan kot pomemben strokovnjak in poznavalec zgodovine slovenske književnosti. Kot dolgoletni vodja rokopisne zbirke v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani je pomembno prispeval k ohranjanju in poznavanju starejše slovenske književnosti. V naši krajevni zgodovini pa je zapisan kot skrben čuvár domoznanskega blaga, ki se ohranja z različnimi objavami v zborniku treh občin in domoznanski zbirki, bralci Klasja pa ga zagotovo poznate tudi kot urednika Domoznanske galerije.

Ob tem svečanem dogodku dr. Glavanu čestita tudi uredništvo Klasja.

Matej Štež

Izsek iz obrazložitve ob podelitvi odlikovanja:

Predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk je na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 4. točke 7. člena in 10. člena Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije – ZOdL-UPB1 (Uradni list RS, št. 69/04)

odlikoval

dr. Mihaela Glavana

z

REDDOM ZA ZASLUGE

Za izjemen prispevek k promociji slovenske pisne kulturne dediščine doma in v tujini.

Dr. Mihael Glavan sodi med najvidnejše strokovnjake in poznavalce zgodovine slovenske knjige in književnosti, še posebej najstarejše. Po izobrazbi je slavist. Dolga leta je bil vodja Rokopisne zbirke Narodne in univerzitetne knjižnice (NUK) v Ljubljani, leta 1997 je postal bibliotekar specialist. Poklicno in ljubiteljsko se je ves čas študiozno predajal slovenski knjižni in pisni kulturni dediščini in svoje znanje širil ne le na knjižničarskem, pač pa tudi na založniškem, publicističnem in razstavnem področju. Njegova bogata bibliografija obsega številne strokovne in znanstvene prispevke s področja literarne in kulturne zgodovine ter bibliotekarstva.

Letos že trinajste športne igre

SDS je 4. 6. 2011 organizirala športne igre na Ptuju. To so bile že trinajste športne igre v organizaciji SDS, vsako leto

pa se odvijajo drugje. Imeli smo možnost tekmovali v različnih disciplinah; v malem nogometu, odbojki na mivki, košarki, ekipno v šahu, tenisu, namiznem tenisu in krosu. Ker fantje pod okriljem SDM Ivančna Gorica v telovadnici OŠ Stična vse leto pridno vadijo, so izoblikovali odlično ekipo in osvojili prvo mesto v košarki. Po svojih močeh se je trudila tudi ekipa za odbojko. Dosegli pa smo še eno prvo mesto, in sicer v krosu – zastopala nas je Jana Lah iz Šentvida.

Kar je šport zelo pomemben za nas mlade, je potrebno, da se v športu še naprej pridno udejstvujemo, pa čeprav nismo vedno prvi.

Skupaj na krvodajalsko akcijo

26. 5. 2011 je v SŠ Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici potekala redna krvodajalska akcija, ki se je udeležila tudi skupina deklet iz SDM Ivančna Gorica. Za nekatere je bilo to prvič, nekaj deklet pa je kri že darovalo. Prav je, da se mladi udeležujemo takih in podobnih akcij, ko je v naši moči, da storimo nekaj dobrega in koristnega za druge, ki nas potrebujejo.

Brigita Primc
SDM Ivančna Gorica

Tabor N.Si

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

V nedeljo, 12. 6. 2011, je pri gradu Snežnik v občini Loška dolina potekal tabor N.Si. Kot vsako leto smo tudi letos tradicionalno organizirali avto-

busni prevoz za naše člane in simpatizerje. Udeležba na taboru je bila zelo številčna. Pozdravil nas je predsednik tamkajšnjega občinskega odbora, nagovorila pa tudi predsednica stranke N.Si Ljudmila Novak, ki je poudarila, da N.Si ni stranka afer ter nizkih udarcev ter da spoštujemo vsakega človeka in vsako politično kulturo. Slednjega ravno manjka v Sloveniji.

Poudarila je, da se bomo potrudili, da bomo ob preizkušeni politikih ponudili na volitvah tudi nove in neobremenjene obraze. Po koncu programa tabora je sledila nogometna tekma ter druženje ob prijetnih zvokih Ansambla Roka Žlindre in pevke Tiane - Tine Gačnik.

Anton Črnivec
predsednik OO N.Si Ivančna Gorica

Odmevni dogodki

7. seja Občinskega sveta občine Ivančna Gorica je bila tokrat malce drugačna. Na predlog iz prejšnje seje sveta bomo od sedaj naprej na dnevnem redu imeli dodatno točko – poročanje župana o tekočih aktivnostih. S tem se bomo izognili dvem težavam: prvič, ponavljajočim se svetniškim vprašanjem, ki so se vrstila iz seje v sejo, in drugič, svetniki in javnost bomo bolj obveščeni o večini aktivnosti, ki se vršijo tekom meseca. Že na tokratni seji se je ta način izkazal za zelo dobrega, upam, da se bo nadaljeval tudi v bodoče.

Najodmevnejši dan v občini je bil letos vsekakor občinski praznik, ki smo ga praznovali v soboto, 28. aprila 2011. Na ta dan so vrata odprli trije projekti: šola in vrtec na Krki, tržnica pri kulturnem domu in otroško igrišče ob zdravstvenem domu v Ivančni Gorici. Vsak projekt zase je zelo pomemben prispevek k razvoju družbenega življenja naše občine vseh generacij, od naših najmlajših do naših najstarejših.

Veseli smo, da se je z odprtjem šole in vrtca na Krki zaključil eden večjih občinskih projektov v zadnjih dveh letih, še bolj pa bomo veseli, ko bodo septembra vrata odprta našim najmlajšim. S sprejetjem odloka o tržnem redu tržnice v Ivančni Gorici, ki je bil predmet te seje, smo omogočili,

da je na občinski praznik tudi ta odprla svoja vrata. Sam projekt predstavlja potencial za naše kmete, pridelovalce, obrtnike, ki bodo na tem mestu lahko tržili svoje izdelke, mi občani pa bomo te pridelke oz. izdelke lahko kupovali. Velik obisk otroškega igrišča v Ivančni Gorici pa je že pred otvoritvijo odražal velike potrebe po tovrstnih javnih prostorih. Zato podpiram idejo, da bi vsako večje naselje imelo tako ali podobno otroško igrišče, ki bi bilo v javni uporabi.

Glede na pozitivne utrinke s tega dogodka pa se mi je porodila ideja o projektih, ki jih v Sloveniji še nimamo. Govorim o otroškem muzeju. Ne gre za klasični muzej, ampak za sklop igralnic, prilagojenih različnim starostnim skupinam, od dojenčka do šoloobveznega otroka. Zasnova programa muzeja je zelo enostavna, podobna sestavi starostnih skupin, kot jih imamo v vrtcih in šolah. Prva skupina so otroci nekje od prvega do tretjega leta starosti, druga skupina od tretjega do šestega leta starosti in tretja skupina od šestega do desetega leta starosti. Podoben muzej za otroke sem obiskala v New Yorku ne dolgo tega. Muzej ni bil brezplačen, kljub temu pa je bil zanimiv za različne skupine ljudi, od družin do vrčevskih otrok, ki so se, namesto da

bi se igrali v vrtcu, igrali tu. Projekt ni tako zahteven, kot se sprva zdi in ga je mogoče uresničiti. Zakaj? Prva težava, ne samo v naši občini, temveč tudi drugje, je, da so skoraj polovica leta naši najmlajši prikrajšani za aktivnosti, ker jih praktično skorajda ni. V društva se lahko vključijo šele, ko postanejo šoloobvezni. Drugič, za to ne potrebujemo novega objekta, temveč bi v te namene lahko uporabili kakšen objekt v lasti občine, ki ni v uporabi. Projekt je zanimiv in unikaten, v Sloveniji še ne živi, vsaj da bi vedela ne, zato mislim, da je vreden razmisleka.

Drugi projekt, o katerem bi bilo vredno razmisliti, pa je galerija. Umetniki bi tako na lokalni kot na mednarodni ravni razstavljali svoje umetnine, dogodki ob odprtih raznih razstav pa bili lep prispevek k družabnemu življenju naše občine. Idej je veliko, vendar se zavedam, da se ne uresničijo čez noč. Mogoče pa bo kateri izmed njih čez čas le ugledal luč.

Barbara Mušič
svetnica OS Ivančna Gorica

Občinski svet o novem Statutu občine Ivančna Gorica

Na majski seji ivanškega občinskega sveta je bila osrednja tema dnevnega reda osnutek Statuta občine Ivančna Gorica. Osnovno merilo za pripravo Statuta je po našem mnenju potreba po jasnem, preglednem in uporabnem dokumentu, ki je usklajen z vsemi nadrejenimi zakoni in podzakonskimi akti. Na ta način se lahko zagotavlja tudi preglednost delovanja občinskega sveta, župana in občinske uprave.

Mnenja članov občinskega sveta se razlikujejo predvsem glede stalnih delovnih teles občinskega sveta – komisij in odborov.

Optimisti menimo, da bi bilo potrebno delovanje odborov in komisij glede na velikost občine in ambiciozne načrte dvigniti na višjo raven. Res je, da mnenja odborov za odločitev občinskega sveta niso obvezujoča. Vendarle pa je njihova glavna vloga, da s strokovno obravnavo gradiv in s svojimi tehtnimi predlogi omogočajo sprejem najboljših rešitev za občane.

Zato smo »optimisti« med drugim predlagali, da se zaradi posebnih potreb oblikuje nov odbor za vprašanja starejših občanov in da se oblikujeta ločena odbora, od katerih bo eden pokrival kmetijstvo in gozdarstvo, drugi pa gospodarstvo in turizem. Širina našete problematike je preobsežna za en odbor. Poleg tega z novimi odbori omogočimo tudi vključevanje dodatnih strokovnjakov za ta področja, ki jih v naši občini ne manjka. O našem predlogu bomo razpravljali tudi na naslednji seji.

Na seji smo dobili zagotovilo, da bo osnutek Statuta dostopen tudi na spletnih straneh Občine. S tem bo zagotovljena javna razprava o tem dokumentu še pred naslednjo sejo. Upamo, da se bo to čim prej uresničilo. Vsekakor pa občane še enkrat vabimo, da delovanje našega občinskega sveta spremljajo tudi na spletnih straneh Občine Ivančna Gorica in se odzovejo na dogajanja s svojimi predlogi, pobudami in mnenji.

Pretekli mesec je naša občina praznovala svoj praznik. Dan je bil pester in nepozaben za vse občane. Lahko smo se sprehodili po težko pričakovani tržnici in kupili vrhunske pridelke naših kmetov ter izdelke obrtnikov. Odprto je novo otroško igrišče v Ivančni Gorici, na Krki pa je bila slavnostna otvoritev nove šole in vrtca. Dogodek je bil težko in dolgo pričakovan. Čudovita šola je lepo darilo prihajajočim generacijam otrok in staršev. Vse našete pridobitve »optimisti« pozdravljamo in čestitamo vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k uresničitvi vseh teh projektov.

Poletje je pred vrati. Naj bo dolgo in lepo, brez toče in neviht.

Urška Rus

Celostna pomoč starejšim občanom

Na forumu smo se dogovorili, da bomo letos celostno pristopili k pomoči starejšim občanom. Pripravili smo program, ki smo ga aprila poslali tudi županu s prošnjo za razgovor. Zavedamo se namreč, da bomo učinkoviti le s skupnimi močmi vseh, ki delajo na tem področju. Pripravili smo ustrezno anketo o življenjskih pogojih starejših občanov. Analizirali smo tudi statistične podatke o vseh občanih Ivančne Gorice, starih nad 18 let. Ocena je dala nekaj podatkov za občino po krajevnih skupnostih v letu 2011:

- prebivalcev, starih nad 65 let, je kar 2.331, to je 20 odstotkov vseh prebivalcev,
- najmanj prebivalcev, starih nad 65 let, je v KS Stična (16 odstotkov), sledi Ivančna Gorica (17 odstotkov), Višnja Gora (19 odstotkov) itd.

Trend povečanja starosti prebivalcev nad 65 let pa v letu 2015 kaže še 5-odstotno povečanje.

Z anketiranjem, ki smo ga pripravili, smo želeli ugotoviti tudi:

- koliko prebivalcev živi v družinah oz. živijo sami, kakšno je njihovo zdravstveno in bivalno stanje ter materialni položaj,
- kakšne so potrebe po pomoči na domu,
- vključevanje v morebitni dnevni center, v dom starejših, vključevanje v društva oz. organizacije,
- sožitje ali razhajanja z mladimi.

Izpostavili bi npr. problematiko oddaljenosti lekarne. Starejši občani iz Šentvida pri Stični si težko zagotavljajo zdravila v oddaljeni lekarni v Ivančni Gorici, saj so odvisni od osebnih ali javnih prevoznih sredstev.

Naš program stremi tudi za tem, da naj bi bili športni objekti na razpolago tudi starejšim občanom.

Potreb in problematike je veliko, zato bi želeli, da je v glasilu Klasje ena stran namenjena problematiki starejših občanov.

Glede na udeležbo na sestanku o staranju prebivalstva, ki ga je 9. maja 2011 sklical župan Dušan Strnad, in obravnavano vsebino je bilo jasno, da bomo združeni v projektu še uspešnejši. Osrednji moto naj nam bo preventiva, bogata znanja in izkušnje starejših pa je potrebno preusmerjati in aktivirati v samopomoč. Pomoč poiščemo takrat, ko nečesa ne zmoremo. Župan nas je na sestanku v začetku maja spodbudil, naj nadgradimo prijaznost s konkretnostjo, in vzpodbudil k individualnim aktivnostim.

Naš moto je:

- samopomoč starejšim,
- pomembno je živeti, ne samo bivati,
- kar zmorem jaz, zmorete tudi vi.

Martina Kralj

Ob dnevu državnosti

Spoštovane občanke in občani Ivančne Gorice!

Dan državnosti je praznik, ki nam jasno kaže na življenjsko moč. Po več letih prizadevanj lahko danes vsi z veseljem ugotovljamo, da je bila odločitev leta 1990 za samostojno slovensko državo pravilna.

Stanje danes? Trenutno je Slovenija na veliki preizkušnji zaradi zmedenega političnega vodstva sredi gospodarske krize, brezposelnosti ...

Praznik je dan, ko moramo premisliti o našem odnosu do države.

Spoštovani občani, ob dnevu državnosti vam vsem iskreno čestitamo in vam želimo prijetno praznovanje.

OO N.Si Ivančna Gorica

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Vse najboljše, Slovenija!

Svetniki svetniške skupine SDS, Janez Mežan, Jernej Lampret, Irena Brodnjak, Janko Zadel, Ignacij Kastelic, Vera Hribar, Alojz Šinkovec, Andreja Miše in Tomaž Smole, smo tudi na 7. seji aktivno sodelovali. Poleg poročila o delu policije velja poudariti predlog spremembe statuta, ki bo dan v javno obravnavo.

Vendar pa se tokrat ne bomo zaustavljali ob seji, temveč bomo voščili ob prihajajočem državnem prazniku.

Ob dnevu državnosti vsem občankam in občanom želimo vse najboljše!

25. junija 1991 je namreč slovenska skupščina razglasila Temeljno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Svetniki SDS smo skupaj z vami ponosni na ta dogodek in se veselimo 20. rojstnega dne naše države.

Janez Mežan
vodja svetniške skupine SDS

SDS

Drage Slovenke in Slovenci,
spoštovane občanke in občani občine Ivančne Gorice!

Letos slavimo 20. rojstni dan naše države Republike Slovenije, ki je stopila na pot suverenosti in neodvisnosti, na pot človekovih pravic in se uspešno vključevala v mednarodno skupnost Evropske unije. Pot ni bila in ni lahka sedaj, naloge za prihodnost zahtevajo veliko truda in prizadevanja.

Imamo odločnost, samozavest, solidarnost in zaupanje v skupnost in zaupanje v državo. Le tako nam bo uspelo!

Za praznik naše domovine vam čestitamo, praznujmo ga samozavestno in z dobrimi željami za prihodnost vseh nas.

OO SD Ivančna Gorica

SD

Mali oglasi

Oddamo trgovski lokal v Ivančni Gorici, dobro vpeljan.

Telefon: 051 613 861

Oddamo opremljeno 2,5-sobno stanovanje v centru Ivančne Gorice (nad lekarno).

K stanovanju pripadajo tudi kletni in parkirni prostor. V razdalji 50 m se nahajajo vse pomembne točke (lekarna, pošta, banka, trgovina, zdravstveni dom, ...)

Možnost najema za daljše obdobje. Cena po dogovoru.

Telefon: 051 377 095

Kupimo zazidljivo parcelo za stanovanjsko hišo na področju naselij Kuželjevec, Kamni Vrh, Laze nad Krko, Hočevje, Ravni Dol, Vrhe.

Telefon: 040 733 884 (Andrej)

Praznovali smo 9. slovenski čebelarški praznik

Čebelarji smo 20. in 21. maja 2011 praznovali 9. slovenski čebelarški praznik. Prireditve je letos potekala v naši občini, pri organizaciji prireditve pa smo sodelovali tudi čebelarji Čebelarkega društva Stična ter Čebelarkega društva Krka in Zagradec.

Na gradu Podsmreka je živel baron Emil Rothschild - Ravenegg (1836–1909), ki je bil zaslužen za razvoj čebelarstva v našem okolju, kar so še ne tako davno nazaj vedeli tudi okoliški čebelarji. Spomin na barona Rothschilda smo oživili v petek, 20. maja, v Višnji Gori, ko smo svečano odkrili njegov doprni kip in spominsko ploščo. Ob tej priložnosti je v Mestni hiši potekala tudi čebelarška razstava.

Osrednja prireditve 9. slovenskega čebelarkega praznika je bila v soboto, 21. maja, v dvorani OŠ Stična. Zbralo se nas je veliko čebelarjev in ljubiteljev narave. Osrednji govornik je bil mag. Franc Hočevar, svetovalec predsednika Republike Slovenije. Spregovoril je tudi predsednik Čebelarke zveze Slovenije Boštjan Noč, ki je predstavil nekaj aktualnih dogajanj v slovenskem čebelarstvu. Prireditve je spremljal bogat kulturni program, v katerem so nastopili učenci OŠ Stična in Podružnične šole Krka, MPZ Prijatelji, tenorist Miloš Genorio in Jurčičev junak Krjavelj, v vlogi katerega je nastopil nekdanji župan Jernej Lampret.

Ob koncu prireditve sta Anton Ko-

želj, predsednik Regijske čebelarke zveze Petra Pavla Glavarja, in župan Dušan Strnad prehodni prapor slovenskega čebelarkega praznika pre-

Zahvaljujemo se donatorjem 9. slovenskega čebelarkega praznika. To so: Občina Grosuplje, Telekom, NLB, d.d., Ljubljana, KZ Stična, Občina Žužemberk, SIR-PAK, d.o.o., Stična, Eko plin Drago Zadel, Rekon, d.o.o., Ivančna Gorica, Studio Markelj Franc, Info data Ljubljana, Občina Sevnica, Peskokop Podsmreka, d.o.o., Občina Dolenjske Toplice, Tovarna zdravil Krka Novo mesto, Občina Straža, Občina Škocjan, Občina Trebnje, Občina Ivančna Gorica.

Anton Koželj
predsednik RČZ Petra Pavla Glavarja

Urnik izdaje zdravil za leto 2011 za zatiranje varoze pri čebeljih družinah

DATUM	LOKACIJA	URA	LOKACIJA IZDAJE
25. 7. 2011	Kočevje	9.00–16.00	gostilna Marof
26. 7. 2011	Lukovica in Domžale	9.00–16.00	ČIC, Brdo pri Lukovici 8
27. 7. 2011	Grosuplje	9.00–16.00	čebelarški dom
28. 7. 2011	Vrhnika	9.00–16.00	društveni prostori, Tržaška c. 11, Vrhnika
29. 7. 2011	Litija	13.00–16.00	Ribiški dom
1. do 5. 8. 2011	Ljubljana	9.00–15.00	sedež NVI, Gerbičeva 60, Ljubljana

Nacionalni veterinarski inštitut enota Ljubljana, Gerbičeva 60, 1000 Ljubljana

Navodilo imetnikom čebel:

Zdravila za sonaravno zatiranje varoj se bodo izdajala na sedežu enote NVI Ljubljana, Gerbičeva 60, Ljubljana, po predhodnem naročilu. Ob izdaji zdravila bo potekala tudi registracija še neregistriranih čebeljakov.

Neregistrirani čebelarji naj za registracijo čebelnjaka predložijo svoj EMŠO, davčno številko in podatke iz katastra za čebeljak – šifro in ime katastrske občine ter številko parcele.

Za dodatne informacije vam sporočamo:

telefon: (+386) 1/477 91 00

telefaks: (+386) 1/283 22 43

<http://www.vf.uni-lj.si/vf/>

Kosci ponovno »zaigrali« na Lučarjevem Kalu

Turistično društvo Grča je v soboto, 11. 6. 2011, že osemnajstič zapored organiziralo občinsko tekmovanje koscev na Lučarjevem Kalu.

Tradicionalne etnološko-zabavne prireditve se je letos udeležilo 22 tekmovalk in tekmovalcev. Z 82 leti je bila najstarejša udeleženka košnje Marija Kraljič, svoje znanje s koso pa je pokazal tudi najmlajši med nastopajočimi, Žan Trunkelj, ki šteje vsega deset let. V košnji se je preizkusil tudi župan Dušan Strnad.

Tako kot lani je praznik košnje pod vodstvom predsednice društva Marije Turk ter pomočnice Tatjane Medved potekal uspešno brez kakršnih koli zapletov. S svojo taktirko je kosce kontrolirala direktorica Kmetijske zadruge Stična Milena Vrhovec.

Rezultati:

Ženske nad 50 let:

- 1. mesto: Marija Kraljič, Kitni Vrh

Ženske do 50 let:

- 1. mesto: Renata Čebular, Dob
- 2. mesto: Marica Černivec, Kitni Vrh
- 3. mesto: Nada Seliškar, Znojile

Moški nad 60 let:

- 1. mesto: Frenk Pekolj, Gombišče
- 2. mesto: Avgust Kuhelj, Kitni Vrh
- 3. mesto: Milan Goršič, Stična

Moški od 40 do 60 let:

- 1. mesto: Jože Černivec, Kitni Vrh
- 2. mesto: Jože Zupančič, Kitni Vrh
- 3. mesto: Berčon Stane, Lučarjev Kal

Moški do 40 let:

- 1. mesto: Gregor Zupančič, Malo

Globoko

- 2. mesto: Damjan Štrus, Podšumberk
- 3. mesto: Darko Zajc, Lučarjev Kal

Ženske ekipno:

- 1. mesto: DPŽ Ivanjščice, Ivančna Gorica
- 2. mesto: Kitni Vrh

Moški ekipno:

- 1. mesto: Kitni Vrh 2
- 2. mesto: Kitni Vrh 1
- 3. mesto: Grča, Lučarjev Kal

Absolutni zmagovalec košnje 2011 je bil Gregor Zupančič iz Malega Globokega. Župan Strnad pa je med 22 tekmovalci dosegel zavirljivo 9. mesto.

Po končani košnji so se vsi prisotni zbrali pod šotorom, kjer so podelili nagrade najboljšim koscem ter se posvelili ob zvokih mladih fantov Ansambla Nemir.

Gašper Stopar

Župani sprejeli Strategijo razvoja turizma Srca Slovenije

V okviru tretjega letošnjega srečanja županov Razvojnega partnerstva središča Slovenije, ki je 20. maja potekalo na Bogenšperku, je bila sprejeta **Strategija razvoja in trženja turizma Srca Slovenije kot turistične destinacije 2011–2018**. Pri pripravi strategije je aktivno sodelovalo deset občin, sicer pa dokument vključuje šestnajst občin na območju Srca Slovenije: Dol pri Ljubljani, Domžale, Hrastnik, Ivančna Gorica, Kamnik, Komenda, Litija, Lukovica, Mengeš, Moravče, Radeče, Šentrupert, Šmartno pri Litiji, Trbovlje, Trzin in Zagorje ob Savi.

V strategiji so bili iz sedmih podvizij (temelj vseh je seveda turistična prepoznavnost tako za domače kot tuje goste) osnovani cilji (povečana doba

bivanja, oblikovanje programov po ciljnih skupinah, povečanje zasedenosti turističnih zmogljivosti), iz teh ciljev pa sledijo **prioritete**: povezovanje (organiziranost na področju turizma), razvoj ponudbe (zelena ponudba), razvoj trajnostnega turizma (25-odstotno povečanje potrošnje), trženje (pod skupno znamko Srca Slovenije) in krovna znamka oziroma večanje prepoznavnosti. **Celoten dokument je dosegljiv na spletni strani Centra za razvoj Litija (www.razvoj.si), v rubriki Izdane publikacije.**

Župani so na majskem srečanju obravnavali tudi osnutek projekta **Lokalna samooskrba v Srcu Slovenije**, ki postaja vse bolj aktualna tema. Pomembnost obravnavane teme je potrdila tudi prisotnost treh

predstavnikov **Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano**. Matjaž Kočar, direktor Direktorata za varno hrano, je predstavil prednosti lokalno pridelane hrane in poudaril pomen kratkih poti od pridelovalca do porabnika. Zadruge Jarina je označil kot **zgleden primer v osrednji Sloveniji**, saj je uspela povezati toliko kmetov in šol na območju. Župani so se seznanili z **dobrimi praksami lokalne samooskrbe s hrano in energijo**, ki se že izvajajo na območju. Svojo uresničeno vizijo na področju **samooskrbe z energijo** je predstavil župan občine Šentrupert Rupert Gole, ki je poudaril pomen uvajanja lokalnih energentov v okolje. Center za razvoj Litija in zadruga Jarina sta že uspešno vzpostavila mrežo lokalne samooskrbe s hrano. **Župani so na srečanju sklenili, da pozevo javne zavode v občinah, naj pri javnih razpisih dajo prednost lokalno pridelani hrani.**

Ana Savšek, Center za razvoj Litija

Člani Območnega sveta RPSS so sprejeli tudi sklep, da se občini **Ivančna Gorica** in **Šentrupert** pridružita v Razvojno partnerstvo središča Slovenije. Občini bosta uradno sprejeti, ko bosta na svojih občinskih svetih sprejeli ustrezne sklepe.

Končno jo imamo – tržnico z lokalno ponudbo

»Končno, pa jo imamo, tržnico z lokalno ponudbo,« je bilo slišati obiskovalce na novi podeželski tržnici v centru Ivančne Gorice.

Želja po podeželski tržnici z lokalno ponudbo sega že v obdobje županovanja Jerneja Lampreta. Sedanje vodstvo lokalne skupnosti pa je bilo pri projektu odločnejše. Ideja je dozorela. Ljudje podobnih misli s širokim pogledom so združili moči in v zelo kratkem času vzpostavili osnovne pogoje za obratovanje podeželske tržnice. Želja lokalne skupnosti, natančneje župana Dušana Strnada, je bila, da tržnica obratuje enkrat tedensko ter da sta ob vzpostavitvi vsaj dva ponudnika iz lokalnega okolja, ki izpolnjujeta pogoje za trženje izdelkov z lastne kmetije.

K organiziranju ponudbe je pristopila Zadruga Jarina, ki ima pri tem dolgoletne izkušnje. Ker je bila podpora župana in drugih akterjev, ki odločajo o prihodnosti razvoja občine Ivančna Gorica, izredno močna, se je Jarina na projekt odzvala resno in korektno. Kvaliteto in izvor tržnih viškov je preverila na terenu in ugotovila, da ima lokalno območje velik potencial za zagotavljanje pestre ter zadostne količine domače ponudbe. Tako je trenutno v mreži lokalnih ponudnikov iz občine Ivančna Gorica vključenih petindvajset kmetij in rokodelcev. Tedensko je prisotnih na tržnici med 15 in 20 ponudnikov. Po večini tržijo sezonsko zelenjavo in sadje, tisti, ki imajo registrirano dopolnilno dejavnost, pa tudi izdelke, kot so: mlečni in krušni izdelki, med in izdelki iz medu, zelišča, ribe.

Vsebinsko na tržnici pa popestrijo različni rokodelci. Odziv potencialnih ponudnikov je nadpovprečen, saj se v mrežo vključujejo novi in novi ponudniki, zanimajo pa se tudi ponudniki iz drugih občin. Upravitelj tržnice, Občina Ivančna Gorica, in organizator pa vztrajata na pristnosti vsebine, saj želita, da na tržnici utripa prijetno domače vzdušje.

Obiskovalci! Lokalni ponudniki vas pričakujejo. Obiščite jih ob petkih (okrnjena ponudba) in ob sobotah na Sokolski ulici ob kulturnem domu in se prepričajte o pristnosti, pestrosti in kakovosti ponudbe. Pričnite kupovati, kuhati in se prehranjevati domače, zdravo, lokalno in tradicionalno. Ponudniki vam obljublajo, da vas ne bo bolela glava ob premišljevanju, ali je kupljena hrana zdrava, neoporečna, z bakterijami ali brez, saj vam ponujajo izdelke tako rekoč iz njive na mizo. Na tržnici lahko kupite tudi ekološko pridelane pridelke in izdelke.

Vtis ponudnikov: *»Čudovita lokacija, lepi prodajni pult, dobra organizacija, pozitiven utrip med ponudniki.«*
Vtis obiskovalca: *»Končno, dolgo smo čakali na to pridobitev. Dovolj pestra ponudba, le med obiskovalci smo po večini vrtičkarji, ki poznamo razliko med doma pridelano hrano in hrano, ki je prisilno vzgojena na plantažah in nima stika z zemljo.«*

Mojca Hauptman
Jarina, Zadruga za razvoj podeželja

Kmetijska zadruga Stična

Kmetijsko tehnične trgovine:

Železnina Zagradec (01 788 80 32)
Železnina Radohova vas (01 788 76 28)
Kmetijsko-urtni center v Ivančni Gorici (01 788 76 24)

NUDIJO

VSE ZA KMETIJO, DOM IN VRT

V VRTNEM CENTRU V IVANČNI GORICI
(01 788 76 22):

20-ODSTOTNI POLETNI POPUST NA VSE TRAJNICE, IGLAVCE
IN GRMOVNICE

NOVO V TRGOVINI DELIKATESA IVANČNA GORICA!

PRIDELKI IN IZDELKI Z DOMAČIH KMETIJ

V TRGOVINI DELIKATESA V IVANČNI GORICI NUDIMO PRIDELKE IN IZDELKE Z DOMAČIH KMETIJ, NA VOLJO SO:

- DOMAČI MED IN MARMELEDA
- JABOLČNI SOK IN KIS
- JABOLKA, KROMPIR, KOLERABA, KORENJE
- SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVA

Domači pridelovalci na podlagi
znanja in izkušenj
vsako leto pridelajo
zdrav in kakovosten pridelek.

KUPUJMO IN JEJMO DOMAČE!

Odprtje novih poslovno-proizvodnih prostorov podjetja Cugelj PVC okna in vrata

V petek, 20. maja, smo v Ivančni Gorici lahko prisostvovali slovesnemu odprtju novih, sodobnih prostorov podjetja Cugelj PVC okna in vrata. Od novega leta dalje namreč podjetje deluje na novi lokaciji na Stantetovi ulici v Ivančni Gorici.

Čeprav je podjetnik Ignac Cugelj svoje podjetje preselil iz Stične že v prvih dneh letošnjega leta, pa se je uradna otvoritvena slovesnost zgodila nekaj mesecev kasneje, ko je proizvodnja že povsem stekla, opravljene pa so bile še zadnje podrobnosti na novem objektu. Na otvoritvi, ki se je je udeležila vrsta gostov, poslovnih partnerjev, izvajalcev del in drugih povabljenih, so se navzoči lahko prepričali o pridobitvi, s katero se odpira povsem novo poglavje v zgodovini tega družinskega podjetja iz Stične. Kakšni so bili začetki in kako je tekla pot do tega velikega dogodka, je v svojem nagovoru predstavil tudi direktor podjetja Ignac Cugelj. Izrazil je zadovoljstvo, da je kljub številnim dovoljenjem in soglasjem, ki so bila potrebna, gradnja vendarle stekla brez zapletov, za kar ima glavno zaslugo gradbeno podjetje Begrad. Ob svečanem dogodku sta spregovorila tudi župan Dušan Strnad in direktor Begrada Franci Panjan. Župan je uspešnemu domačemu podjetniku čestital za novo pridobitev, predvsem pa tudi za izkazani pogum, ki je bil potreben za izvedbo tako velikega projekta v teh težkih gospodarskih

časih. O razmerah v gospodarstvu je spregovoril tudi Panjan, ki je novozgrajeni Cugeljev objekt opisal kot gradbeni posel, po katerem bi se morali v Sloveniji zgledovati. Priložnost za besedo pa je dobil tudi več kot 20-članski kolektiv podjetja, ki se je svojemu direktorju Nacetu in ženi Ani zahvalil za vse, kar storita kot delodajalca in prijatelja za njih in njihove družine.

Odprtje novih Cugeljevih poslovnih

prostorov pa je bilo zaznamovano tudi z izbranim kulturno-zabavnim programom. Nastopila je dalmatinska klapa Intrade in prva dama slovenske estrade Helena Blagne Zaman. Razumljivo se je petkovo popoldne po ogledu novih poslovno-proizvodnih prostorov prevesilo v večer ob dalmatinskih zvokih in dobro obloženih mizah.

Matej Šteh

Nove pridobitve se je veselil celoten kolektiv

Družinam v stiski in brezdomcem letos podarili že deset ton kruha

Iz Pekarne Grosuplje na razdelilna mesta Karitasa in Rdečega križa v Ljubljani in v Kočevju že tretje leto zapored dostavljajo v povprečju 107 kg kruha dnevno, deležne pa so ga zlasti družine in brezdomci. Za donacije kruha, ki ga Karitasu in Rdečemu križu pripeljejo vsako jutro od ponedeljka do petka, so se odločili pred dobrimi tremi leti, ko se je zaradi gospodarske krize povečale tudi potrebe po dobrodelni pomoči.

V letu 2010 je skupna količina kruha podarjenega kruha presešla 29 ton, celotna pomoč pa je skupaj z dnevno dostavo kruha dosegla vrednost blizu 75.000 evrov. V Mercatorjevi pekarni, Pekarni Grosuplje si bodo tudi v prihodnje prizadevali, da kakovosten kruh pride do najbolj pomoči potrebnim, poudarja direktor Miran Hribar in izpostavlja zelo dobro sodelovanje z obema osrednjima humanitarnima organizacijama v državi.

mš

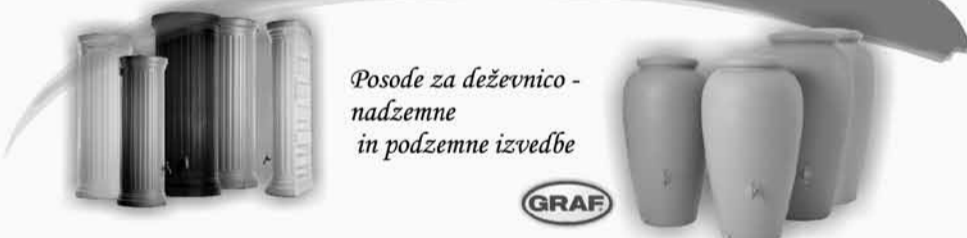

3/15/25 let
Garancija

Biološke čistilne naprave

Sistemi za uporabo deževnice

ARMEX

Posode za deževnico -
nadzemne
in podzemne izvedbe

GRAF

Bodite pametni in prihranite do 50 % pitne vode. Uporabite brezplačno deževnico.

- rezervoarji
- filtri za deževnico
- plavajoči sesalni kompleti
- črpaljšča
- digitalni pokazatelji nivoja...

Biološke čistilne naprave
od 2 - 1000 PE (prebivalcev)

Greznice (zbiralne, dvo prekatne
in troprekate)

Naročite brezplačno katalog

ARMEX ARMATURE D.O.O. IVANČNA GORICA
LJUBLJANSKA C. 2A
TEL. 01/78 69 270, 01/78 69 260 ali 051 / 652 - 192
E-mail: info.armex@siol.net
www.cistilnenaprave-dezevnica.si

Ponižalni sistemi za :
- izpust iz čistilnih naprav
- greznic
- odvodnjavanje parkirišč
- odvodnjavanje s streh...

Regionalna razvojna agencija
Ljubljanske urbane regije
RRA LUR
RRA LUR, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana
telefon: +386 1 306 1901, faks: +386 1 306 1903
e-pošta: lur@ljubljana.si, internet: www.rrialur.si

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Štipendijska shema – priložnost za delodajalce

Delodajalci, ki imajo sedež v eni od 26 občin Ljubljanske urbane regije (tudi občina Ivančna Gorica) in si želijo zagotoviti perspektivne bodoče sodelavce, imajo čas samo še do 30. junija, da izpolnijo in oddajo prijavnne obrazce za vstop v regijsko štipendijsko shemo, katere nosilec in koordinator je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR). Podrobna navodila o vsebini prijavnega obrazca so dostopna na spletni strani: www.rrialur.si/projekti/stipendije.

Regijska štipendijska shema je namenjena spodbujanju kadrovskega štipendiranja ter povezovanju gospodarskih potreb in izobraževalne sfere. Štipendije se podeljujejo za konkretna delovna mesta, in sicer prioriteto za razvojne potrebe in perspektivne poklice v regiji. Osnovna višina štipendije znaša 15 odstotkov minimalne plače za dijake, 28 odstotkov minimalne plače za dodiplomske in do 34 odstotkov minimalne plače za podiplomske študente. Delodajalci, ki se vključijo v štipendijsko shemo, financirajo 50 odstotkov štipendije, preostanek pa se financira iz sredstev Javnega sklada RS za razvoj kadrov in štipendije.

RRA LUR prireja za spodbujanje vključevanja delodajalcev v sistem regijske štipendijske sheme srečanja z delodajalci, interesnimi združenji in območnimi enotami zavoda za zaposlovanje v regiji. Na nedavnem delovnem posvetu, ki sta ga v prostorih Tehnološkega parka Ljubljana organizirala RRA LUR in Ljubljanska območna enota GZS, so razpravljavci izpostavili trend zaposlovanja mladih z nižjo stopnjo izobrazbe

in upadanje interesa za zaposlovanje visoko izobraženih. Da se negativni trendi pri zaposlovanju visoko izobraženih mladih kadrov v prihodnje ne bi nadaljevali, bo potrebno okrepiti sodelovanje med gospodarstvom, izobraževalnimi in razvojnimi institucijami, ki bodo za večjo zaposljivost mladih morale vzpostaviti učinkovite mehanizme. Udeleženci posveta so se strinjali, da bodo visoko izobraženi kadri in tisti, ki se izobražujejo na področju deficitarnih poklicev, ključni za uspešen gospodarski razvoj regije v prihodnosti.

Projekt Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije je sofinanciran iz sredstev Evropske unije, in sicer Evropskega socialnega sklada, v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013.

Več informacij o vsebini in sklepih posveta ter regijski štipendijski shemi:

Mag. Liljana Drevenšek, [liljana.drevensek\(at\)ljubljana.si](mailto:liljana.drevensek(at)ljubljana.si), Tel: 01 306 19 04

Matija Ukmar, [matija.ukmar\(at\)ljubljana.si](mailto:matija.ukmar(at)ljubljana.si), Tel: 01 306 19 05

35. rekreativni spust s kajaki in kanuji po reki Krki

Zadnje nedeljo v maju je 347 rekreativcev s čolni uživalo v lepem vremenu na reki Krki

Kajak kanu klub Krka je letos že 35. zapored organiziral rekreativni spust po reki Krki. Ta prireditve, ki zadnja leta poteka v sklopu projekta Kajakaške zveze Slovenije Voda za vedno je bila tudi letos vzorno organizirana in je na zadovoljstvo vseh potekala brez omembe vrednih težav. Zaradi nekoliko višjega vodostaja je bila vožnja zelo primerna za rafte, nekoliko manj za kanuje, a so se tudi ti večinoma dobro znašli na vodi. Za varnost in zdravje udeležencev je tudi letos skrbela dežurna zdravniška služba. Start prireditve je bil kot že vsa leta pri mostu na Krki, cilj pa v Šmihelu pri Žužemberku. Proga je dolga približno 11 kilometrov, veslači pa pora-

bijo zanj od tri do pet ur. Na sredini poti, malo pred Zagradcem, so imeli udeleženci malico, da so si nabrali novo energijo, ki so jo potrebovali v drugem delu spusta. Poseben čar dajejo spustu številne brzice in slapovi – enajst jih je, najvišji pa doseže dobre tri metre. Vožnja preko njih je zelo atraktivna, vendar nezahtevna, zato je primerna tudi za manj izkušene veslače. Veslači v kanujih lahko čolna zahtevnejših mestih tudi prenesejo, sicer pa so bili tako kot že večkrat do sedaj pri prečkanju jezov in brzic v veliko pomoč domači kajakaši. Po zaključku v Šmihelu so se nato veslači vrnili na izhodišče na Krko, kjer so organizatorji pripravili kajaka-

kaški piknik s postrvmi in pleskavicami ter podelitev priznanj za vse udeležence. Zaključna prireditve je potekala pod velikim šotorom na asfaltnem igrišču na Krki, kjer je bila dan prej velika slovesnost ob občinskem prazniku in odprtju nove šole na Krki. Tako je bil letošnji spust lep vpeljev v sklop več prireditve ob otvoritvi zares lepe nove šole na Krki. Organizatorji, člani Kajak kanu kluba Krka, se najlepše zahvaljujejo vsem nepogrešljivim sponzorjem prireditve: Krka, Občina Ivančna Gorica, Kajakaška zveza Slovenije, Coca Cola, Asist, Holding Slovenske elektrarne, Zavarovalnica Triglav, Pekarna Grosuplje, Mercator, Keko Žužemberk, Eni?ma, Carpe Diem, Sirpak Stična, Mizarstvo Trunkelj, Adles Ljubljana, Pivovarna Union, Pivovarna Laško, Duem, Hipox, A banka, Klimahit, Foto-video Marjan Travnik, CIM, Kongo, Prevozi Dušan Strah, G ŠPORT, Gostišče na vasi, Mobitel, BTC City, Kava bar Slemenice, Ribogojstvo Bregar, Toplar, Vinska klet Vrtovec, Trgovina Miša Krka, Sitotisk Praznik, Frizerski salon Hočevvar, Gostišče Krka, Geomeja, d.o.o., Okrepčevalnica pri Koščaku. Več o spustu pa si lahko ogledate tudi na spletni strani <http://users.volja.net/kkkrka>.

Simon Bregar

13. maraton treh občin je za nami

Kadar utrujen kolesar, celo nekoliko moker od dežnih kapelj, ob povratku v cilj navdušeno izjavi: »Super, dobr' ste zrihtal!« ali pa: »To je to, naslednje leto spet pride-mo!« – takrat vemo, da trud ni bil zaman.

A letos smo doživeli še drugačno navdušenje. Skoraj 200 malih in velikih kolesarjev se je udeležilo družinskega maratona – starši z otroki, malo večjimi in malo manjšimi, nekaterimi še v plenica in z dudami v ustih, a vsi ustrezno opremljeni s čeladami. Ko so si ti mali kolesarji zavezali kolesarske rute na glavo in postali modrorumeni, takšni, kot so drugi grosupeljski kolesarji, takrat smo vedeli, da je med nami podmladek, ki ga kolo zanima in ki bo organizator morda 30. ali 40. maratona treh občin. Letos se je maratona udeležilo rekordno število udeležencev – 910 jih je bilo, od tega 192 na družinskem maratona. Najstarejši je štel 81 let, najštevilčnejša skupina pa 119 udeležencev. Start in cilj sta bila prestavljena v center Grosuplje na Kolodvorsko cesto. Živ žav je bilo čutiti ves dan. Živopisana družina s kolesi in čeladami, stojnice, glasba, šotor sredi mesta ...

Člani Kolesarskega društva Grosuplje nismo vozili, pač pa smo skrbeli, da je vse potekalo tako, kot je treba. Velik delež pri pripravi in organizaciji je prispevala tudi Občina Grosuplje kot soorganizatorka maratona, pa tudi Občini Dobrepolje in Ivančna Gorica,

koder je maraton potekal. Ponekod so domačini tako navdušeno sprejemali kolesarje, da so ti skoraj pozabili nadaljevati z vožnjo. Seveda pa gre zahvala našim številnim sponzorjem, ki so nas podprli s finančnimi sredstvi, opremo za izvedbo maratona ali darili za srečelov. Zahvaljujemo se tudi Društvu podeželskih žena Sončnica, ki je udeležencem ponudilo sladke priboljške, Turističnemu društvu Magdalenska Gora, Čebelarskemu društvu Grosuplje, Gasilskemu društvu Zdenska vas, gasilskim društvom iz občine Ivančna

Gorica, ZŠAM Grosuplje in Motoklubu Fire Group iz Ivančne Gorice, pa tudi drugim, ki so s svojimi stojnicami popestrili prireditve ali kako drugače pripomogli pri realizaciji maratona. Kolesarski utrip 13. maratona treh občin si lahko ogledate v slikah, posnetkih in komentarjih na naši internetni strani: www.kolesarsko-društvo-grosuplje.si.

Nasvidenje na 14. maratona treh občin!

Anton Kogovšek
Kolesarsko društvo Grosuplje

S kolesi po rimski cesti

V soboto, 11. 6. 2011, so se v jutranjih urah kolesarski navdušenci iz sosednjih občin Ivančna Gorica in Žužemberk že šestnajstič podali na pot po rimski cesti od Ivančne Gorice do Dvora.

Na startu 25-kilometrski poti po sledih nekdanje rimske ceste, pri milniku v Ivančni Gorici ob župnijski cerkvi sv. Jožefa, se je zbralo 76 kolesarjev. Dobrodošlico sta jim izrekla župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad ter župan občine Žužemberk Franc Škufca, ki se je na to pot podal že desetič. Pot iz Ivančne Gorice je kolesarje vodila po stranskih, gozdnatih in travnatih poteh skozi Gorenjo vas, kjer so si ogledali sušilnico sadja na kmetiji Erjavec, do etnološke zbirke Nose na Bojanjem Vrhu. V Valični vasi so si ogledali eno najstarejših lip na Slovenskem in cerkev sv. Marjete, Naralov križ v Trebči vasi in na koncu še plavž oziroma kupolno peč na Dvoru. Najstarejša popotnika po rimski cesti sta bila častni občan občine Ivančna Gorica Leopold Sever in Franci Godler iz Bizeljskega, najmlajši korenjak na kolesu pa Žak Šparl prav tako iz naše občine.

Na cilju sta se vsem udeležencem in pokroviteljem, ki so pomagali pri izvedbi že 16. tradicionalnega rekreativnega popotovanja po rimski cesti, v imenu organizatorjev zahvalila predsednik TD Suha krajina Vlado Kostevc in Leopold Sever ter podelila priznanja v obliki odlitka starinskega možnarja.

Gašper Stopar

festival Krka

PROGRAM 2011

Julij

- **Sobota, 16. 7. 2011, ob 20. uri, DC Krka:**
ALENKA GODEC

Avgust

- **Druga polovica meseca, DC Krka:**
OTROŠKA USTVARJALNA DELAVNICA
- **Sobota, 20. 8. 2011, ob 15. uri, DC Krka:**
FRU/FRU, lutkovna predstava
- **Sobota, 27. 8. 2011, ob 20. uri, DC Krka:**
ADI SMOLAR, koncert

September

- **Sobota, 3. 9. 2011, Krka:**
MARKO HATLEK, koncert
- **September 2011, Krka:**
FOTR (Lado Bizovičar)

Več informacij na spletni strani: www.festivalkrka.si
Organizator si pridržuje pravico do spremembe programa.

Tudi lovci smo praznovali

Člani Lovske družine Krka smo se pridružili praznovanju enega najpomembnejših dogodkov za Krko – odprtju nove šole. Z lovsko razstavo v Druženem centru na Krki smo predstavili delovanje naše lovske družine. Razstava je bila na ogled ves teden in je prikazovala preparate in trofeje divjih živali, živečih in uplenjenih v lovišču LD Krka. Bila je zelo dobro obiskana.

Dan pred odprtjem šole pa je v dvorani na Krki potekala prireditev ob 65-letnici delovanja LD Krka, ki je bila ustanovljena v jeseni 1946. S svojo prisotnostjo so nas počastili visoki gostje, v imenu Lovske zveze

Slovenije mag. Štefan Vesel, v imenu KS Muljava Janez Drobnič, KS Krka Andrej Tomažin, župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, predstavniki prijateljskih lovskih družin iz Kungote, Komna-Jezero, Kozjega, Rake ter

predstavniki sosednjih lovskih družin iz Suhe krajine, Vidma - Dobropolja, Taborske jame, Grosupljega, Višnje Gore, Ivančne Gorice, Šentvida pri Stični, Velikega Gabra, ZLD Kočevje ter številni krajanje in krajanke naše krajevnih skupnosti.

Predstavili smo 65-letno delovanje in razvoj LD Krka ter poudarili sodelovanje krajanov in lovcev v naši krajevni skupnosti. Prireditev so popestrili pred kratkim ustanovljeni lovski rogi LD Krka (ZLD KOČEVJE), ki jih vodi mentor Slavko Setničar. Po uradnem delu smo se iz dvorane preselili pod šotor, kjer so bili vsi gostje in prisotni pogoščeni z lovskim golažem. Prireditev pa se je v prijetnem prazničnem vzdušju še dolgo nadaljevala.

Jože Jamnik

Gasilsko orientacijsko tekmovanje v Ambrusu

V soboto, 21. maja 2011, je v Ambrusu potekalo četrto občinsko tekmovanje v orientaciji. Tekmovanja, ki je potekalo v organizaciji Gasilske zveze Ivančna Gorica – Mladinskega sveta in PGD Ambrus, se je udeležilo več kot 30 ekip iz Stične, Krke, Zagradca, Višnje Gore, Doba, Hrastovega Dola, Kriške vasi, Metnaja in domačini iz Ambrusa.

Tekmovalci so bili razvrščeni v šest kategorij, od mlajših pionirjev in pionirk do mladincev oziroma mladink – ekipo so sestavljali po trije člani – mlajše pionirje in pionirke pa je na progi spremljal tudi mentor. Cilj tekmovalcev v orientacijskem teku je najhitreje preteči progo, ki je bila za najmlajše dolga 2 km, za mladince pa 5 km. Proga je potekala po stranskih poteh med travniki in polji v Ambrusu ter deloma na Kalu. Tekmovalci so tako s kontrolnim listom in zemljevidom tekli po označeni poti ter se javljali na določenih kontrolnih točkah. Poleg tega so opravljali tudi naloge, pri katerih je bila poleg časa pomembna tudi pravilna in natančna izvedba.

Tekmovalci so kljub vročini, ki jih je dobobra utrudila, svoje naloge odlično opravili ter se na koncu okrepčali s hrano in pijačo, za katero so poskrbeli ambruški gasilci. Ob razglasitvi rezultatov okoli druge ure popoldne je zbrane nagovoril tudi Lojze Ljubič, predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica, ki je poudaril pomen sodelovanja in druženja mladih na takšnih tekmovanjih.

Vse sodelujoče ekipe so bile ob koncu tekmovanja nagrajene s priznanji,

najboljše tri ekipe v vsaki kategoriji pa so prejele tudi medalje. Pri mlajših pionirkah sta bili najboljši stiški ekipi, pred ekipo iz Ambrusa, ki je zasedla tretje mesto. Ravno tako so pri mlajših pionirjih slavili Stičani, pred ekipo iz Doba in Metnaja. V kategoriji starejših pionirk sta bili na vrhi kar dve ekipi iz Ambrusa, tretje pa so bile tekmovalke iz Zagradca. Tudi prvo mesto starejših pionirjev je pripadlo domačinom iz Ambrusa, druga je bila Stična in tretji Zagradec. V kategoriji mladink je sodelovala le ekipo iz Za-

gradca, medtem ko je pri mladincih slavil Hrastov Dol pred Višnjo Goro in Ambrusom.

Najboljši dve ekipi iz vsake kategorije sta se uvrstili na regijsko tekmovanje v orientaciji, ki je v organizaciji GZ Ribnica potekalo v soboto, 11. junija. Tudi tokrat so ambruške ekipe dosegle lepe rezultate, saj so bile starejše pionirke prve in pete, medtem ko so bili starejši pionirji drugi. Vsem tekmovalcem še enkrat iskreno čestitamo!

Karmen Hrovat

Vandali oskrunili zastave

Na območju krajevnih skupnosti Ivančna Gorica vse pogosteje opazujemo posledice vandalizma. Težave se pojavljajo običajno v nočnih urah

ob koncu tedna. Eno takšnih nočnih zbirališč mladine postaja most čez železniško progo v Ivančni Gorici. Smetnjaki, prometni znaki in jaški so vse

pogosteje poškodovani in prevrnjeni, med prvomajskimi prazniki pa so bile odtujene in oskrunjene zastave Republike Slovenije. O vsem tem skoraj tedensko obveščamo Policijsko postajo Grosuplje, ki nas je seznanila, da bo povečala nadzor ob koncu tedna. Ker stanje že presega vse meje dopustnega, bi bilo dobrodošlo tudi sodelovanje z morebitnimi očividci, da bi tako lahko hitreje in učinkoviteje ukrepali zoper vandale.

Anton Kralj,
predsednik KS Ivančna Gorica

Poleti nam reka Krka nudi obilo počitniških užitkov

Ko sem razmišljal, kako se lahko poleti naši otroci vključijo v aktivno in predvsem kvalitetno počitnikovanje, nisem mogel zaobiti naše reke Krke. Poleg namakanja v zelo sveži reki je tu moč početi tudi kaj drugega. V prvi vrsti je to veslanje s kajaki, ki je sam po sebi zelo atraktiven šport za otroke in tudi odrasle, obenem pa krepi občutek za lepo naravo in s tem tudi za njeno varovanje. V naši občini imamo to srečo, da nam je na Krki na razpolago vrhunsko strokovno vodenje na vodi s čolni, kar nedvomno zagotavlja Borut Javornik in njegovo podjetje Carpe Diem. Boruta poznamo kot reprezentanta v kanuju na divjih vodah, slovenskega olimpijca iz Barcelone in tudi nosilca medalje s svetovnega prvenstva. Poleg njega je v njegovi ekipi nedvomno treba omeniti tudi vodjo otroške kajakaške šole Bogdana Vrhovca, profesorja športne vzgoje, ki je posebej usposobljen za delo z otroki na vodi.

Imajo lepo vpeljana kajakaška šola za otroke od 7 do 12 let, nato za otroke od 12 do 16 let ter tudi za odrasle.

Tečaji za otroke, ki jih organizirajo, so tridnevni (osnovni in nadaljevalni), izvajajo pa se v času poletnih šolskih počitnic. Za najmlajše tečajnike uporabljajo posebej prirejene SIT-ON-TOP kajake, ki otroku omogočajo varno in zabavno učenje osnov. Za tiste otroke, ki si želijo še več, organizirajo veslaške taborne na nekaterih drugih rekah.

Seveda je poskrbljeno tudi za odrasle. Organizirani so začetni tečaji, ki vas uvedejo v svet kajaka na divjih vodah. Ko se naučite osnov, so za vas primerni razvojni tečaji, kjer vas naučijo veslanja na višji ravni, obenem pa poleg Krke spoznate tudi nekatere odseke drugih slovenskih in tudi tujih rek. Če želite še več, pa ekipa kajakaških učiteljev za vas vsako sezono pripravi različne izlete in tematske vikend delavnice, če pa vam je nebo naklonjeno, tudi veslanje v visokih vodostajih. Enodnevne spuste ali pa večdnevne nadaljevalne tečaje in delavnice organizirajo na Savi Bohinjki, Savinji, Soči ter na hrvaških rekah Zrmanji in Cetini.

Za več informacij lahko obiščete njihovo spletno stran www.kayak.si.

Simon Bregar

18. gasilsko tekmovanje za pokal KS Ivančna Gorica

V soboto, 4. 6. 2011, je bilo na Malem Hudem v bližini gasilskega doma PGD Ivančna Gorica že 18. tradicionalno tekmovanje članov in članic.

Tekmovalna vaja je bila v suhi izvedbi po pravilih CTIF in štafetni tek brez ovir. Na tekmovanju je sodelovalo šest ekip članic in 21 ekip članov. Kljub malo muhastemu vremenu in razmočenemu terenu so vse ekipe dokončale tekmovanje brez poškodb, ni pa bilo nobenih pritožb na sodniško sojenje.

V kategoriji članic je slavila ekipa PGD Korinj, pred PGD Štatenberk, tretje mesto pa so zasedle članice PGD Šentvid pri Stični. Pri članih je prvo mesto zasedla ekipa PGD Lakovnice, drugo PGD Mali Podluben ter tretje PGD Krka. Po razglasitvi rezultatov je sledilo še vlečenje vrvi. Tudi tu je pri članicah slavila ekipa PGD Korinj, drugo mesto so zasedle članice PGD Šentvid pri Stični, tretje pa PGD Prečna. Pri članih so slavili PGD Korinj, nato člani PGD Šentvid pri Stični B, tretje mesto pa je zasedla ekipa PGD Šentvid pri Stični A.

Po razglasitvi rezultatov smo se družili in se zabavali ob zvokih skupine Trio Kovačič.

PGD Ivančna Gorica se zahvaljuje vsem sponzorjem prireditve, nastopajočim in vsem, ki ste pripomogli pri izvedbi, obenem pa vas 27. 8. 2011 vabimo na prevzem novega vozila GVC 16/25 in praznovanje 60-letnice društva.

Matjaž Mejak
PGD Ivančna Gorica

Pred dvajsetimi leti smo uresničili stoletne sanje

Petindvajseti junij, dan državnosti, ni samo spomin na dan, ko sta bili sprejeti Deklaracija o neodvisnosti Republike Slovenije in Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, ampak je tudi dan pred pričetkom oborožene agresije JLA na Slovenijo. Takratni predsednik predsedstva Republike je na svečanosti na Trgu republike izrekel tolikokrat ponovljene besede: »Danes so dovoljene sanje, jutri bo nov dan.« In res se je začel nov dan, tako drugačen od prejšnjega. Na ceste so prihrumeli tanki, nebo so preletavala vojaška letala, vneli so se prvi spopadi. Izraze radosti so zamenjali izrazi besa in upora. Slovenski narod je še enkrat

dokazal, koliko upornega duha premore in koliko enotnosti zmore, ko so pred njega postavljeni pravi cilji in pravi izzivi.

Danes nekateri cinično pripominjajo, da desetdnevna vojna sploh ni bila prava vojna. Toda mi, ki smo bili v njej aktivno udeleženi, vemo, da smo svoje naloge opravljali z zavestjo, da se borimo do končnega cilja. Ne glede na to, koliko časa bo trajala in koliko žrtev bo potrebnih. Desetdnevna vojna res ni bila tako kruta kot kasnejša morija na Balkanu. Toda terjala je svoje žrtve. In vemo, da je vsako izgubljeno človeško življenje eno preveč.

Da vojna ni trajala dlje, je prav gotovo

zasluga kombinacije odločnega oboroženega upora pripadnikov Teritorialne obrambe, takratne Milice in Narodne zaščite, z modrimi odločitvami takratnega političnega vodstva in izredno aktivnostjo mlade slovenske diplomacije ter skoraj enotne podpore prebivalcev Republike Slovenije. Zato je v teh dneh, ko proslavljamo obletnico tako prelomnih dogodkov v zgodovini Slovenije, potrebno izreči iskreno zahvalo vsem, ki so z orožjem v roki ali kako drugače pripomogli, da smo Slovenci končno uresničili stoletne sanje.

Franci Zorko
Območno združenje
VVS Grosuplje

POLICIJSKO VETERANSKO DRUŠTVO
SEVER LJUBLJANA
ODBOR GROSUPLJE
PODODBOR IVANČNA GORICA

Srečanje policijskih veteranov v spomin na 20-letnico osamosvojitve

V soboto, 21. 5. 2011, smo se člani novega pododbora PVD SEVER Ivančna Gorica sestali na prvem srečanju na strelišču v Ivančni Gorici. Srečanja se je udeležil tudi sedanji komandir PP Grosuplje Vlado Ščavničar in podpredsednik PVD SEVER Ljubljana Ivan Škulj, ki je na srečanju pozdravil člane pododbora.

Članom je predsednik grosupeljskega odbora poročal o delu pododbora in društva v letu 2010 ter spregovoril o načrtih za leto 2011. Novemu članu pa je podpredsednik podelil bronasti znak osamosvojitve.

Srečanje smo pripravili v spomin na 20-letnico osamosvojitvenih procesov in vojne za Slovenijo. Vsakemu članu je pododbor podelil spominsko majico, kapo in zastavo Slovenije.

Po uradnem delu srečanja se je nadaljevalo druženje v sproščenem vzdušju. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji srečanja.

Andrej ŠKRAJNAR
PVD SEVER LJUBLJANA
Predsednik odbora Grosuplje,
pododbor Ivančna Gorica

Na Slavniku

V soboto, 14. maja 2011, smo se veterani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje odpravili proti Primorski. Namenili smo se, da bomo osvojili nekaj nad 1000 metrov visok Slavnik. Zbralo se nas je samo osem, tako da smo se na pot odpravili z osebnimi avtomobili.

Kmalu smo prispeli v vas Prešnico, ki leži pod Slavnikom. Veselo smo se odpravili na pot. Uživali smo v prekrasnem razgledu, saj se je videlo do Tržaškega zaliva. Predvsem pa smo bili navdušeni nad cvetjem in drugim rastlinjem, ki se v tem letnem času razbohoti v vsem svojem sijaju in lepoti. Slavnik je v maju res prelep in vreden ogleda.

Po nekaj urah lepega pohoda smo prispeli na vrh in se seveda ustavili v prijetni gostilni, kjer smo se okrepčali z okusno malico. Ogledali smo si tudi center, ki ga uporabljajo radioamaterji na Gradišču.

Kmalu smo se odpravili nazaj v dolino in se odpeljali proti domu.

Navdušeni nad doživetjem tega dne, smo si obljubili, da se prihodnje leto spet odpravimo na kakšen pohod v naše prelepe gore. Upamo, da se nas bo zbralo več, saj je lahko vsakemu žal, da se nam ni pridružil.

Jelka Janežič

Cirkuški dan v Višnji Gori

Že drugo leto je bila Višnja Gora v znamenju cirkusa, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Janeza Ciglerja Višnja Gora. Datum je bil ravno pravi, 5. 5. pet čez peto, tudi vreme je bilo prireditev letos naklonjeno. Obiskovalcev je bilo veliko, seveda pa so se najbolj veselili najmlajši.

Na vhodu so nas pozdravljali v klovne našemljeni člani kulturnega društva in delili otrokom bombončke. Živahna glasba, pisani baloni in klovnesa Meta so obetali zanimivo popoldne na igrišču gasilskega doma, za prostor in pripomočke se PGD Višnja Gora iskreno zahvaljujemo.

Na začetku nas je zabaval s svojimi spretnostmi čarovnik Albin Anžel, sodelovalo je tudi veliko pogumnih in spretnih otrok. Sledilo je tekmovanje za lepe nagrade, ki so si jih zagreti udeleženci lahko priborili s sodelovanjem na vsaj petih različnih delavninah

(minuta do zmage, ciljanje plastenke z vodo, bowling, vrtenje vrtačke, ciljanje stožcev z obroči, streljanje z loki). Obiskovalcem pa so bile na voljo tudi netekmovalne dejavnosti. Najmlajši so skakali na napihljivem gradu. Otroci so si lahko poslikali obraz ali se prepustili spretnim rokam, poskusili so se v borilnih veščinah ali ustvarjali v risarski delavnici. Velikega zanimanja pa so bile deležne kače, ki so jih otroci lahko prijeli in božali, dihur in pajki. Obiskovalci smo lahko o živilih izvedeli veliko zanimivega. Čas je mineval in prehitro je bilo treba domov. Odšli smo z nagradami in polni lepih vtisov. Hvala vsem, ki ste prostovoljno pomagali, da je prireditev uspela: klubu tajskega boksa NAK MUAY Ivančna Gorica, ilustratorju Gabrijelu Vrhovcu, ljubitelju živali Matjažu Knupležu in vsem članom kulturnega društva. Zahvaljujemo se tudi podjetju Elvez, d. o. o., iz Višnje Gore za sponzorstvo. Naslednje leto se spet vidimo!

Martina Virant, KUD Janeza Ciglerja

PGD Sobrač vabi na

8. tradicionalno tekmovanje na diatonični harmoniki za pokal SOBRAČE 2011

Tekmovanje bo v soboto, 25. 6. 2011, ob 16. uri pred gasilskim domom v Sobračah.

Harmonikarji bodo razvrščeni v štiri starostne skupine, in sicer:

- tekmovalci, stari do 13 let
- tekmovalci, stari od 13 do 19 let
- tekmovalci, stari od 19 do 35 let
- tekmovalci, stari nad 35 let

Vsi tekmovalci na tekmovanju zaigrajo dve skladbi, polko in valček. V primeru, da bo prijavljeno večje število tekmovalcev, bo zaigral vsak tekmovalec eno skladbo.

Vsak tekmovalec prejme priznanje in praktično nagrado, najboljši v kategoriji pa še pokale.

Tekmovalce bo ocenjevala strokovna komisija.

Hkrati pa bo tistega dne v večernih urah tudi gasilska veselica z Vilijem Resnikom in ansamblom Harmonik 'n' Roll.

Naj nas še naprej družijo vesel zven harmonike in nasvidenje v Sobračah!

TEKMOVANJE HARMONIKARJEV V SOBRAČAH

Žetev bo

Turistično društvo Zagradec in vaščani Kitnega Vrha vas vabijo na

11. občinsko tekmovanje v žetvi pšenice s srpom, ki bo v nedeljo, 10. 7. 2011, ob 13. uri na Kitnem Vrhu

Program prireditve:

od 13. do 14. ure prijave in žrebanje parcel
ob 14. uri pričetek žetve

Po končanem tekmovanju sledi razglasitev rezultatov in podelitev nagrad. Za veselo razpoloženje in dobro počutje bodo poskrbeli Kitnici.

Pridite žanjci, žanjice in navijači!

LETALSKI MITING

AIR RACE dirka

akrobatsko letenje

vojaška letala

helikopterji

jadralna letala

ULN letala

padalci

modeli letal

razstava letal

panoramski poleti

Letalski klub SENTVID

26.6.2011 od 11 ure dalje na
LETALIŠČU SENTVID

Ansambel KOLOVRAT

OGNJEMET

Ob rojstvu vašega prvorojenca – 2. del

V primeru, da ima vaš otrok vročino, obvezno imejte s seboj prekuhan vodo in mu jo večkrat ponudite. Otroka je potrebno ohlajati od znotraj in od zunaj, kajti zaradi visoke vročine lahko pride do okvare možganov. Mlajši, kot so otroci, večja je nevarnost okvare možganov zaradi povišane telesne temperature. Telesna temperatura je posledica procesov v organizmu. Tako normalno telesno temperaturo kot tudi vročinske odzive uravnava termoregulacijski center v možganih, ki se pri dojenčkih in majhnih otrocih še razvija. Telesna temperatura ima značilno dnevno nihanje, zato je najvišja praviloma zvečer, najnižja pa v zgodnjih jutranjih urah. Razlika je lahko tudi za celo stopinjo. Podobno dnevno nihanje se ponavadi pojavlja tudi pri povišani telesni temperaturi. Povišana telesna temperatura ali vročina je običajno le eden od bolezenskih znakov in pomemben odziv organizma ter otrokov zaveznik v boju s povzročitelji bolezni, zato je ne zbijamo prehitro. Študije kažejo, da povišana telesna temperatura močno zavre razmnoževanje bolezenskih klic, zmanjša se njihova dejavnost in strupenost. Hkrati se okrepi obrambni imunski sistem, kar je še posebej pomembno pri virusnih okužbah, ter poveča učinkovitost antibiotikov. Zato je nesmiselno zbijati temperaturo za vsako ceno. Otroka je potrebno opazovati, ko je zdrav in kadar je bolan. Če vročina pri sicer zdravem otroku, starejšem od treh mesecev, ne preseže 38,5 °C in je otrok ob tem živahen in neprijeten, dobro pije, dovolj lula, otroka le skrbno opazujemo in počakamo z

zdravljenjem. Ukrepi za zniževanje povišane telesne temperature:

- Otroku ponudimo čim več tekočine, in sicer vode in ne sladkih, gostih pijač.
- Otroku naj ima na sebi lahka bombažna oblačila.
- Temperatura prostora naj bo 20 do 22 °C.
- Otroka pokrijemo le z lahko bombažno odejo, da lažje oddaja odvečno temperaturo v okolico. Po možnosti ga ne stiskajte k sebi, ker ga s tem samo dodatno segrevate.
- Otroka hladimo z mlačno vodo v kopeli, kjer vodo počasi ohlajamo od 36–37 °C do 29–34 °C

Kdaj uporabimo zdravila? Antipiretiki so zdravilne učinkovine, ki z delovanjem na termoregulacijski center v možganih postopno znižajo povišano telesno temperaturo. Pri otrocih se najpogosteje uporablja paracetamol, ki ga lahko dajemo pri vseh starostnih skupinah, predvni moramo biti le pri novorojenčkih in dojenčkih do tretjega meseca starosti. Ob pravilnem jemanju je paracetamol najbolj varno zdravilo za zniževanje telesne temperature. Učinkoviti začne po približno 20 do 30 minutah, največji učinek doseže med prvo in drugo uro ter deluje 4 do 6 ur. V lekarni je dosegljiv na zdravniški recept ali brez recepta v različnih farmacevtskih oblikah, kot je sirup, svečke, zrnca za peroralno raztopino ali tablete. Pomembno je, da se ga jemlje po potrebi, na vsakih 4 do 6 ur, vendar ne pogosteje kot 4-krat na dan in v predpisani količini. Nikoli sočasno ne uporabljamo dveh

ali več zdravil različnih proizvajalcev ali različnih farmacevtskih oblik, ki vsebujejo paracetamol, saj lahko nastopijo resni zapleti zaradi čezmerne odmerjanja.

Kdaj obiskati pediatra?

- Če se vam zdi, da je otrok s povišano telesno temperaturo prizadet ali resno bolan, potem ne odlašajte z obiskom pri pediatru.
- Pri otrocih, ki so mlajši od treh mesecev.
- Če ima vaš otrok kakšno kronično obliko bolezni (sladkorna bolezen, kronično srčno ali pljučno bolezen, poškodbo glave, vročinske krče ali epilepsijo).
- Če pri vročini nastajajo tudi vročinski krči.
- Če se otrok ne odziva na zdravljenje z antipiretiki in splošnimi ukrepi in traja vročina dlje kot tri dni, še posebej, če se otrokovo stanje slabša.

Prosimo vas, da preden pridete k izbranemu pediatru, se naročite za vsak dan posebej. Na ta način se izognemo čakalnim vrstam. Vozičke pustite zunaj ali v predprostoru. V čakalnico pridite samo z otrokom in torbo, v kateri imate vse zgoraj našete potrebščine oziroma vse tisto, kar vaš otrok potrebuje. Z otrokom in s torbo boste iz čakalnice odšli na obisk k pediatru.

Naj bo tudi obisk pri pediatru za vas prijetna izkušnja in ne neka travma in nujno zlo, še zlasti ko gre za redne, preventivne sistematske preglede.

Bernarda Horvat, prof. zdrav. vzgoje

Natečaj za najlepše urejeno bivalno okolje v krajevni skupnosti Ivančna Gorica za leto 2011

Komisija za ocenjevanje okolja pri Turističnem društvu Ivančna Gorica si bo tudi letos marljivo ogledala urejenost in cvetličenje naših domov. Posebno pozornost bomo namenili kmetijam, v okolici blokov pa bomo pozorni na odlaganje komunalnih odpadkov ter čistočo javnih površin. Ocenjevanje bo potekalo med 15. junijem in 15. avgustom 2011. Izbrali bomo pet najlepše urejenih domov in njihovih okolic. Vse dobitnike priznanj bomo pisno obvestili ter nagradili.

Turistično društvo Ivančna Gorica

Zahvala krvodajalcem

Območno združenje Rdečega križa Grosuplje se iskreno zahvaljuje vsem krvodajalcem, ki ste se udeležili minule krvodajalske akcije: v Ivančni Gorici 160 krvodajalcev, v Vidmu - Dobropolju 90, v Grosupljem 150 in v Šentvidu pri Stični 67, skupaj 467 krvodajalcev.

Prijetno so nas presenetile nekatere skupine: dekleta iz SDM Ivančna Gorica, skupina motoristov, člani Karate kluba SHOTOKAN iz Grosupljeja in osem članov pevske zasedbe Perpetum Jazille, ki si jih seveda želimo tudi slišati v Grosupljem.

Hvala vsem šolam, ki so nam nudile prostore, in vsem, ki so kakorkoli pomagali pri uspešni izvedbi. Se vidimo spet v začetku oktobra!

Franc Horvat, predsednik OZRK Grosuplje

Nekaj malega o kačah

Pomlad se že preveša v poletje, sonce greje vsak dan močneje, njegovi topli žarki so razveselili in privabili bitja, s katerimi si delimo svoj življenjski prostor – tudi kače in kuščarje. Žal so to živali, ki jih spremlja morda največ vrah, predsodkov in strahu. Zato jih je človek ponekod kruto in nerazumno iztrebljal, strah se je prenašal iz roda v rod in vse to je plazilce, posebno kače, spravilo tako daleč, da so postali ogroženi. Da bi ta del narave ne izgubil v naših krajih, jih je bilo potrebno z zakonom zaščititi. Minili so časi, ko je človek v vsem, kar ga obdaja, živem in neživem, videl le svojo trenutno korist in je s tem spravil okolje tja, kjer je.

Pa so naše kače res tako hudo nevarne? Strupeni sta le dve vrsti, gad in modras. Spoznati ju je moč po značilnem vzorcu na hrbtu, modras ima pa na nosku še rožiček. Imata tudi izrazit vrat. Res sta strupena, toda količina strupa, ki ga s pikom preneseta na človeka ali žival, ni tako velika, da bi bila smrtonosna za zdravega, odraslega človeka (pomembna je količina strupa na telesno maso pičenega), tako da bi bil pik lahko nevaren le majhnemu otroku ali majhni živali. Iz študentskih let pomnim pik majhne deklice, sedemletne, ki se je končal brez hudih posledic.

Kako deluje kačji strup? Strup naših kač je krvni strup – poškoduje krvne celice. Drugače kot strup nekaterih tropskih kač, ki vsebuje živčne strupe, in so nekatere med njimi resnično

smrtno nevarne – pa še kljub temu v Ameriki vsako leto več ljudi pomre zaradi pikov čebel kot zaradi pikov strupenjač (pomrejo zaradi hudih alergij na čebelji strup).

Kako se izognemo kačjemu piku? Naše kače niso napadalne, so plahe in v nevarnosti se raje umaknejo. Kača piči le, če jo presenetimo in se ne more več varno umakniti. Zato je modro, da imamo, če hodimo po posekah, jasad in vročih travnikih, s seboj palico (prav pride posebno pri nabiranju jagod in malin) in s to palico pošumimo po grmu in podrasti, s tem kačo opozorimo, da se ji bližamo in ji damo čas, da se umakne. Tudi dobri visoki čevlji niso odveč – kača čevlja ne more preluknjati, tudi če bi jo kdo slučajno brnil. Nesreče se zgodijo takrat, ko človek kačo napade, tolče po njej – potem bo pač, razumljivo, svoje življenje poskušala drago prodati. Tudi če se zgodi nesreča in kača človeka piči, nikaner jo pobijati in celo nositi v zdravstveni dom – češ, poglejte, kaj me je pičilo! Oni dan je nek možak »pritresele« s seboj uboge-ga, nedolžnega slepca (ki še kača ni, temveč kuščar z zakrnelimi nogami)! Kaj pa protistrup? Obstaja, vendar se ne uporablja, le izjemoma in to le v zdravstvenih ustanovah. Povzroča namreč hude alergije in je večinoma nevarnejši od kačjega strupa samega. Če kačo presenetimo med sončenjem, zvito v klobčič, bo včasih naglo dvignila glavo in proti nam migala z razcepljenim jezikom. To ni groznja

in kača ne piči z jezikom, ampak z zobmi strupniki, ki so votli in se vanje izliva strup iz strupnih žlez. Z jezikom kača lovi zrak in ga nosi proti vohalnemu organu, ki je skrit – s pomočjo »jezičkanja« nas kača ovohava. Torej nobene panike, obmirujemo in počakamo, da se kača umakne. Kaj pa prva pomoč, če se pik zgodi? Na pičeno mesto damo obkladke, pičeni ud naj miruje, pičenega odnesemo v najbližjo ambulanto – po možnosti naj sam ne hodi, ker z naporom pospeši krvni obtok in širjenje strupa po telesu. Predvsem je pomembno, da NE režemo pičenega mesta, ne izžigamo in počnemo podobnih groznih reči, ker s tem naredimo mnogo škode (bolečinski šok, lahko tudi krvavitve, ki bodo pa pičenega res lahko ogrozile). Pičenega mesta tudi ne izsesavamo – strup tako hitro prodre v tkivo, da ga je izsesati nemogoče. Pičenega uda tudi NE prevezujemo, saj s prevezo strup zadržimo na omejenem delu, kjer je potem njegov učinek večji, kot če bi se strup porazdelil po vsem telesu. Ni se bati, »kaj bo, ko bo strup prišel do srca« – do tega slej ko prej pride, ni pa to srčni strup. Ko hodimo v naravo, spoštujemo bitja, ki jih tam srečamo, živali in rastline. Mnogim so krajci, kamor se hodimo zabavat, dom in imajo tudi oni pravico, moralno in zakonito, da jih čim manj vznemirjamo. Pobijanje plazilcev je prekršek.

Kaj pa kača v našem domu? Če opazimo kačo na domačem vrtu ali v hiši,

Obvestilo Župnijske Karitas Ivančna Gorica

Župnijska Karitas Ivančna Gorica sporoča telefonske številke, na katere lahko pokličete ljudje, ki so v stiski. Vodja Karitas je župnik Jurij Zadnik (01 787 73 25), tajnica Simona Kaurin (041 565 888).

Glede na to, da nimamo svoje pisarne in ne skladišča za hrano in obleko, moramo za vsak projekt sklicati sestanek in se sproti dogovoriti, kako bomo pomagali. Prosimo vse, ki potrebujete pomoč, da to možnost izkoristite. Podrobnejše informacije boste dobili ob prvem kontaktu. Hkrati pa sporočamo, da naša Župnijska Karitas deluje na območju župnije sv. Jožefa v Ivančni Gorici. V pripravi je tudi spletna stran o delovanju naše Karitas.

Ema Grünbacher

je prav tako ni treba pokončati. Takrat pokličimo strokovnjake, ki bodo takoj prišli in si kačo ogledali (če se bojite, da se bo skrila, jo fotografirajte). Če bo šlo za strupenjačo, bodo kačo ujeli in odnesli v kak neobljuden kraj. Če gre za nestrupeno kačo, nam bodo povedali, kateri vrsti pripada, če vas taka sestanovalka ne moti, bo po vaši želji lahko ostala na vrtu, kjer jo boste lahko brez škode opazovali, če pa ne marate niti nestrupene, pa bodo odnesli tudi to. To delajo pri nas strokovnjaki – herpetologi, v Ameriki pa reševalna služba! Torej pri najdbi kače doma pokličite številko 040 322 449. Pri nas je v delu herpetološki atlas, v katerega bodo vrisali področja, kjer žive posamezne vrste plazilcev – zelo bodo hvaležni, če vsakega

plazilca, ki ga srečate, fotografirate in sliko pošljete na to isto telefonsko številko s točnim opisom kraja najdbe. Kako pa je s sožitjem med človekom in kačo drugod po svetu? So ljudstva, kjer so kače svete živali, častijo jih in spoštujejo. Tudi pri nas, če se ozremo v ljudske pripovedke, ni bila kača vselej nekaj slabega – kačja kraljica je dobra in pravična, tudi kaka grofična se je našla, začarana v kačo. Te ljudske pravljice smo vedno radi brali (Deklica in kač, Sedem let pri beli kači ...). Poskusimo se živeti kdaj v ta svet in modrost naših dedov in ne iztrebimo vseh zaradi tiste, ki je Evi v raju šepetala ...

Tonja Gomzi-Hrabar, dr. med.

Za nami je Teden vseživljenjskega učenja

Objem je društvo, katerega glavni namen je spodbujanje in podpora kakovosti življenja vseh generacij, zato se že drugo leto trudimo tvorno prispevati v skupnosti s ponudbo različnih dejavnosti na sedežu društva v Stični. Aktivna je bila ena medgeneracijska skupina, ki je v tem mesecu »odšla na dopust« in bo delala spet na jesen. Za nami so lepe ure druženja in spoznavanja razlik med nami. Prevladovala je čudovita pogovorna kultura. Sodelovanje v skupini, sestavljeni iz pripadnikov različnih generacij, preprečuje socialno izolacijo starejših, saj se izkušnje in znanja prenašajo iz starejše na mlajšo generacijo, pa tudi obratno, na kar prevečkrat pozabljamo. Že drugo leto sodelujemo tudi pri organizaciji brezplačnih izobraževanj v Tednu vseživljenjskega učenja – gre za nacionalni projekt, nosilec katerega je Andragoški center Slovenije. Namen je spodbujati izobraževanje in pridobivanje znanj zlasti pri tistih generacijah, ki niso več vključene v formalno izobraževanje (srednja generacija in starejši), hkrati pa širiti obzorje, česa vsega se je mogoče naučiti na prijeten način – kar tako, ker novo znanje in veščine človeka venomer bogatijo – gre torej za promocijo filozofije vseživljenjskega učenja. V začetku maja smo začeli z delavnico 5 jezikov ljubezni – za združitev generacij. Bilo je lepo in kar prehitro je minilo. Mlada voditeljica Mateja je smelo predstavila temo in nas prepričala, da o ljubezni govorijo vse generacije in kako se nanjo gleda z različnih zornih kotov. Tema, ki ji bomo verjetno še kdaj posvetili pozornost

pred večjim številom udeležencev ali pa večkrat v manjših skupinah. Nadaljevala je Kaja z delavnico Kaligrafija in umetnost ročnega pisanja. Privlačna vsebina, zelo zanimivo posredovanje znanja iz lepote in umetnosti pisanja. Najmlajši in najstarejši (od 10 do 60 let) so delali enako zavzeto in zagreto, da o samem druženju ne zglubljamo besed. »Ja,« se dejali na koncu, »mi bi še ...« V jeseni bomo tako verjetno organizirali kratek tečaj, vljudno vabljeni, da se pridružite. Cvetana in Nikolaj sta v dve uri trajajoči delavnici Padci v starosti pokazala cel spekter znanj o nevarnostih in posledicah morebitne nepazljivosti, na koncu pa sta še prikazala tudi praktične vaje, s pomočjo katerih ostane človek čim dlje samostojen in neodvisen. Pletli smo košare. Delavnica »da te kap!« Vsi z enakim materialom, celo enakih velikosti, pa vendar nista nastali niti dve enaki košari. Tone je

prisotne poučil o materialu in njegovi pripravi in že se je pletlo kot za stavo. Na koncu kar ni bilo mogoče izbrati najlepše, ko so bile pa vse tako prikupne. V jeseni pa bi nekateri radi delali že kar cele koše. Bomo pripravili pa še eno delavnico! Zakaj pa ne! Branje za vse generacije – branje za življenje – Tilka, magistra v svoji stroki, nam je pričarala moč knjigic in knjig ter brane besede, skupaj pa smo spoznali, kako nas branje povezuje. »Uf, uf, uf,« je rekla ena manjkajočih, »kako sem lahko manjkala? Ona je res mojster! A bo še kdaj?« Seveda jo bomo še povabili, naj pridejo otroci, naj pridejo vsi! To so nepozabni dogodki. V branju se ljudje tudi spoznavamo, sporazumevamo, spoprijateljimo. Delavnica Veščine komunikacije je zopet pokazala, da je kakovost komunikacije nerazdružljivo povezana z dobrim stikom, ta pa tudi z dobrimi

odnosi. Tako je urjenje lastne komunikacije največ, kar lahko posameznik stori za izboljšanje različnih odnosov. Po delavnici so bili vsi udeleženci enotnega mnenja, da se je teh veščin treba kar naprej učiti. Vsak terenski prodajalec jih pozna in nevednega človeka z lahkoto zavede, edina rešitev pa je v znanju. Udeleženci so nekaj znanja brezplačno dobili na tej delavnici.

Konflikt – zlo ali priložnost? Ajda pravi, da je to v največji meri odvisno od zavestne izbire. Tukaj se običajno zaplete. Kaj hočem, kaj želim, kam grem? Vprašanja, ki zahtevajo jasen odgovor. Število konfliktov narašča, najbolj zaskrbljujoče pa je, da se v njih nabira človeška energija in se v njih prepogosto tudi razgublja. Ali se je ne da bolj koristno porabiti? Če se hoče, se da vse! Včasih je najmočnejše orodje znanje.

Ljudska umetnost na panjskih končnicah je bila prava umetniška delavnica. Mimi je prinesla vse surovine in barve s sabo. Paleto, pravo slikarsko, je imel marsikdo prvič v rokah. Najprej o teoriji! Čudovito nas je »nabrusila«. Zagreti za delo, pa še kako! Gremo! Pa ne gre ... Pa gre! Kako zaključiti? Enostavno! »Kot pasulj,« je dejal udeleženec. Smeh in dobra volja. »Moj pujs je za vsaj 150 klobas! Ha, ha, ha ...« Kaj pa sablja Krjavljeva, ki se tako silno zasveti v soju luninega žarka? Pa še veliko drugega je bilo na panjskih končnicah. Avtogeni trening, ki smo ga načrtovali takoj za tem, je bil odložen na jesenski termin, saj je bilo v prostoru in ljudeh preveč ustvarjalnega naboja, da bi smeli prekiniti.

Še eno prekrasno druženje je bilo za nami.

Tehnologija je orodje / mediji v podporo učenju je delavnica, ki jo je pripravil Klemen. Z vsjo pozornostjo in žarom je pripovedoval o računalništvu in spretnostih pri njegovi uporabi. Udeleženci so navdušeni nad trudom društva z veseljem podarili društvu nekaj računalniške opreme, ki jo bo društvo s pridom uporabilo za učenje računalniških osnov pri starejših ljudeh (lahko tudi pri mlajših, seveda). Vsem se najlepše zahvaljujemo in jih vabimo v svoje vrste, ko bodo tekli novi dogodki.

S prvo skupino starejših občanov smo ravno v tem času zaključili usposabljanje za preprečevanje padcev v starosti. Tečaj je končalo osem občanov, društvo pa bi lahko nekaj podobnega izvedlo na jesen predvsem v društviških upokojencev iz naše občine. Lahko torej rečemo, da smo pridni in zagnani – rezultati našega dela pa so odvisni predvsem od pobud in želja vseh, ki si želijo širiti dejavnosti, ki podpirajo skupnost, ali pa pridobiti kakšno znanje – zato vas vabimo, da se nam pridružite kot uporabniki ali snovalci.

Vse, ki bi se želeli vključiti v delo in aktivnosti, vabimo, da se javijo po e-pošti na naslov društvo.objem@gmail.com ali po telefonu 031 585 333 ali 031 817 902. Vrata društva Objem so vedno odprta za nove obiskovalce in člane ter pobude in dejavnosti, ki spodbujajo kakovost življenja.

Nikolaj Erjavec

ŠTUDIJ V TREBNJEM Višješolski študijski programi

Izobrazba je vrednota, ki v času gospodarske recesije težko konkurira z ostalimi življenjsko pomembnimi vrednotami, kot so zdravje, osnovni življenjski pogoji in eksistenca. Kljub temu pa na daljši rok bistveno prispeva h kakovostnejši prihodnosti. Ker se na **Centru za izobraževanje in kulturo Trebnje** zavedamo, da znanje zastareva, da je posameznik na trgu dela konkurenčen, če je opremljen z aktualnimi in kakovostnimi znanji, ves čas razvijamo ponudbo izobraževalnih programov. V študijskem letu 2011/2012 bomo z zavodom IRC poglobili sodelovanje na področju višješolskega študija. Kot študij na daljavo se bosta poleg višješolskega strokovnega programa ORGANIZATOR SOCIALNE MREŽE izvajala tudi programa LOGISTIČNO INŽENIRSTVO in EKONOMIST.

Logistično inženirstvo je prenovljeni višješolski strokovni program, ki nadomešča do sedaj veljavni program Promet. Študenti spoznajo logistično stroko, se usposobijo za samostojno uporabo, razvijanje in načrtovanje logističnih sistemov in podsistemov ter med drugim spoznajo posebnosti tržnega obnašanja transportnih podjetij, varnega in zdravega dela in uporabe manipulacijske mehanizacije in vozniških parkov. Diplomanti se zaposlujejo v prevoznih in špediterskih dejavnostih, v logističnih centrih in podjetjih, ki se ukvarjajo z javnimi prevozi in manipulacijskimi dejavnostmi.

Ekonomist je nastal na osnovi zahtev po posodobitvi obstoječih višješolskih programov Komerciala in Računovodstvo. Študenti se usposobijo za učinkovito delo s strankami in implementacijo poslovnih rešitev v ekonomskem poslovanju, osvojijo znanja za razumevanje in spremljanje trga in poslovnih procesov, razumejo zakonodajo, predpise in dokumentacijo s področja ekonomije ter med drugim osvojijo znanja osnov finančnega poslovanja, marketinga menedžmenta in elementov trženjskega spleta. Ekonomisti so široko zaposljivi, tako na področju gospodarstva kakor tudi negospodarstva, na področju organizacije poslovanja, komerciala, mednarodnega poslovanja, trženja in prodaje.

Organizator socialne mreže je višješolski strokovni program, ki omogoča študentom spoznavanje osnov socialno varstvenega področja, prepoznavanje in razumevanje težav posameznikov s širšim družbenim kontekstom in z njimi povezanimi sistemskimi ovirami, omogoča osvajanje osnov sposobnosti reševanja praktičnih problemov s področja zagotavljanja pomoči uporabnikom ter preventivnega delovanja s poudarkom na sodobnih pristopih in načelih ter samostojno načrtovanje, organiziranje, vodenje, usklajevanje in spremljanje aktivnosti za učinkovito delo. Diplomanti opravljajo dejavnosti na področju sociale, ki podpirajo marginalne družbene skupine in socialno šibkejšje skupine ljudi, npr. nevladne organizacije in društva, mladinski domovi, materinski domovi, varne hiše,

domovi za starejše, krizni centri, centri za pomoč ljudem na domu in druge ustanove na področju socialne dejavnosti.

Informativni dan: sredo, 22. 6. 2011, ob 17. uri, na CIK Trebnje, Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje; informacije: www.ciktrebnje.si, 07 348 21 00, info@ciktrebnje.si

Nov visokošolski študijski program – Socialna gerontologija

Zavedanje, da star človek danes ni »star«, ampak si želi delati, potovati, se rekreirati in kvalitetno živeti tudi v obdobju, ko potrebuje rehabilitacijo in skrb, je spodbudilo razvoj programa **Socialna gerontologija**. Na **Centru za izobraževanje in kulturo Trebnje** so v sredo, 11. maja 2011, predstavniki Evropskega središča

Maribor uspešno predstavili visokošolski študijski program Socialna gerontologija – izredni študij. Gre za nov študijski program na področju dodiplomskega študija pri nas, ki odgovarja na akutna in aktualna vprašanja naše starajoče družbe. Kaj je socialna gerontologija? Gerontologija je veda o procesih staranja in vidikih starostnega obdobja življenja. Socialna gerontologija, ki je veja gerontologije, pa se osredotoča na proces staranja ljudi iz vidika medgeneracijskega sožitja, zagotavljanja socialne vključenosti in sprejemanja lastne starosti kot enako pomembnega življenjskega obdobja.

V poplavi ponudbe programov dodiplomskega študija se težko odločamo za »pravega«. Kriteriji, s pomočjo katerih se posameznik odloča za študij, pa so različni: osebni interes oz. všečnost programa in vsebine, zaposlitvene možnosti, oddaljenost lokacije študija od kraja bivanja, stroški ... Mnogo tovrstnih razlogov govori v prid študiju socialne gerontologije. Pričakovana življenjska doba ljudi se je namreč zvišala nad 80 let. S tem se je povečala ciljna skupina, s katero delajo diplomanti, zaradi česar se na trgu dela veča tudi povpraševanje po kadrih, ki so strokovno usposobljeni za ravnanje s starejšimi ljudmi. Študijski pristop je praktično naravnani in temelji na kakovostni in strokovni podlagi, podprti s spoznavanjem in študijo praktičnih domačih in tujih primerov.

Visokošolski študijski program traja šest semestrov in obsega 180 kreditnih točk. Vanj se lahko vpišejo udeleženci, ki so končali katerikoli izobraževalni program srednjega strokovnega ali poklicno-tehniškega izobraževanja ali gimnazijo in imajo opravljen zaključni izpit (stari programi), poklicno ali splošno maturo. Več o programu, oblikah in načinih študija na www.ciktrebnje.si ali www.esm.si ali info@ciktrebnje.si ali telefonski številki 07 348 21 00.

Informativni dan: torek, 21. 6. 2011, ob 17. uri, na CIK Trebnje, Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje. **Vpis do konca septembra 2011.**

Jurčičeva priznanja in nagrade Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Že vrsto let Srednja šola Josipa Jurčiča nagradi dijake, ki so se v tekočem šolskem letu pri svojem delu v šoli in izven nje še posebej izkazali. Najvišja nagrada šole dijaku je najprej vzpodbuda in pohvala njemu samemu, prav tako pa zgled vsem dijakom in delavcem šole, ki se letos resnično ponašamo z izjemnimi dosežki v regijskem, državnem in celo meddržavnem merilu.

Jurčičeva priznanja je letos prejelo veliko posameznikov in skupin, ki so se odlikovali na različnih področjih: dosegali so vidne uvrstitve na tekmovanjih iz ekonomskega področja, naravoslovja in tujih jezikov, športa, mednarodnih projektov iz turizma in celo snemanja čisto pravega pravca tega video spota. S svojimi uspehi so ponesli ime Srednje šole Josipa Jurčiča v svet in na najlepši način, s svojimi talenti in vztrajnim delom oplemenitili njeno ime.

Jurčičeve nagrade, ki so najvišje nagrade naše šole, pa prejmejo dijaki za izjemne dosežke. Bronasto Jurčičevo nagrado za letošnje šolsko leto so prejeli Urška Zupančič in Blaž Mohorčič, ki sta dijaka tretjega letnika gimnazije, in maturantka Nina Strah. Izjemna Urška se je odlikovala v znanju tujih jezikov, kemije in maternega jezika, Blaž je kar dvakratni državni plesni prvak v paru, in sicer v kategoriji angleški valček in v latinskoameriških plesih, Nina pa je vsa štiri leta izjemna dijakinja, ki je v letošnjem šolskem letu na državnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje osvojila tretje mesto.

Srebrne Jurčičeve nagrade so prejeli Marija Vesna van Midden, dijakinja 3. a, odlična mladenka z bogato bero dosežkov: zlato priznanje iz matematike in šesto mesto v državnem merilu, srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz nemščine, srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz biologije, bronasto priznanje na regijskem tekmovanju iz angleščine. Nepogrešljiva je bila tudi kot članica šolskega debatnega kluba, sodelovala je na mednarodnem prevajalskem tekmovanju in še in še. Srebrno Jurčičevo nagrado prejme tudi Aljaž Levstek, Vesnin sošolec. Njegovi vrstniki so zapisali, da je Aljaž »po duši čisti kemik«. To je potrdil s tretjim mestom na državnem tekmovanju iz kemije za Preglovo plaketo in s tem prejel zlato priznanje. Tudi na državnem tekmovanju iz kemije je blestel, osvojil je drugo mesto. Tako pri biologiji kot pri kemiji se je Aljaž udeležil priprav na kemijsko oziroma biološko olimpijado. Da pa vendarle ni »samo« kemik, dokazujejo Aljaževi dosežki tudi na drugih področjih. Na natečaju srednješolskih pesnikov Župančičeva frulica se je s svojo poezijo uvrstil na peto mesto, na državnem plesnem tekmovanju pa je s soplesalko Jernejo osvojil dve drugi mesti – v kategoriji angleški valček in latinskoameriških plesih.

S srebrom je nagrajena tudi Neža Trpin iz 3. i. Sodeluje v pevskem zboru, obiskuje pouk nemške konverzacije in francoščine, aktivna je pri Rdečem križu. V letošnjem šolskem letu je prejela srebrno priznanje na tekmovanju iz nemščine ter bronasto priznanje na tekmovanju iz kemije, kjer se je uvrstila na drugi izbirni test za kemijsko olimpijado in s tem med prvih 20 v državi. Njen največji uspeh pa je dvakratno prvo mesto na državnem tekmovanju – šolskem plesnem festivalu. V paru (skupaj z Blažem) je osvojila prvo mesto v kategoriji latin-

skoameriških plesov in kategoriji angleški valček.

Srebrno Jurčičevo nagrado prejme tudi maturant ekonomske šole Rok Nosan. Vsestranski Rok je našo šolo uspešno predstavljal v vseh štirih letih šolanja. Na državnem tekmovanju iz ekonomije je dosegel sedmo mesto v državi in s tem srebrno priznanje. Na državnem tekmovanju iz poslovne matematike šesto mesto in na državnem tekmovanju iz računovodstva sedmo mesto. Udeležil se je tudi regijskega tekmovanja iz matematike. Izkazal se je kot glavni akter pri uspešnem spotu za oddajo Firma TV.

Letos kar štiri najvišje nagrade šole

Z najvišjimi nagradami pa se lahko letos prav zares pohvalimo vsi: izjemni dijaki, njihovi predani mentorji, ki so s svojim znanjem in časom vodili delo in talente mladih, ter šola, ki prepoznava in nagradi z zlato Jurčičevo nagrado Mitjo Zidarja in Marka Ljubotino, dijak 4. a, Marion van Midden, dijakinja 4. b, in Kristino Gregorčič, dijakinja 3. b.

Mitja je nagrajenec Komisije za Jurčičeva priznanja in nagrade že vsa leta – saj drugače pri neponovljivih dosežkih tudi ne more biti! Odlični dijaki je vsa štiri leta s svojimi talenti in znanjem segal po najvišjih mestih v državi na različnih področjih, tudi jezikovnem in literarnem. Letošnji največji uspehi pa so drugo mesto na šolskem tekmovanju iz matematike ter zlato priznanje na tekmovanju iz matematike na državnem nivoju.

Njegova ljubezen do fizike, znanje in sposobnosti pa so mu prinesli zlato priznanje na državnem tekmovanju iz fizike ter s tem največji uspeh – uvrstitev na 42. mednarodno fizikalno olimpijado v Bangkoku na Tajskem. Jurčičeva priznanja in nagrade so namenjene tudi promociji naše šole izven okvirov naše šole – ponesti ime Srednje šole Josipa Jurčiča na Tajsko pa je uspeh, ki zasluži najvišjo nagrado naše šole.

Zlato Jurčičevo nagrado prejme tudi Marko Ljubotina. Nagrajenec Komisije za Jurčičevim priznanjem in bronasto Jurčičevo nagrado v preteklih letih prejme letos najvišjo nagrado naše šole. Prvo mesto na šolskem tekmovanju iz matematike, zlato priznanje na državnem tekmovanju iz matematike, srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz informatike ter zlato priznanje in tretje mesto na državnem tekmovanju iz fizike. Ta velik uspeh je tudi Marku prinesel uvrstitev na 42. mednarodno fizikal-

no olimpijado na Tajskem. Talent in delo sta gotovo tisto, s čimer je Marko oplemenitil svojo ljubezen do naravoslovja in fizike. A uspešen je tudi kot športnik, predvsem karateist, in tudi na tem področju je v lanskem letu dosegel izjemen uspeh – tretje mesto na mednarodnem tekmovanju. Fizikalno gledano – popolnoma logično, karate, fizika in Tajska!

Zlato Jurčičevo nagrado prejme tudi Marion Antonia van Midden. V vseh štirih letih je Marion predstavljala dušo in srce svojega razreda. Izredna organizatorica dela in veselja v razredu – brez nje in njene torte ni minil skoraj noben rojstni dan, pa tudi noben test ali izpit sošolcev ne brez njene pomoči. Številna tekmovanja pa so ji prinesla izjemne rezultate: srebrno priznanje oziroma osmo mesto na državnem tekmovanju iz fizike. Zlato priznanje in tretje mesto na državnem tekmovanju iz matematike. Uvrstitev na državno tekmovanje iz logike in na izbirno tekmovanje za kemijsko olimpijado. Na natečaju v francoščini z naslovom Lepota romanskih jezikov je dosegla tretje mesto. Vsa leta je obiskovala debatni krožek na naši šoli, pa tudi fizikalni in matematični. Neprecenljiva je njena pomoč pri izvedbi prireditve naše šole Življenje v živo, nepogrešljiva pa je tudi v društvu gasilcev v Stični in pri orkestru. Je tudi članica Komisije za Jurčičeva priznanja in nagrade, v kateri je s svojimi argumenti in naklonjenostjo znala prepoznati in ovrednotiti uspehe svojih vrstnikov.

Zlato Jurčičevo nagrado prejme tudi Kristina Gregorčič. Odlična Kristina je dijakinja naše šole, pa tudi Srednje glasbene šole, kjer je že opravila maturitetni izpit. In seveda je NAJDIJAKINJA Slovenije leta 2010/2011. Dovolite mi, da si sposodim besede novinarke Nevenke Žolnir iz njenega

zapisu o podelitvi priznanja najdijakinji v časniku Delo 11. junija 2011: »Dekle, ki mu ni para!« S tem smo opisali Kristino kot edinstveno in neponovljivo, vsi, ki jo poznamo, pa vemo, da je edinstvena in neponovljiva predvsem v svoji prijaznosti, delavnosti in mladostnem veselju. Njeni

uspehi so neverjetni in na različnih področjih: odlična dijakinja, ki se je šolala vzporedno na Konservatoriju za glasbo in balet, je v letošnjem letu osvojila zlato priznanje iz nemščine na državnem tekmovanju in s tem tretje mesto. Na državnem tekmovanju iz angleščine je dosegla zlato priznanje in prvo mesto. Sodelovala je na tekmovanjih bralne značke pri angleščini, nemščini in francoščini in pri vseh jezikih osvojila zlato priznanje. Leta 2010 je prejela bronasto Cankarjevo priznanje, v letošnjem šolskem letu pa srebrno in s tem drugo mesto. Na 39. državnem tekmovanju mladih glasbenikov je prejela zlato plaketo, na mednarodnem tekmovanju Konservatorija za glasbo in balet prav tako zlato plaketo. Njeno glasbeno pot, na kateri uspešno

in opazno predstavlja tudi Srednja šola Josipa Jurčiča, zaokrožajo številni solistični nastopi na regijskih, državnih in mednarodnih glasbenih tekmovanjih, kjer se predstavlja z virtuoznostjo na kljunasti flavti. Ne le glasbenica, ne le jezikoslovka – njeno je tudi srebrno Vegovo priznanje iz matematike, njena pa je tudi lepa in neponovljiva mladost, ki jo deli z nami in svojimi sošolci. Oni najbolje poznajo tudi Kristinino pripravljenost pomagati kadarkoli in komurkoli je treba, mentorji in profesorji pa njeno zavzetost ob prireditvah in nastopih. Dosežki so neverjetni – a ne za Kristino. Sama pravi, da se loteva področij, ki jo zanimajo, se v vsako poglubi do konca in potem tudi uspehi ne izostanejo. Iskrena hvala, Kristina, za zgled nam in našim dijakom, za neverjetno promocijo naše šole in za mladostno veselje, ki žari v vsej svoji lepoti.

Priznanja in nagrade zaokrožijo trud, delo in talente, ki jih mladi ponujate svetu. Izjemno ponosni smo, da smo delček mozaika na poti vaših uspehov tudi mi – delavci in profesorji Srednje šole Josipa Jurčiča. Šola se ponaša z vašimi uspehi – a nič bolj in nič manj kot z vašo mladostjo, razigranostjo in nasmehi, energijo in zgledom, ki jih ponujate nam vsem. Ostanite torej taki, dragi Jurčičevi nagrajenci 2010/2011 – enkratni in neponovljivi – predvsem v svoji žareči mladostni navdušenosti, ki jo ponesite s seboj na fakultete in med ljudi. Ponosni na vaše uspehe iskreno čestitamo!

V imenu profesorjev Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica predsednica Komisije za Jurčičeva priznanja in nagrade Maja Zajc Kalar, prof.

www.znam.si ali
info@znam.si
telefon: 051 615 212

za OSNOVNOŠOLCE
na PŠ Stična in v OŠ Stična.

Zabavno in učinkovito učenje v majhnih skupinah po rednem pouku. Začnemo septembra.

TEČAJI ANGLEŠČINE

za ODRASLE v centru Ivančne Gorice in na Pajčni.

Sproščeno, hitro, ugodno do znanja.

Med najboljšimi mladimi pesniki tudi Aljaž Levstek

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj je letos organiziral že 21. Župančičevo frulico, srečanje najboljših mladih pesnikov in deklamatorjev. Med 84 mladimi pesniki iz 87 šol, ki so se odzvali vabilu na natečaj, se je med pet najboljših srednješolskih pesnikov (vseh srednješolskih je bilo 21) uvrstil tudi Aljaž Levstek iz Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica. Številnemu občinstvu so se izbrani pesniki predstavili na zaključni prireditvi, ki je bila v petek, 10. junija, v Vinici. Med srednješolskimi pesniki je letošnja dobitnica Župančičeve frulice Aleksandra Panić iz Gimnazije Velenje.

Aljaž je dijak 3. letnika gimnazije in naravoslovec po duši. Pesmi piše že nekaj časa, zares pa vsaj od prebiranja Ihanove pesniške zbirke Salsa, s katero se je srečal na lanskoletnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje. Strokovno komisijo, ki je ocenjevala pesmi za Župančičevo frulico 2011, je o svojem talentu prepričal s ciklom

pesmi Portret neke ženske. V recenziji, komisija je posebej izpostavila

Portret neke ženske

III

*Nisem ti še govoril o njenih očeh.
Resnično je lepa ženska, strašna ženska.
Z zapeljivimi in pogubnimi očmi,
ki se svetijo iz mehkega obraza.
So kot dva kosa črnega oglja,
ki mehko žarita v ognju.
Resnično, mojster ju je položil tja
in jima vžgal tihi in domači sij,
ki v večeru ožarja dom
in vse senči, da sence plešejo po steni.
Morda si kdaj pil skodelico dobre kave,
resnično, njene oči so kot ta opojna
črnina,
iz katere sije rjav odtenek domačnosti
in ti z nje ne moreš umakniti pogleda
in se pripraviti do tega,
da bi prekinil čarobni trenutek
in spil čudež v skodelici
in mešal grenkobo s sladkostjo
črne čokolade.*

III. del, je med drugim zapisala, da je Aljaž »uspeš upesniti lepoto ženske, ki daleč presega vse prepogoste površno polovičarske hvalospeve lepoti /.../.« Da je upesnil lepoto, »ki se ne kaže samo v izpostavljanju svetlih elementov te prve teme poezije, ampak predvsem v razkrivanju najglobljega prepleta sijajnega s tematičnim značajem življenja in lepote, kar se neposredno kaže v pesnikovem nagovarjanju strašnosti lepote.«

Aljažu želimo veliko pesniškega navdiha, nam pa, da bi na teh straneh prebrali še kakšno pesem iz srednješolskih klopi.

Majda Simonič

*Njene oči so ravno tako grenko-sladke,
s pravo mero, perfektno mero.
Njene oči so kot oglje, kava in čokolada,
vse tako tople in domače,
iz katerih sije dolgo iskani sij sreče,
vse tako črne in zapeljive.
Da, zapeljive in pogubne oči!
Pogubne kot sladko-grenka tihota,
ki te priklene nase,
da večno le še oklevaš
in si prizadevaš,
da spet uzreš zapeljivo pogubo.
Suženj njenih oči si
in življenje bi žrtvoval za en pogled
v te oči, ki jih iščeš po puščavi in v zahodu,
v te oči, ki so črne kot noč
in so tvoja noč in tvoje sanje.
Pravim ti,
črne in tihe in vražje,
zapeljive in pogubne oči!*

Šolski plesni festival – državno tekmovanje

Blaž Mohorčič in Neža Trpin ter Aljaž Levstek in Jerneja Filipič ponovno na zmagovalnih stopničkah

V petek, 13. maja 2011, ko smo bili na ravnateljstvu dan pouka prosti, smo se plesalke in plesalci Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica odpejli na državni Šolski plesni festival (ŠPF) v Celje. Tekmovanje organizira Plesna zveza Slovenije v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in šport v okviru projekta Razgibajmo življenje in Slovenija pleše. Namen Šolskega plesnega festivala je spodbuditi zanimanje za ples pri mladih v osnovnih in srednjih šolah. Na tekmovanje se lahko prijavi plesni pari, ki niso registrirani plesalci pri Plesni zvezi Slovenije oziroma ne trenirajo plesa v plesnih klubih.

Pop, latino in hip-hop so letos plesale Alenka Struna, Bernarda Minov Petkov in Marjetka Glavič, ki se je od vseh treh plesalk tudi najbolje uvrstila. Njihova mentorica profesorica športne vzgoje Petra Marcina je trenutno na porodniškem dopustu, zato so se dekleta odločila, da trenirajo kar same. V skupni razvrstitvi so dosegle solidno 19. mesto.

Plesna para naše šole sta letos tekmovala v dveh kategorijah: angleškem valčku ter kombinaciji treh plesov. Ta kategorija združuje: ča-ča, tehnosving in salso.

Da ples cveti na naši šoli, se mora-

mo posebej zahvaliti naši profesorici nemščine in plesni vaditeljici Mariji Majzelj-Oven, ki nas navdušuje s svojim načinom dela, plesnim znanjem in življenjsko energijo. Že vrsto let zapored posegajo plesni pari na državnem šolskem plesnem festivalu po najvišjih mestih, osvajajo medalje in pokale. Letos smo jih dobili kar osem, zato je bilo veselje izjemno. Blaž Mohorčič in Neža Trpin sta pometa s konkurenco v obeh kategorijah in se tako po lanskem drugem mestu v kombinaciji treh plesov veselila prepričljive zmage. Po lanskem četrtem mestu sta si Aljaž Levstek in

Jerneja Filipič priplesala drugo mesto v obeh kategorijah.

Za Srednjo šolo Josipa Jurčiča Ivančna Gorica je bila to že peta zaporedna zmaga na državnem šolskem plesnem festivalu. Takšni trenutki so za nas posebni, lahko bi rekel, pravljici. Srečni smo, da imamo možnost spoznavati ta čudoviti neverbalni jezik, ki se mu reče ples. Brez njega bi bil svet pust in žalosten. S plesom lažje odraščamo, poskrbimo za zdravje in se ob doživljanju uspehov počutimo kot prave zvezde.

Blaž Mohorčič,
dijak 3. a, SŠ Ivančna Gorica

Letni koncert pevskih zborov Srednje šole Josipa Jurčiča za 20-letnico Slovenije

Prijeten majski večer je v šolski avli zbral ljubitelje pesmi in petja. Zbori Srednje šole Josipa Jurčiča so si v času, ko se šolsko leto razvija v svoj mogočni finale, postavili drzno nalogo – na letnem koncertu predstaviti sadove celoletnega dela.

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča vse leto pridno vadita dva zbora – dekliški in fantovski, ki se za potrebe prireditev združita še v mešani zbor srednje šole. Dekliški pevski zbor vadi in prepeva pod vodstvom profesorice Simone Zvonar, fantovski pa pod taktirko ravnatelja Milana Jevnikarja. S svojim petjem obogatijo tako rekoč vse šolske prireditve, udeležujejo se občinskih revij za pevske zборе, vsako leto pa sodelujejo tudi na Taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.

Tokratni koncert je bil svojevrstna manifestacija mladosti, hrepenenja, ljubezni do domovine. Prav Sloveniji, ki letos praznuje dvajsetletnico samostojnosti in neodvisnosti, so namreč pevke in pevci posvetili letni koncert. Skozi sproščene in igrive dvogovore povezovalcev, tretješolcev Line in Lane Mak ter Michela Gabrijela, smo se sprehodili čez pisano paleto predvsem slovenskih ljudskih pesmi, do slovenskih popevk, kjer so nas pobožale znane melodije, kot so Dan ljubezni, Ne čakaj na maj in Kako sva si različna. Mešano zasedbo sta izmenjaje vodila oba zborovodja in tudi tako prispevala k edinstvenemu pečatu energije, zanosa in navdušenja nad lepoto prepevanja.

Vrhunec večera je zagotovo predstavljala sklop domovinskih pesmi, ki ga je uvedel valček Slovenija, od kod lepote tvoje v vokalno-instrumentalni izvedbi dekliškega zbora ter se s skladbo za mešani zbor Slovenska dežela Benjamina Ipvavca prevesil v sklepno dejanje večera, ki sta ga predstavljali dve prireditvi narodnih pesmi, Karola Pahorja Pa se sliš' in Alda Kumarja Dajte dajte.

Program so obogatile instrumentalne zasedbe, večinoma naših dijakov, ki so hkrati učenci Glasbene šole Grosuplje, enote Ivančna Gorica. Tako smo z dejanjem proslavili zgledno in uspešno sodelovanje med Srednjo šolo Josipa Jurčiča in Glasbeno šolo Grosuplje, ki že šest let deluje v prostorih naše srednje šole. Slišali smo klavir, violino, kitaro, kontrabas, pihalno zasedbo in v zadnjem času vse bolj popularno Stiško troblo. Za zaključek pa smo seveda prisluhnili še harmonikarjem, kar štirim hkrati, ki so s svojo glasbo skrbeli, da se je veselo vzdrušje nadaljevalo tudi med prijetnim druženjem nastopajočih in obiskovalcev med skromno pogostitvijo v šolski jedilnici.

Navdušenje med izvajalci pa tudi med obiskovalci je bilo enotno in je ponovno dokazalo, da sta glasba in lepa beseda univerzalni jezik vseh generacij. Zato je bil aplavz pristen in iskren, pesmi pa, ki so jih dekleta in fantje zapeli, so ujele utrip tistega vzdrušja na šoli, ki bi ga zaman iskali med knjigami in računalniki v šolskih klopih. Gre za predanost, požrtvovalnost, gre za ure vaj in priprav na nastop, gre za pristno prijateljstvo in za veselje, ki se ne merita s šolskimi ocenami. Če pa že, potem si letni koncert pevskih zborov naše srednje šole pošteno zasluži čisto petko.

Dragica Šteh

Stoji učilna zidana ...

Nova šola na Krki, zagotovo največja pridobitev za otroke, učitelje, starše in krajanje Krke, kar jih bo v tem in še katerem mandatu občinske oblasti. Dolgo pričakovana, že pred več kot 50 leti namenjena šoli, je prenovljena stavba doživela slovesno odprtje na letošnji občinski praznik.

Odprtje nove šole v kraju, kjer otroci obiskujejo 200 let star objekt, je velik dogodek, ki si zasluži tudi veliko proslavo. Z vsemi sodelujočimi pri takem projektu, predvsem pa z navdušenimi otroki in njihovimi učiteljicami in vzgojiteljicami, ki bodo skupaj zaživel svoje šolske dni na način, kot je za večino slovenskih otrok samoumeven. Veliki, svetli prostori z novo opremo, lepimi sanitarijami, kuhinjo, telovadnico – in vse to odmaknjeno od prometa – so zdaj kot vrtec in podružnična osnovna šola na voljo manjšim in večjim otrokom Krke in okolice.

Ne zgodi se vsakomur, da ima v času šolanja možnost selitve iz stare v novo šolo. Tisti, ki smo osnovno šolo končali pred 20., 30. leti, jo zdaj s svojimi otroki spet ponavljamo. Vsi pa smo otrokom na svoj način zgled, vzorniki, ki jih otroci želijo posnemati. Opazujejo nas ob vsaki priložnosti, zagotovo tudi na slovesnostih, četudi jih še ne morejo razumeti.

Pred proslavo so bili vrtčevski in šolski otroci v velikem pričakovanju svojega nastopa. A so jim organizatorji namenili drugi del slovesnosti, po slavnostnih nagovorih in podelitvah občinskih in krajevnih priznanj,

nastopih godbe, zborov in skupin. Klobuk dol pred vsemi nagrajenci, posebno starosti opisovanja ljudi in dogodkov v naši občini. A glede na vse slišano bi si zaslužili svojo proslavo. Prav tako, kot bi si nova šola svojo! Tako pa nam je udeležencem že popuščala pozornost, še preden so bili otroci s svojimi mentorji sploh na vrsti. Veliko število nastopajočih vzame nekaj časa že s samimi premiki, nastavitvami mikrofonov, pripravo na nastop. Vsak od nastopajočih se je za to slovesnost posebej pripravil in bi ga z veseljem poslušali več kot le eno točko. Tudi zato, da bi lahko primerneje počastili tako pomemben dogodek, bi morala imeti šola svojo proslavo! Da bi pokazali otrokom, učiteljem in krajanom, kako smo vsi veseli njihove pridobitve (ki je zaradi občinskega proračuna malo tudi naša). In bi jo organizirali taki, ki znajo namestiti in vključiti prave mikrofone in prenesti dogajanje z odra do obiskovalcev. Kjer se slavnostni govori ne bi mešali z vonjem po golažu in dimu, publika pa bi svoje zanimanje zlahka pokazala tudi brez pijače pred seboj. In otroci ne bi v zakulisju ure dolgo čakali na svoj nastop, ki smo ga komaj kaj videli in slišali! Ne, tega si

res niso zaslužili. A ti otroci in vsi, ki ste jih pripravljali, vsi domačini prostovoljci, ki ste z urami svojega dela prispevali svoj delež, ne boste imeli še ene priložnosti. Vaš trud, delo in dobro voljo so zakrili govori in priznanja, ki s Krko in novo šolo nimajo neposredne povezave.

Da bi vas podprla vsaj tehnika! Pa je zelo slabo ozvočenje še dodatno odvrčalo pozornost od glavnega dogajanja. Je danes res težko s kakšnim ekranom ob strani prizorišča dogajanje z odra s sliko in zvokom prenesti do bolj oddaljenih obiskovalcev in tako pritegniti njihovo pozornost? Tudi ta prireditev je bila šola. Učenje na podlagi izkušenj. Kot nobena tudi ta ni bila zastoj. Nekatere je stala živce, drugih slabe volje, spet drugih grenkega priokusa, kakšnega tudi prehlada.

A šola na Krki je nova. In lepa! Privoščim ji, da bo napolnjena z vedoželjnimi in razposajenimi otroki pod budnim očesom marljivih vzgojiteljic in učiteljic služila kraju in ljudem dolgo vrsto let. Najpomembneje pa je, da bo stala še takrat, ko bo spomin na njeno otvoritev že utonil v pozabo.

Simon Brlek, Mekinje

Tretje igre brez meja v Ambrusu

Podružnične šole Ambrus, Krka, Muljava in Višnja Gora smo se v lanskem šolskem letu vključile v projekt Podružnična šola – gibalno razvoja, kamor so nas povabile podružnične šole OŠ Sostro Besnica, Janče, Lipoglav in Prežganje. S temi šolami se srečujemo na raznih skupnih prireditvah. Nekateri se premalo zavedajo pomena podružničnih šol.

Namen tega projekta je, da otrokom na podeželju omogočimo raznoliko ponudbo dopolnilnih dejavnosti, ki omogočajo razvoj sposobnosti in vrednot. S tem projektom dvigamo kakovost življenja otrok na podeželju, krepimo medgeneracijske odnose, ohranjamo in obujamo običaje in šege, ...

Eno takih srečanj smo imeli v sobo-

to, 14. 5. 2011, v Ambrusu. Pripravili smo tretje igre brez meja za učence vseh sodelujočih šol. Prišlo je 110 otrok, 20 spremljevalk učiteljic in kar nekaj staršev. Pozdravil nas je tudi ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar. Učenci so se pomerili v treh zabavnih športnih igrah, ki smo jih izpeljali s pomočjo Športnega društva Ambrus.

Poudarek je bil na sodelovanju in druženju, zato smo poskrbeli, da so tekmovali vsi učenci.

Za sodelovanje so učenci prejeli priznanje.

Imeli smo se lepo, vsi obiskovalci so zadovoljni zapuščali Ambrus.

vodja šole Tatjana Hren

ZAHVALA

Osebu Osnovne šole Stična in dežurni ekipi zdravnikov in reševalcev se zahvaljujemo za hitro ter uspešno reševanje ob nezgodi našega sina Andreja Pirca. Hvala, ker ste bili pozorni in ste hitro ukrepali.

Družina Pirc – Volavšek
Gaberje pri Stični

Na novi poti

Z letošnjimi štiriletnimi malčki v skupini Pikapolonice iz Vrtca Marjetica v Ivančni Gorici zaključuje svojo poklicno pot vzgojiteljica Jožica Pevec. Joži Pevec je pravi sinonim za ivanški vrtec. Svojo kariero je začela kot mlada, nadebudna vzgojiteljica, ki je postopoma gradila temelje današnjega vrtca. Dolga leta je bila vodja enote v Ivančni Gorici, ves čas pa predvsem vzgojiteljica s srcem in dušo.

Starši njene zadnje skupine smo ob zaključku leta od Joži Pevec v vzpodbudo pri vzgoji naših otrok prejeli čudovito pismo, ki ga preveva njena velika življenjska modrost, optimizem, veselje in spoštovanje življenja. V njem nam sporoča, da je vredno prisluhniti, spoznavati in se poglobljati v otroka ter na ta način odkrivati nove dimenzije, hkrati pa tako ustvarjati pogoje za kvalitetno življenje prihodnjih rodov.

V novem obdobju in na novi poti vam, Joži, želimo obilo osebnega zadovoljstva.

Nuša Mihelič v imenu staršev iz skupine Pikapolonice

Vrtec na obisku pri čebelarju

O čebelicah otroci skupine Ribice iz vrtca Pikapolonica vemo že veliko. Opazovali smo jih na travniku, med sprehodom, na igrišču in videli, kako se trudijo nabirati cvetni prah ter medičino. Zdaj že vemo, da so v eni čebelji družini matičica, čebele delavke ter troti. Skupaj so zelo pridni ter koristni in ko je satnica polna medu, ga čebelar pobere ven.

Ker nas je zelo zanimalo, kako to izgleda od blizu, smo se z avtobusom odpravili v Višnjo Goro do čebelarja Franca Bobnarja, ki že več let pridno čebelari. Pokazal nam je, kako s čebelarskimi vilicami odpre pokriti med v satnici, ki jo vstavi v točilnico, jo zavrti in skozi pipo, ki je na dnu točilnice, priteče med. Tega smo seveda polizali s prsti, kar je nekaj najboljšega! Videli smo tudi posebne svečke iz voska, med njimi tudi take kot polžki in mali panji. Nato smo ob čebelnjaku v stekleni vitrini opazovali čebele delavke, pokazala pa se nam je tudi matičica. Za sladki konec nam je čebelar pripravil medene kruhke, ki smo jih z veseljem pojedli.

Skratka, imeli smo se prav lepo, veliko smo videli in se marsikaj naučili. Zahvaljujemo se čebelarju Francu Bobnarju za gostoljubje in prijazen sprejem. Ribice pa bomo še naprej raziskovale in odkrивale lepote narave.

Barbara Bobnar

Ujeto v objektiv

Takole ponosno so se pred objektiv postavili šentviški petošolci, ki so pred dnevi opravljali kolesarski izpit. Tudi letos sta obe matični šoli v naši občini izpeljali potrebno izobraževanje in usposabljanje za kolesarski izpit z našimi šolarji. Pri tečaju so bili v nepogrešljivo pomoč tudi člani ZŠAM Ivančna Gorica, ki v okviru Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ivančna Gorica sodelujejo s šolskimi mentorji. Po besedah člana SPV Ivančna Gorica Franca Grabljeveca je to sodelovanje v minulih letih obrodilo dobre sadove, zato lahko naše šole računajo na njihovo pomoč tudi v bodoče. (mš)

Zavod za prostorsko, komunalno
in stanovanjsko urejanje
Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA
ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA
OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

⇒ ČE PA STE ETAŽNI LASTNIK V
VEČSTANOVANJSKI HIŠI NAS
LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše
- za vpis etažne lastnine

Najdete nas

na Taborski cesti 3 v Grosuplju
in po telefonu

01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Po 36 letih spet skupaj

Sredi druge polovice preteklega stoletja (joj, kako se sliši zgodovinsko) je začela šolsko pot generacija učencev iz vseh krajev naše sedanje občine. To je bila »legendarna« C-paralelka OŠ Stična v letih 1973/75.

Sestavljalo jo je trideset nadebudnežev, zaznamovanih z Olga, Mojca, Marjetka, 2-krat Vida, Milan, Zdenko, 4-krat Jože, Marko, 2-krat Marta, Marinka, Marija, 2-krat Anica, Rajko, 2-krat Franc, Jurij, Branko, Janez, Slavko, Lidija, Alenka, Zdenka, Sonja in Stanko.

Dandanes so to sami zreli ljudje, ki se vsak po svoje pehajo za vsakdanji kruh in skrbijo za potomstvo. Le-to šteje nekaj čez petdeset duš, nekateri pa kot dedki in babice skrbijo že za tretjo generacijo.

Najprej smo šli na ogled naše slavne učilnice nad velbom v stiškem kloštru, nato pa smo si na Muljavi pri Obrščaku privezali dušo in odvezali jezik. Joy, koliko smo si imeli povedati iz našega življenja, kajpak, če se je le dalo, z bolj vesele plati.

Veselo snidenje sodoživljaj in nato na papir spravil nekdanji razrednik teh fahotov – Leopold Sever.

Maja 1975 v stiškem samostanu

Maja 2011 na istem mestu. Po številu nas je bilo nekaj manj, po tonaži pa precej več

Pomladni živ žav vrtca Polžek

Strokovne delavke višnjegorskega vrtca Polžek so starše že razvadile s posebno prireditvijo ob koncu šolskega leta, na kateri nastopijo malčki iz obeh skupin. Letošnji dogodek je bil tudi čebelarstvo obarvan, saj je bilo le nekaj dni kasneje srečanje čebelarjev v Višnji Gori in Ivančni Gorici, pa tudi vse leto so otroci v vrtcu spoznavali med in medene izdelke. Tako sta obe skupini že uvodoma zapeli znano

Slakovo vižo Čebelice, da pa je sodelovanje med vrtcem in višnjegorskimi čebelarji res pristno, sta dokazala tudi Franc Bobnar in Alojz Miklič, ki sta se udeležila te prireditve. Tokrat so otroci, tako iz skupine Kužkov kot Palčkov, pokazali, da so zelo dobri pevci in spretni plesalci ter igralci, da pa je med njimi odlična mala napovedovalka, je publika spoznala, ko je vzela v roke mikrofona Klara Kocmur.

Starši, babice in drugi, ki so prišli v gasilski dom, so si lahko ogledali razstavo najlepših izdelkov, ki so v tem šolskem letu nastali pod bolj ali manj spretnimi prsti malčkov, ki jih z veliko mero ljubezni in potrpežljivosti v času odsotnosti staršev vzgajajo Jožica Potočnik, Karla Grčman, Simona Ozimek in Irena Kuplenk.

Janja Ambrožič

Peljimo jih na morje!

Morje, polno smeha, zdravlja in sreče

Ste kdaj sploh pomislili, da tudi v Sloveniji živijo otroci, ki jih starši ne morejo peljati na morje? Brezplačno letovanje na morju lahko mnogim otrokom in starostnikom iz socialno šibkejših okolij pripelje sonce v življenje. Peljimo jih skupaj na morje!

Svoj prispevek lahko nakažete s plačilnim nalogom BN02 na račun 03100-1234567891, sklic 00-937030 ali pa pošljite SMS z besedo MORJE na 1919.

Vnaprej hvala za podporo in dobrosrčnost.

Podjetji Mobilnet in Simobil se odrekata vsem prihodkom iz naslova storitve SMS Donacija za Rdeči križ Slovenije. Vrednost SMS sporočila je 1 €.

www.rks.si/morje

Srečanje podružničnih šol v Šentlovrencu

V sredo, 25. 5. 2011, smo se učenci podružnične šole Temenica udeležili srečanja podružničnih šol, ki je letos potekalo v Šentlovrencu. Ob prihodu na podružnično šolo so nas prijazno sprejeli tamkajšnji zaposleni in učenci. Pozdravila sta nas tudi ravnatelj Osnovne šole Trebnje Rado Kostrevc in župan občine Trebnje Alojzij Kastelic. Učenci so se nam predstavili s kulturnim programom. Vsak obiskovalec je dobil sadiko bazilike, ki nas bo spominjala na to srečanje. Po nastopu so se vsi učenci zbrali na šolskem igrišču in se medsebojno družili. Skupaj smo odšli peš do gradu Mala Loka, kjer nas je pričakal lastnik Dušan Šparovec. Popeljal nas je po gradu in nam razlagal o njem. Srečanje je bilo prijetno, za zaključek so nas še pogostili s sladoledom. Čakal nas je že kombi, zato smo se poslovili in se zadovoljni ter polni novih vtisov vrnili v Temenico.

Mojca Kravcar Glavič

Popravek

V prejšnji številki Klasja je bilo pri prispevku z naslovom Krajanje temeniški šoli podarili nove klopi, zapisano napačno ime gospoda, ki je klopi izdelal. Pravi izdelovalec je g. Branko Medved. (Uredništvo)

Lepota ni naključje

Da pa bo pot do nje enostavnejša in prijetnejša vam pomaga

Nudimo:

Nega obraza z uporabo vrhunskih profesionalne kozmetike MATIS
Anticelulitni in shujševalni programi
Masaža, pedikura, manikira, depilacija
make up in še in še

100% NARAVNA
KOZMETIKA SOTHYS

KOZMETIČNI SALON
H M
Helena Miranda

Helena Miranda Maček s.p.
Stari trg 22, 1294 Višnja Gora
Telefon: 01 7884 348
Mobitel: 041 966 113

E-mail: HelenaMiranda@siol.net

VABLJENI NA POSVET IN OBISK

Dosežite popolno telo z aparaturom, ki vsebuje stimulacijo mišic, infrardečo luč in ultrazvok.

Preizkušene metode, uporaba vrhunskih preparatov znanih blagovnih znamk, predvsem pa izkušnje pridobljene z usposabljanjem v tujini in Sloveniji ter dolgoletna delovna praksa, vam zagotavljajo vrhunske rezultate in dolgoročni učinek, ki ne bo ostal neopažen.

VETERINA
DOBRO-GROSUPLJE
d.o.o. Ljubljanska c. nh., Ivančna Gorica

Vašim malim živalim nudimo:

- vsa preventivna cepljenja
- zdravljenja
- sterilizacije, kastracije
- preglede z UZ (pregled brejosti)
- operacije mehkih tkiv
- oskrbo in toaleta ran
- čiščenje zobnega kamna
- diagnostične preiskave, kot so biokemijska preiskava krvi, test na mačjo levkozo in mačji aids, test na mikrosporijo, test na parvovirozo ...
- sredstva za odpravo zunanjih in notranjih zajedavcev

Prodaja hrane priznanih znamk: Eukanuba, Hill's, Royal Canine in Iams

Eukanuba
The Best You Can Do For Your Dog

Hill's

IAMS

ROYAL CANIN

Prodaja pripomočkov za nego živali: ovratnice, povodci ter oprsnice znamke Rogz; krtače, ležišča, blazine, torbe, šamponi, igrače, priboljški ...

Telefonske številke:

- (01) 787 71 11: Ambulanta Ivančna Gorica
- 041 626 935: Gorazd Skubic, dr. vet. med.
- 031 692 046: Aljoša Kolenc, dr. vet. med.
- 031 502 367: Marija Felician, dr. vet. med.
- 031 852 436: Mateja Skubic, dr. vet. med.
- 041 327 716: Dežurna številka

Delovni čas ambulante v Ivančni Gorici:

vsak dan od 7. do 14. ure in popoldan od 17. do 18. ure ter ob sobotah od 8. do 11. ure.

JOSIP LAVRIČ

»USNJARIJA ZAHTEVA TRADICIJO POLEG ZNANJA, IZKUŠNJE POLEG VEŠČINE, POTRPLJENJE POLEG VESELJA.«

5. del

Ob 160-letnici ustanovitve Lavričeve usnjarne in tristoletni usnjarski tradiciji v Šentvidu

Nacionalizacija

Da mu tovarne po vojni ne bi nacionalizirali, jo je Josip Lavrič 29. avgusta 1946 z izročilno pogodbo podaril Ministrstvu za industrijo in rudarstvo vlade LR Slovenije v »občeljudsko last«. Pričakoval je, da bo imenovan za upravitelja in da bo dobival vsaj skromno plačo. V njegovi lasti je ostala hiša z vrtom in bazenom ob tovarni, tovarno, staro rojstno hišo in posestvo pa so mu podržavili in ga deloma razdelili med agrarne interese. Lavrič je 16. septembra 1946 ministrstvu izročil tudi industrijsko zgradbo in stanovanjsko hišo v Ljubljani, ki so ju v upravo dodelili podjetju UTENSILIA, tovarni tekstilnih potrebščin. Za odškodnino je dobil hišo na Golovcu, ki jo je prepisal na sina Lorena.

Od marca 1947 do maja 1949 je Lavrič delal kot akordni prevzemalec lesa pri firmi Hieng & Kobenter, od maja 1949 do aprila 1951 pa pri Jugoinspektu kot šef oddelka za razne artikle. Istega leta je bil invalidsko upokojen. Po lastnih besedah je dobro obvladal »jugoslovanske« jezike, francoščino, nemščino in italijanščino in je pomagal tudi kot tolmač. Josip Lavrič je umrl 16. avgusta 1967 na svojem domu v Šentvidu za posledicami kroničnega obolenja srčne mišice. Pogreb je bil 18. avgusta 1967 na pokopališču v Šentvidu.

Josip in njegova ožja družina

Spomin na Lavriča je med starejšimi krajanji še vedno živ. Nekaj osebnih podatkov najdemo tudi v potnih listih, kjer je

opisan kot mož srednje postave, meter osemdeset visok. Imel je ovalen obraz, sivomodre oči in kostanjeve lase. Nos je imel pravičen; brke si je strigel ali bril, brade pa nikoli ni nosil.

Tridesetletni Josip se je 23. septembra 1928 poročil s tri leta starejšo modistko Jakobino (Joki), rojeno Mandelj (25. 7. 1895 – 12. 11. 1980). Poročni obred je potekal v kapeli sv. Cirila in Metoda v Vratih, župnija Dovje. V poročnem listu je kot kraj bivališča trgovca Josipa Lavriča naveden Beograd, Dušanova ulica 37, trgovka Jakobina pa je stanovala na Bleiweisovi 15 v Ljubljani. Poročil ju je katehet Vinko Lavrič, pooblaščen po župniku Pečariču, poročni prič pa sta bila trgovec Ivan Korenčan in Josip Mandelj. Josip Mandelj (Josef Mandel, 1865–1951) je bil Jakobin oče. Njena mati je bila Marija Hrovat. Josip Mandelj je bil doma s Farškega Kala 3 (v starejših listinah Srednjega Kala), po domače se je reklo pri Hribarjevih. Mandlji so bili veliki posestniki (zemljaki s poldrugim

gruntom). Josipova stara starša sta bila Jožef Mandelj (1788–1875; v Statusu animarumu, knjigi župljanov, je zapisan kot Jožef, v rodbinski poli iz leta 1942 pa kot Franc) s Srednjega Kala in Marija Zupančič (1793–1851) iz Šentvida 47. Poročila sta se leta 1819. Njun sin je bil na Srednjem Kalu rojeni Franc (Francišek) Mandelj (1833–1922), ki se je leta 1863 poročil s Frančiško (Franco) Polončič (1841–1913) iz Germa (Grma). Imela sta sinova Franceta (roj. 1863) in Josipa (Jožeta, Jakobinina očetca, 1865) ter hčer Marijo (roj. 1880).

Josip Mandelj je študiral na gimnaziji v Ljubljani, kamor se je kasneje preselil in kjer je tudi umrl. Služboval je pri tobačnem monopolu in bil do upokojitve ravnatelj Tobačne tovarne v Ljubljani. Bil je tudi kurator (skrbnik) deželne banke. Hčerki Jakobini, poročeni z Josipom Lavričem, je zapustil prostorno stanovanje v Ljubljani, drugi hčerki Vlasti, poročeni s prof. Jušem Kozakom (1892–1964), pa hišo z vrtom v Šentvidu 127 (danes last

Branka Bavdeža).

Družina Josipa Lavriča je do konca leta 1950 živela Pod Trančo 2 v Ljubljani. Po drugi svetovni vojni je Lavrič na Mali čolnarski 17 ob Malem grabnu, ki se izliva v Ljubljano, postavil dve hiši, zidano enodružinsko za administratorko in knjigovodkinjo usnjarne Pavlo Kobal in eno manjšo, deloma leseno hišo za svojo družino, vendar je sam povečini bival v hiši ob usnjarni v Šentvidu pri Stični. Še živčiči mačehi Emiliji je v stari rojstni hiši zapisal »kot« – hrano in stanovanje. Josipova žena Jakobina pa je večidel stanovala v Ljubljani, kjer je imela obrtno delavnico. Kasneje je stanovala tudi pri sinu, Pot na Golovec 3.

Josip in Jakobina Lavrič sta imela sina Lorena, s polnim imenom Lavrencija Andreja – Mihaela – Jožefa (11. 8. 1930 – 6. 9. 1974), ki je v Ljubljani diplomiral iz tehniške kemije. Služboval je v Papirnici Vevče in kasneje poučeval na Srednji tehniški šoli v Ljubljani. 29. novembra 1957 se je poročil z dipl. ing. kemije Dorotejo - Tejo Hinterlechner (12. 1. 1930 – 8. 11. 2001), hčerjo univerzitetnega profesorja Karla Hinterlechnerja, enega od ustanoviteljev Univerze leta 1918 in njenega večkratnega prorektorja in rektorja, prodekana in dekana, ter Agneze Omerzo. Doroteja je imela brata Karla, strojnega inženirja, ki je bil njena poročna priča, in sestro Ano, poročeno Ravnik, petrografinja, ki živi v Ljubljani. Loren in Doroteja v zakonu nista imela otrok, zato so še ne v celoti denacionalizirano premoženje razdelili med sorodnike. Tretjina je pripadla vdovi Teji, druga tretjina Vidojki, vdovi po dr. Miklavžu

Lavričev pogreb, last Tehniški muzej Slovenije, donacija Ana Ravnik, last Tehniški muzej Slovenije, donacija Ana Ravnik

Kozaku (1918–1971), oziroma njunima mladoletnima sinovoma Jerneju in Matiju Kozaku, eno tretjino pa je dobil prof. Damjan (Domen) Kozak.

Breda Zupančič

Viri:

France Adamič, 2000: Mala kronika treh občin III. Zbornik občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobrepolje 21: gospodarska, kulturna in zgodovinska kronika. 11, 12. Arhiv Tehniškega muzeja Slovenije, Ljubljana, donacija dr. Ane Ravnik.

Lavričeva družina, z desne Josip Lavrič, žena Jakobina, sin Loren, last Tehniški muzej Slovenije, donacija Ana Ravnik.

SLOVENSKI MOJSTRI PEKI IN
60 LET PEKARNE GROSUPLJE

ZAČETKI PEKARNE GROSUPLJE

02

PEKARNA GROSUPLJE LETOS PRAZNUJE SVOJIH PRVIH ŠEST DESETLETIJ OBSTOJA. PONOSNI, DA V PEKARNI USPEŠNO ZDRUŽUJEJO TRADICIONALNE POSTOPKE IN TEHNOLOGIJO, PA OHRANJAJO TUDI SPOMINE NA ZAČETKE, KI SO BILI VSE PREJ KOT ENOSTAVNI.

Pred 2. svetovno vojno so na območju Grosuplje delovale tri male zasebne pekarnice, med njimi tudi Potočnikova, s katero je bila Pekarna Grosuplje v svojih začetkih še posebej povezana. Alojzij Potočnik, pekovski mojster, se je s tremi brati preselil v Šmarje iz Oplotnice na Štajerskem. Skupaj so izdelovali in po vaseh dostavljali kruh, po poroki leta 1937 pa se je Alojzij priženil v Grosuplje, kjer je odprl pekarno. Delovala je vse do njegovega odhoda v partizane, leta 1942 pa je bila nacionalizirana.

Krajevno pekarijo Grosuplje so ustanovili 25. septembra 1951 v prostorih nekdanje Novakove pekarnice. Peka Egidij in Franc Novak sta v osmih urah napekla kar 240 kg kruha, 400 kosov žemelj in hlebce, ki so jih v peko zgodaj jutraj prinašale gospodinje. Leto kasneje se je pekarija preselila v bližnje prostore nekdanje Potočnikove pekarnice. To je Potočnikovi družini omogočilo, da je še naprej živela s pekarno: Alojzij je postal njen poslovodja in najemodajalec, družinski člani pa so bili občasno vključeni v delo pekarnice.

Leta 1960 so v eni izmeni Krajevne pekarije Grosuplje spekli že 800 kg kruha in ga začeli tudi dostavljati v okoliške kraje. Še vedno so ga zamesili ročno v veliki metrenji (lesenem koritu). Z nakupom parne peči so se zmogljivosti močno povečale, prvi stroj za mesenje pa so dobili okrog leta 1970. *

* Vir: Irena Marušič, Razstava Pekarstvo na Slovenskem, Tehniški muzej Slovenije; Arhiv Pekarne Grosuplje.

Družina Potočnik (osebni arhiv družine Potočnik, leto 1934).

Pred Potočnikovo pekarno v Grosupljem (osebni arhiv družine Potočnik, leto 1937).

Peki so opravljali pekovski izpit. Spričevalo pekovskega pomočnika Janeza Vončine iz Prečne (osebni arhiv Draga Vončine, leto 1913).

Mercator

60 LET
Pekarna
Grosuplje

DOMOZNANSKA GALERIJA

Krjavelj (? – 1855?)

PRIPOVEDNIK, ŠALJIVEC, KOLOMAZAR IN ŠE KAJ

V naši deželi je v preteklih stoletjih živelo dosti ljudskih originalov, ki so dali pečat svojemu kraju in času. Bili so ljudski umetniki in posebneži vseh vrst: rezbarji, podobarji, pripovedniki, pesniki, pevci, komedijanti, humoristi, splošni rokodelci, mešetarji, zdravilci in še dosti drugega. Njihovo delo je večina pripovedk, pesmi, šaljivih dogodivščin in drugo, kar štejemo k narodnemu blagu. Bili so svojevrstni talenti, a šolsko neuki in revni kot cerkvene miši, zraven pa vsi po vrsti ljubitelji vinske čaše, zato so po končanem življenju hitro odšli v pozabo. Ostalo je le nekaj

vrže v več inčasitvega »izraza« z zateglim vokalom: »mrjaaaav«, »grjaaaav«, »krjaaaav«, »grjoooo« in še drugače. Vzdevek je torej na norčav način označeval človeka, ki je užival mačkovino, kar pri našem junaku ni bilo nič čudnega, saj je splošno znano, da je jedel mesnino nenavadnega izvora. Mrjavlje so imeli tudi po drugih krajih, vendar jih ni nihče ovekovečil in so šli v pozabo. Za znane »mrjavlje« so naši ljudje imeli Lahe.

O našem mačkojedu je malone pred sto leti poizvedoval Anton Zevnik in izsledke leta 1928 objavil v reviji Ži-

hudiču, o puščanju hudobne kozje krvi in o coprnici s Kravjaka, na katero so streljali s flinto, a so jo zadeli le v coklo, ki je potem z oblaka na tla cepnila. Krjavelj je zgodbe pravil doma pri Golobčkovih, ko je prišel prodajat svoj izdelek – »šmir« za mazanje kolesnih osi pri vozovih. Za funt kolomaza je bilo treba Krjavlju odšteti deset krajcarjev. Golobčkov Janez pa je vedel še nekaj, česar pisatelj Jurčič ni omenjal: namreč to, da sta v Gorenji vasi drug za drugim živela dva Krjavlja – tisti pravi, ki ga v Desetem bratu omenja Jurčič in njegov naslednik, ki se je po Krjavljevi smrti nastanil v »njegovi« bajti. To je bil Bernard Zajc, po domače Mahajc z Bojanjega Vrha, po načinu življenja prvemu Krjavlju v marsičem podoben okoličan. Golobčkov Janezek je tisti čas živel od preužitka, ki si ga je izgovoril, ko je nasledniku predajal domačijo. Kljub letom je tistikrat še vedno kaj postoril pri hiši in ob tem vedno rad pogledal v kozarec s pijačo, ki se je je tu in tam tudi pošteno nacedil.

Zevnikov drugi »izvestitelj« je bil Vid Sever, Adámov Víde z Oslice. Le-ta je tisti čas štel 78 let. Ta zategadelj pristnega Krjavlja ni mogel poznati, pač pa je o njem veliko slišal praviti druge.

Po njegovem je bil Krjavelj srednje velik, čokat možakar, ki je smolo kahal, skromno živel, burke zganjal in bil na splošno malo »šlevkast«. Vide je nekaj več vedel tudi o Krjavlju II., ker je Bernarda Zajca tudi osebno poznal. Bernard je že imel domač vzdevek Mahajc, toda po vselitvi v Krjavljevo bajto so ga vsi klicali za Krjavlja. Tudi Krjavelj II. je kahal in prodajal smolo in skromno živel, toda v duhovitosti Krjavlja I. še zdaleč ni dosegal. Mahajc je pred tem bival v podobni bajti na Bojanjem Vrhu. Ker lastniku Undru ni hotel plačevati najemnine, mu

je dejal, da jim je »flinte šlihtal«. Po smrti zadnjega Krjavlja se je bajta kmalu podrla, ker je ni nihče obnavljal. Za »vladanja« Krjavlja II. je bil Vide vsaj trikrat na Krjavljemem, zato si je dobro zapomnil znamenito kočuro. Bila je grajena »na brano« in ometana z ilovnatim blatom. Obsegala je vežico in izbo s tako majhnim oknom, da si lahko le srednje debelo glavo skozenj porinil.

O Krjavlju je bil še bolj poučen tretji Zevnikov informator. To je bil Jože Pušljar, Škufčev z Malega Črnelega, ki je tedaj štel 80 let, a je kmalu po pomenku z njim umrl. Po njegovem spominjanju je Krjavelj kočvo zgradil na zemljišču Mihe Retarja, Koleševga gospodarja iz Gorenje vasi. Bila je za streljaj proč v smeri proti Škrjančam in Mrzlem Polju. Grajena je bila »na brano« in ometana z zgeteno glino, ki jo je graditelj okrepil s slamo in protjem. Vendar je Jože dopustil možnost, da je kočvo že pred njim zgradil Koleša sam ali njegov posestni prednik in jo je Krjavelj le popravil in dodelal. Po njegovem je imela bajta le en prostor. V enem kotu je bila privezana koza, v drugem je stala miza, v tretjem peč, v četrtem pa je stanovalec opravljaval vse preostale življenjske potrebe. Tudi Jože je o Krjavlju vedel, da je bil revež, ki pa je mizerijo uspešno nadomeščal z veliko mero dovtipnosti, ki jo je znal izkoristiti pri prodaji svojih izdelkov in pri čaši podarjenega vina.

V bližini kočve je stala Krjavljeva »tovarna« – nekakšna kurilnica s pečjo, v kateri je Krjavelj kahal kolomaz, ki je bil res izvrsten in ga je »fabrikant« prodajal daleč naokoli. H kvaliteti ga je priganjala konkurenca, saj sta v okolici delovala še dva »šmirarja«. Eden pri svetem Roku, drugi pa je bil Makajc z Bojanjega Vrha, ki je kasneje prišel stanovat v prazno Krjavljevo kočvo in se, morda celo hoté, polastil njegovega imena. Mahajc je v Krjavljevi koči umrl okoli leta 1860.

Zevnik je nekoliko pogledal tudi v papirje in dognal, da je Krjavljeva bajta imela hišno številko 15. Zgrajena je bila na majhni parceli s kvadratom 50 metrov. Poleg je bil še vrtiček, ki je prav tako nosil svojo katastrsko številko. Zelnik je lokacijo poiskal s pomočjo domačinov in ugotovil, da se na mestu nekdanjega poslopja še pozna plitva kotanja. Zdrobljena parcelacija je kazala na to, da so Koleševi predniki ondi že pred Krjavljem imeli preprosto bivališče, namenjeno za preužitkarski kot ali za dninarja, ki je z delom poravnal najemnine.

K vsemu povedanemu je potrebno dodati še nekaj pojasnil. Najprej o izdelku obeh Krjavljev. Očitno je tu pisatelj pomešal dva izdelka: smolo in kmečki kolomaz, »šmir«, po tuje. Kdor kaj bolje pozna materiale, bo potrdil, da smola ne zmanjšuje trenja, marveč je lepljiva. Ljudje so pripravljeno smolo iglavcev rabili za zdravljenje svežih ran, za mašenje

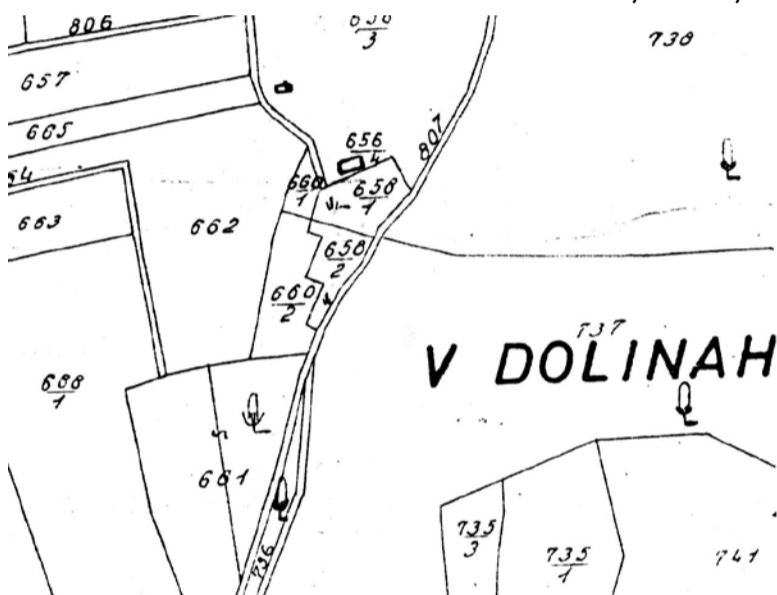
špranj lesenih hiš, za tesnjenje lesenih posod, predvsem sodov, pri cepljenju sadnega drevja, pri prižiganju s kresilom in še kje. Raba smole je bila potemtakem široka in je prinašala zaslužek. Drugi izdelek je bil kolomaz. Zanj je vsak »šmirar« imel svojo skrivno recepturo. Na splošno so ga kuhali iz živalskih maščobnih tkiv in preostankov od pridelovanja lanenega olja. Zmesi so dodali še žir, pražen in uprašen želod ter pepel. Ne smemo pa izključiti možnost, da so za primerno židkost dodali še nekaj drevesne smole. Kolomaz so »šmirarji« prodajali po domovih ali na sejmi. Bolj tekočega so nosili v glinenih loncih, gostejšega pa v zabojčkih iz klanih deščic. Krjavelj ni pobiral crkovine in streljal divjačine zgolj za prehrano, ampak predvsem za predelavo v kolomaz. Pri tem je opravljal še en poklic – bil je konjederer na drobno. Šele sedaj razumemo, zakaj se je Krjavelj nastanil zunaj Gorenje vasi – vaščani zaradi vonja in videza pač ne bi prenašali njegove dejavnosti v vasi.

Vlogo Krjavlja je igralo več poklicnih igralcev in amaterskih domačinov. Od slednjih so bili najbolj znani Anton Lampret, ki je Krjavlja prvi igral, za njim Tone Tekavec in v sedanjem času nekdanji ivanški župan Jernej Lampret, sin Antona Lampreta. Jernej Lampret je Krjavljevo vlogo igral tolikokrat, da je štiri koze »znučal.« Na sliki Anton Lampret v vlogi Krjavlja leta 1951.

Morda bo kdo menil, da brezimni Krjavelj ne sodi v družbo duhovnikov, književnikov, zdravnikov, častnikov, gospodarstvenikov in drugih imenitnikov iz naše Domoznanske galerije. Mislim, da bi bil v zmoti. Tudi Krjavelj je bil umetnik, in sicer umetnik življenja. Svoj pripovedni talent in izvorno šegavost je uporabil v boju za preživetje pri prodaji svoje robe in si s tem služil vsakdanji kruh. Če bi bil pismen, bi bil nemara tak pisatelj, da bi mu težko našli par. To je bil naš Krjavelj; modrijan, pripovednik, šaljivec, smolar, kolomazar, divji lovec, »šintar« in kramar. Zapis o njem naj bo hkrati skromen spominek za vse naše krjavlje, mrjavlje, grjavlje in druge kavljve, ki so se tod pred nami veselili življenja, trpeli in ob koncu »odšli v nebesa brez vsakega slovesa«.

Leopold Sever

Krjavljeva hiša je stala na parceli št. 658/2 in meri približno 50 kvadratnih metrov, skoraj enako velik vrtiček pa na parceli 658/1. Drobna parcelacija kaže, da so lastniki s to površino imeli posebne namene.

njihove ustvarjalnosti ali pa še to ne. Eden iz njihovih vrst je bil tudi »dedček Krjavelj« z muljavskega konca. Tudi ta bi izgubil ko kafr, če ga ne bi pisatelj Josip Jurčič ovekovečil v svetovno znanem romanu Deseti brat. Krjavelj torej ni zgolj izmišljeni junak iz romana, marveč resnična oseba iz prve polovice 19. stoletja. Kdaj in kje je prišel na svet in kdo so mu bili starši, ni znano. Po okoliščinah sodeč, je moralo biti to nekaj pred letom 1800. Po času je bil potemtakem bolj Prešernov in Kastelčev kot Jurčičev, s čbeličarjem Mihom Kastelicem sta bila celo sovaščana. Krjavelj je namreč živel v Gorenji vasi, a je pogosto zahajal na muljavsko stran, kar pomeni, da ga je mladi Jurčič poznal tudi osebno, ne zgolj po pripovedi drugih.

Našega junaka potemtakem ne bomo nikoli poznali po krstnem imenu in priimku, marveč le po vzdečku. Kako neki je prišlo do tega nenavadnega in zvonočno jako prodornega vzdevka? Tiste čase je bilo močno v navadi, da so ljudi imenovali po kaki osebni značilnosti, če le mogoče s šegavim pomenom. Šli so celo tako daleč, da so človeka imenovali po njegovi osebni lastnosti; spomnimo se samo Jernejkovega vojaka in Jurčičevega sodobnika Pipca, ki je dobil ime po imenitnem birmanskem nožu. Krjavelj je tipično imitacijsko ime, temelječe na glasovih, ki jih spuščajo mačke. Njegov glas je sicer blagozvočni »mijav«, ki pa se v določenih okoliščinah spre-

vljenje in svet. Imel je srečo, da je lahko govoril z zadnjim človekom, ki je Krjavlja osebno poznal. To je bil tedaj 93-letni Muljavec Janez Bolek, Golobčkov Janezek. O našem junaku se je pogovarjal še z mlajšimi, vendar o Krjavlju dobro poučenimi okoličani. Golobčev Janezek je zatrnil, da je bil ob Krjavljevi smrti star natanko 20 let. Po tem podatku smo izračunali datum Krjavljeve smrti, ki

Današnji pogled na Krjavljevino. Na mestu nekdanje kočve stoji Polde Sever z Muljave (bolj znan pod imenom Vinko), ki je pranečak v pričujočem zapisu omenjenega informatorja Videta Severja z Oslice (1848–1928?) Vide je imel brata Janeza in nečaka Alojza. Slednji je bil Vinkov oče. Vinko je zbral večino materiala za zapis, hvala. Desno od njega je domačin iz Gorenje vasi France Sinjur, prav tako dober poznavalec »Krjavljeve lokacije«.

naj bi se potemtakem zgodila leta 1855. Priletni Janezek je iz Krjavljevih ust slišal veliko pripovedi, a jih je večino pozabil. V spominu mu je ostala le pripoved o presekanem

je le-ta kočvo enostavno podrl in je bila stvar rešena. Mlajši Krjavelj pa je bil tehnično vendarle naprednejši od svojega predhodnika; popravljal je orožje, zlasti divjim lovcem, Vide

Ko zlatarski mojster da svoje umetnine pred objektiv

V vrsti mladih umetnikov iz naše okolice je tokrat priložnost, da pokaže svoje izdelke v knjižnici Ivančna Gorica, dobil mlad, nadebuden zlatarski mojster Dejan Vrhovec. S pomočjo prijatelja, fotografa Željka Stevanića je pripravil razstavo, katere uradno odprtje je bilo v sredo, 1. junija 2011.

Na fotografijah, ki ves junij krasijo stene ivanške knjižnice, so predstavljeni izdelki iz Dejanove linije nakita Naravno. Kot torej pove že ime, je dvajset kosov nakita svojo zasnovo dobilo v naravi in tako so nastali izdelki iz srebra, belega, rdečega zlata in brona, ki do najmanjše podrobnosti posnemajo obliko listov, cvetov, vejic ... Vsi izdelki so torej narejeni iz žlahtnih kovin, dodani pa so tudi dragi in poldragi kamni. Kot pravi sam, se resnična lepota njegovih del pokaže v detajlih, kar od lastnika ali opazovalca zahteva bližino in zanimanje, saj lahko v njih odkrijemo kakšno povsem novo zgodbo. Osupljivo lepoto, izvirnost ter zgodbo v kosih nakita iz kolekcije Naravno pa so uvideli tudi v tujini. Tako jih je nekaj izmed njih že odpotovalo v London, kjer so na ogled v eni od tamkajšnjih galerij. Dejan opravlja res zanimiv in morda širši javnosti manj poznan poklic. Od nekdaj je vedel, da se želi ukvarjati z ročnimi deli in tako ga je pot po končani osnovni šoli vodila na sre-

dnjo zlatarsko šolo v Celju. Šolanje je leta 2000 zaključil in od takrat naprej opravlja delo zlatarja v zlatarski delavnici Andreja Grosa v Grosupljem. Vsekakor pa se s tem njegovo izobraževanje ni končalo, saj je želel svoje znanje še nadgraditi, zato se je udeležil številnih tečajev s področja ger-

mologije, vkovanja poldragih in dragih kamnov, modeliranja, oblikovanja, emajliranja ... Ogromno se je naučil tudi na svojem delovnem mestu ter od starih slovenskih mojstrov, od leta 2009 ima naziv zlatarski mojster tudi sam. Od nekdaj ga je zanimala ročna, unikatna izdelava nakita, s tem se

skozi nakit izraža in izpoveduje. Delo zlatarja je včasih naporno, a kot pravi sam, čas ob tem beži, kot bi mignil, in ko se enkrat usede za svojo delovno mizo, se od nje ne odmakne po več ur. Da je Dejan pri svojem delu tako uspešen, veliko vlogo igra tudi družina, ki mu stoji ob strani od začetka poklicne poti, njegova življenjska sopotnica pa je tako ali tako najboljši svetovalec in kritik.

Vsekakor pa nakita v ivanški knjižnici ne bi mogli občudovati, če se Dejan ne bi povezal s fotografom Željkom Stevanićem, ki se s fotografijo poklicno ukvarja že petnajst let. Željko je vrhunski fotograf, ki sicer dela v agenciji IFP, z veseljem pa je sprejel tudi Dejanovo prošnjo za fotografiranje nakita. Ker je tudi sam od malih nog živel z naravo in jo opazoval ter ga je to tudi privedlo do sedanjega poklica, mu je v trenutku bilo jasno,

kako bo ovekovečil te dragocene kose. Postavil jih je v vodo, ki je eden od osnovnih naravnih elementov, in tako povezal nakit Naravno, naravo in fotografijo. Po dvajsetih urah fotografiranja ter petih dneh obdelave sta bila Dejan in Željko zadovoljna z rezultatom. Da imata oba res izostreno oko ter izjemen občutek za estetiko, se lahko prepričate sami.

Malo v šali, malo pa zares sem Dejana na otvoritvi vprašala, zakaj pod slikami ni navedenih cen nakita, pa mi je odgovoril, da te zaenkrat še niso postavljene. Dodo pa dostopne vsakomur, saj želi svoje izdelke deliti s širšo javnostjo. Nakit iz kolekcije Naravno je torej namenjen prodaji, tako da, drage dame, primite svoje gospode pod roko in hitro v knjižnico, da jim daste namig za kakšno lepo darilo ali presenečenje.

Kaja Bahor

Nova razstava v stiškem muzeju

Na mednarodni dan muzejev, 18. maja, smo v Muzeju krščanstva na Slovenskem odprli občasno razstavo z naslovom Reformacija v Prekmurju. Razstava, ki bo na ogled do 28. avgusta 2011, je nastala v sodelovanju s Pokrajinskim muzejem Murska Sobota.

V letu 2011 začnemo v Muzeju krščanstva na Slovenskem s ciklusom predstavitev nekaterih najplivnejših verskih skupnosti na Slovenskem. V sodelovanju z muzejskim svetovalecem Pokrajinskega muzeja Murska Sobota, mag. Francem Kuzmičem, bo kot prva predstavljena Evangeličanska cerkev. Glavni poudarek občasne razstave je namenjen reformaciji v Prekmurju. Tam namreč danes živi večina slovenskih protestantov, zato Prekmurje predstavlja jedro protestantizma na Slovenskem. Reformacija se v Prekmurju zaradi tranzitne trgovske povezave med vzhodom in zahodom pojavi dokaj hitro. Po nasilnem zatrtju protestantske cerkvene organizacije v avstrijskih deželah ob koncu 16. stoletja se je organizirano cerkveno življenje ohranilo le na vzhodu dežele, ki je bil pod madžarsko upravo, in sicer v obliki dveh artikularnih cerkvenih občin (Surd in Nemes Csó). Leta 1781 je tolerančni patent Jožefa II. prekmurjskim evangeličanom prinesel svobodno delovanje. V župnijskih šolah se je takoj

organiziral obvezni osnovnošolski pouk za vse otroke. Z leti so se pojavili še učbeniki – abecedniki, berila, katekizmi ipd. Po podatkih Statističnega urada RS iz leta 2002 šteje protestantska skupnost na Slovenskem nekaj čez 15.000 članov.

Avtor razstave mag. Franc Kuzmič je imel na dan odprtja razstave krajše predavanje o protestantizmu v Prek-

murju. Na razstavi so poleg panojev na ogled predmeti iz bogate književne dejavnosti protestantov in duhovnikova obredna oprava.

Vljudno vabljeni k ogledu, več informacij na www.mks-sticna.si ali na tel. 01 787 78 63, 041 689 994.

Tadej Trnovšek, kustos

Velikonočne dejavnosti v Višnji Gori

Za praznike si navadno vzamemo čas za prijatelje in družino. Čas naj bi takrat potekal bolj umirjeno in manj stresno. Kulturno društvo Janeza Ciglerja je kot vsako leto poskrbelo za dejavnosti, ob katerih smo se lahko ustavili, poklepetali ali se prepustili ustvarjanju.

Višnjanje niso bili deležni le odmevnega pasijona, temveč so lahko 16. 4. 2011 v župnijski dvorani izdelovali

butarice. Člani kulturnega društva so priskrbeli material, udeleženci pa so pridno vezali butarice. Največja, ki so jo izdelali, je stala v cerkvi. V dobri družbi delo ni bilo niti malo dolgočasno.

Na velikonočni ponedeljek, 25. 4. 2011, so člani kulturnega društva pripravili velikonočno druženje. V dvorani je bila razstava velikonočnih jedi in izdelkov. Seveda pa dobrote niso

bile le za ogled! Farani so lahko izdelali velikonočni okraski in ga odnesli domov, moški pa so se pomerili v sekanju pirhov.

Bilo je prijetno in zabavno. Utrinke si lahko ogledate na www.visnjagora.si. Hvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali.

Martina Virant,
KUD Janeza Ciglerja Višnja Gora

MarijaFest s Šentviškimi slavčki

V soboto, 14. maja, smo se skupaj s Šentviškimi slavčki odpravili na že tradicionalni, sedmi MarijaFest na Ptujski Gori. Ptujška Gora je najbolj znana po baziliki Marije Zavečnice, v kateri je Marija s plaščem, pod njem pa se k njej stekajo ljudje.

Šentviški slavčki so se festivala Marijinih pesmi prvič udeležili lansko leto in zasedli odlično drugo mesto. Zato so se letos na Ptujško Goro odpravili še z večjim zagonom in bolj pripravljeni, seveda v spremstvu svojih najbližjih, ki jih pri njihovem delu najbolj podpirajo.

Uro pred začetkom tekmovalnega dela je nastopil ansambel Dominik, lanskoletni zmagovalci festivala, navzočim pa je spregovoril tudi zaporniški duhovnik Robert Friškovec.

V tekmovalnem delu so kot prvi nastopili ravno Šentviški slavčki s pesmijo Moč odpuščanja, za katero je besedilo napisala Dragica Šteh, glasbo sta pripravili Dragica Šteh in Tanja Tomažič Kastelic, priredbo pa Marko Pezdirc. Na festivalu je tekmovalo osem izvajalcev, od teh so bili trije hrvaški.

Po glasovanju, sestavljenem iz treh delov (navzoči poslušalci, strokovna žirija in televoting preko valov Radia Ognjišče), so Šentviški slavčki svoj drugi nastop na MarijaFestu končali na visokem tretjem mestu. Šentviškim slavčkom je ob koncu čestital tudi župan Dušan Strnad, ki se je na njihovo povabilo udeležil festivala.

Na poti do doma je vladalo zadovoljstvo med tistimi, ki so nastopali, kot nami poslušalci, za vse pa je bil MarijaFest še eno nepozabno doživetje.

Petra Kuplenk

Kvartetovih dvajset

Kdo ne pozna Stiškega kvarteta, ki je s svojim delovanjem zaznamoval tako občinski kulturni prostor kot tudi širšo slovensko glasbeno sceno? Ime starodavne Stične in občine Ivančna Gorica je ponesel širom Slovenije in izven njenih meja. Letos je skupina dopolnila dvajset let delovanja in okrogli jubilej obeležila kar v hramu slovenske kulture – v Cankarjevem domu.

Začetki delovanja Vokalnega kvarteta Stična segajo v 80. leta, ko so v stiškem moškem pevskem zboru prepevali tudi Dušan Kamnikar, Marko Okorn, Lojze Kastelic in Tone Zaletelj. Leta 1991 so ustanovili samostojno malo pevsko zasedbo in nastal je Vokalni kvartet Stična, ki se krajše imenuje Stiški kvartet. Sledilo je bogato ustvarjalno delovanje, zaznamovano s številnimi nastopi doma in v tujini, na festivalih, televizijskih in radijskih postajah, v najrazličnejših priložnostnih zasedbah, bodisi z narodnozabavnim ansamblom bodisi z estradniki popularne slovenske glasbe. Za svoje uspehe so prejeli številna občinska, republiška in mednarodna priznanja. Dušan (2. tenor in vodja) in Marko (1. tenor) sta v kvartetu vseh 20 let, Lojza in Toneta pa sta pred leti nadomestila Jože Perkovič (bas) in Jože Petek (bariton). Fantje pa so tako povezani, da bi jih lahko poimenovali kar kvartet s sekstetovo zasedbo.

V hram slovenske kulture

In kaj so si kvartetovci zamislili za

svojo 20. obletnico? Njihova ideja – napolniti Cankarjev dom – je bila še pred nedavnim nedosegljiv cilj. A volja je bila dovolj trdna in močna, da so se sanje lahko uresničile. Priprave in vaje so kljub številnim vmesnim nastopom trajale kar nekaj časa, kvartetu pa so priskočili na pomoč tudi številni prijatelji in sponzorji. V petek, 3. junija 2011, je Linhartova dvorana Cankarjevega doma pokala po živih. Slavlencem so prišli s pesmijo voščit številni glasbeni prijatelji, s katerimi

so v teh letih aktivno sodelovali – Vokalna skupina Mavrica, Klapa For s Hvara, Klapa Lavanda iz Ljubljane, Tamburaška skupina Mlin ter pevca Katarina Janjič in popularni Rok Ferengja. Posebna gostja večera pa je bila pevka Teja Saksida, ki je že tri leta tudi umetniška vodja kvarteta. Program je odlično in hudomušno povezovala Mojca Mavec in številni gosti in obiskovalci so se strinjali, da je bil večer nepozaben. Po zaslugi Televizije Novo mesto pa je koncert posnet

Utrinki z letošnjega festivala SloFolk

V četrtek, 28. aprila, se je pričel letošnji 7. mednarodni folklorni festival SloFolk, ki so ga organizirale folklorne skupine iz Šentvida pri Stični, Novega mesta, Račne in Artiča. V Slovenijo so zato prispale štiri tuje folklorne skupine iz Slovaške, Črne gore, Nemčije in iz Romunije, kjer smo lani gostovali folklorniki iz FS Vidovo.

Prvi dan so vse tuje skupine spoznale Novo mesto in njeno okolico. Dopoldne in zvečer so gostje nastopili v Kulturnem centru Janeza Trdine v Novem mestu, naslednje jutro pa so se odpravili proti Ljubljani. Dve folklorni skupini sta dopoldne zaplesali v domovih za starejše občane, ena skupina v Višnji Gori, druga v Žužemberku. Po zasluženem kosilu so si ogledali center Ljubljane in se potem odpravili proti Šentvidu pri Stični.

Vrhunec dneva je bil večerni nastop v šentviškem kulturnem domu. Vsi udeleženci festivala so komaj čakali, da zaplešejo svoje plesne. Plesalci iz folklorne skupine Torysa iz Slovaške so nam prikazali živahne plesne, pri katerih so plesalci veliko poskakovali. Plesalci Folklorne skupine Korak iz Črne gore so zaplesali zanimiv ples brez glasbe, vendar so s svojimi nogami dajali ritem. Njihove obleke pa so bile prava paša za oči, kajti bile so dolge, imele pa so zelo različne dodatke. Plesalci folklorne skupine Danzdeel Salzkotten iz Nemčije so nam prikazali humorističen ples, pri katerem sta se dva moška prepirala in vse gledalce v dvorani spravila v smeh. Pri drugem njihovem plesu pa

so celo »krstili« občinstvo, saj so med plesom škropili po dvorani. Tako niso vriskali samo plesalci, ampak tudi gledalci v dvorani. Četrta tuja folklorna skupina, ki se nam je predstavila, pa je bila folklorna skupina Poienita iz Romunije. Prikazali so poskočne plesne, pri katerih fantje urno dvigajo svoje noge in s »tolčenjem« po nogah dajejo zelo hiter ritem. Dekleta te folklorne skupine so nam pokazala, kako spretne noge imajo, saj so se urno premikale in se nam prijazno smejale ter na glas vriskale.

Seveda so se predstavili tudi domači folklorniki FS Vidovo, ki so tudi poželi dolg aplavz in vriskanje. Za večer, poln veselja in smeha ter dobrega plesa, pa se je na tem mestu potrebno zahvaliti predvsem sponzorjem, ki so nam letos omogočili izvedbo festivala.

Naslednji dan so tuje folklorne skupine nadaljevale s svojimi nastopi še pri drugih gostujočih slovenskih skupinah. V Račni je po okusnem kosilu sledila povorka vseh skupin v njihovih nošah, zatem pa večerni nastop, med katerim so plesalci zopet zaslužno prejeli aplavz in čestitke obiskovalcev. Večer se je nadaljeval z dru-

ženjem ob kresu na Čušperku. Tam so nam igrali vaški muzikantje, na svoj račun pa so prišli tudi romunski instrumentalisti. Ti so priredili pravo zabavo, saj smo se skoraj vsi učili romunske plese, čeprav nam je pod nogami polzelo blato.

Tretji, zadnji dan festivala so se gostje odpravili proti Brežicam. V dopoldanskem času je vsaka skupina nastopila v okoliških krajih in si nato še ogledala zanimivosti. Pred zadnjim večernim nastopom v Sloveniji, ki se je odvijal v Prosvetnem domu v Artiču, so bili nekateri plesalci že pošteno utrujeni, nekateri žalostni, ker so vedeli, da bodo kmalu odšli domov, nekateri pa so v tamkajšnji šoli igrali igrice in se pri tem zelo zabavali.

Po finalnem večernem nastopu so bili tako plesalci kot organizatorji zadovoljni s svojim delom in so si izmenjali zahvale in darila. Slovo od folklornih skupin je bilo zelo ganljivo, vendar veselo, ker smo se spoznali in stkali nova prijateljstva, predvsem pa se tudi veliko novega naučili. Zato vsi upamo, da bo leto hitro minilo, da bomo zopet plesali, peli, vriskali in se imeli fino.

Petra Kutnar

in na voljo za ogled tudi gledalcem širom po Sloveniji.

Stiški kvartet se ob tej priložnosti iskreno zahvaljuje vsem sponzorjem in prijateljem za pomoč in zaupanje. Iskrena zahvala tudi Občini Ivančna Gorica in županu Dušanu Strnadu za razumevanje njihovih potreb ter prijeten in čustven nagovor na koncertu, kar je fantom lepa vzpodbuda za delo vnaprej.

In še na domačem Gradišču

Dober glas se očitno hitro širi in navdušenje je doseglo vrhunec v množici, ki se je dan po nastopu v Cankarjevem domu zbrala na Gradišču – na 21. koncertu prijateljstva. Stiški kvartet ta poseben večer pesmi za dušo in srce že polnih 11 let pripravlja z glasbenimi prijatelji s Hvara. Tudi tu so nastopili glasbeni gostje, med njimi tudi domačinka Nina Pušlar. Program

sta povezovala stara znanca, Katja Tratnik in Slobodan Jovič. To je bil še en nepozaben glasbeni večer, ki je potrdil, da se Stiški kvartet pri Maksu na Gradišču počuti kot doma. Njihovi gostje in obiskovalci koncerta pa tudi. Ob tej priložnosti je župan mesta Hvar članom kvarteta podaril originalno Hvarsko oljko, delegacija iz pobratenege mesta Hirschaid, kjer je kvartetov drugi dom, pa je iz Nemčije prinesla ročno izdelano kamnito skulpturo. Še isti večer se je rodila ideja, da bi v spomin na obletnico na Gradišču nastal manjši spominski park, v katerem se bo zasadila oljka. Takrat se zagotovo zopet zberemo prijatelji Stiškega kvarteta, da še enkrat obudimo spomine na čudovitih dvajset let in nepozabni stiški vikend. Srečno, kvartet!

Matej Šteh

Zadonel je »Pozdrav s planin«

Letošnji naslov letnega koncerta Moškega pevskega zbora Vidovo pod taktirko našega nepogrešljivega zborovodje Urbana Tozona je bil »Pozdrav s planin«. MPZ Vidovo se je ta večer predstavil s čudovitimi skladbami ki nas že kar nekako kličejo v naše prelepe planine. Med našim prepevanjem pa so si lahko obiskovalci ogledali čudovite bisere naših gora, katere je zelo lepo na platnu prikazal naš pevec Franci Rakar.

V veliko čast nam pevcem in tudi obiskovalcem koncerta pa je bil obisk g. Tomaža Tozona, priznanega zborovodje ter bivšega člana Slovenskega okteta. Tomaž Tozon vodi poleg nešteto drugih zborov tudi Kvintet Tivoli iz Lesc, ki je bil letos gost našega koncerta. S svojim ubranim petjem so popestrili naš program ter nas in publiko navdušili.

Omeniti je potrebno še enega posebnega gosta večera in sicer g. Tomaža Plahutnika, znanega umetnika, ki je naš zbor spremljal s citrami v zaključnem delu koncerta. Da je minil večer popolno pa so nam zapele dve pesmi tudi naša dekleta ŽePZ Vidovo z zborovodjem Rudijem Cercem, ki je letos prevzel vodenje zbora. Izpostaviti je treba tudi našo vsem znano radijsko moderatorko Jano Božič, ki je čudovito povezovala ta prelep »planinski« večer.

Ob tej priložnosti sta predsednica Sveta OI JSKD Ivančna Gorica Anica Volkar in strokovna sodelavka Simona Zorko podelili štiri bronasta in eno srebrno Gallusovo priznanje in značko članom MPZ Vidovo.

Po koncertu pa kot je v navadi v našem društvu obiskovalci niso ostali brez dobre kapljice ter okusnih prigrizkov, ob katerih je skupno druženje trajalo pozno v noč. Pri pripravi večera pa so nam pomagali: Cvetličarna Zvonček Šentvid, Avtoservis Marjan Kralj s.p. Ivančna Gorica, Boštjan Štrus s.p. Sela pri Šumberku, Farmer d.o.o. Šentvid, Vinogradništvo Franci Rakar Šentlovrenc, Štefka Gliha Cesta. Vsem izrekamo še enkrat hvaležnost za njihovo podporo.

Boštjan Medved

Počitniško dogajanje v knjižnici

Knjižnica bo med počitnicami odprta od 11. do 18. ure, ob sobotah bo zaprta. Krajevne knjižnice med počitnicami tudi počivajo, zato pa je v začetku počitnic tukaj akcija Knjižničar pri vas, s katero vas vabimo, da obiščete krajevne knjižnice in si izposodite čim več knjig čez vse počitnice brez zamudnine. 28. in 29. junija smo od 11. do 18. ure v Višnji Gori, 30. junija in 1. julija od 11. do 18. ure pa v Šentvidu in Stični.

V juniju si lahko ogledate še fotografsko razstavo Naravno Dejana Vrhovca (o njem malce več v samostojnem članku), v juniju razstavo Pred revolucijo: Sirija, Jordanija Toma Habjana in v avgustu likovno razstavo Gozdovi za ljudi Likovnega društva Ferda Vesela.

Dogajanje v knjižnici bo zopet popestril tudi bralni srečelov, ki bo potekal od 15. do 30. julija.

24. avgusta ob 9. 30 in 26. avgusta ob 16. 30 vabimo družinice, da se udeležijo sprehoda z gozdarjem in knjižničarji, ki smo ga poimenovali S knjižnim nahrbtnikom po gozdu. Če se ga želite udeležiti, nas pokličite na tel. št. 787 81 21 in se prijavite.

Zloženke z dejavnostmi in prireditvami za sezono julij–december 2011 so že na voljo v knjižnici, pregledajte in prijavite se na zeleno, prijave sprejemamo do zasedbe mest.

Predstavitve nove knjige Leopolda Severja

V knjižnici smo v okviru občinskega praznika počastili, kot se za občinski praznik spodobi, tudi rojstvo nove domoznanske knjige. Vedre dogodivščine na Kako ... izpod peresa Leopolda Severja je zbirka ljudskih prigod, ki jih je dolga leta zbiral na terenu med ljudmi. Gre za 88 kratkih zgodb z etnološko vrednostjo, ki se brez zapisa zagotovo ne bi ohranile. To ni prva knjiga s to tematiko, saj je izšla že njegova Vesele zgodbe z dolenskih gričev, skupaj pa je to že sedma Severjeva knjiga. Nekatere od objavljenih zgodb smo lahko vsa leta prebirali tudi v Klasjevem podlistku na zadnji strani.

Literarni domoznanski večer je vodil Pavel Groznik, ob pisatelju pa smo se lahko družili tudi z ilustratorjem knjige, še tretjim častitljivim gospodom – Antonom Drabom. Svojo naklonjenost je izrazil tudi župan Dušan Strnad, ki se večera ni udeležil le formalno, ampak je, kot smo se prepričali,

knjigo tudi že dodobra prebral, poudaril pa je tudi vrednoto ohranjanja ljudskega blaga in dragocenost Severjevega dela. Dve prigodi je v narečju predstavila tudi knjižničarka Anita, tako da je duh hudomušnosti zavel tudi med prisotnimi na literarnem večeru, ki so se s knjigo šele seznanjali. Kot je poudaril avtor sam, gre za isker, neškodljiv ljudski šarm – nikakor ne za primitivnost – s katerim so nekateri prednamci znali opazovati dogajanje okoli sebe. Pisu lahko priznamo, da je z obilico pronicljivosti znal zgodbe zapisati tudi sam, saj čutimo le blago prizanesljivost in hudomušnost pisca ob človeških napakah in pomanjkljivostih, nikakor pa ne žaljivosti, ki je že tako preveč.

Prijazno je izzvenel tudi večer, avtor je poskrbel tudi za kulturne točke z malce mlajšimi godci, v tretje pa je v triu Neznanci zapel tudi sam – in tudi zbrane za nekaj minut »naštimal na petje«. V časih, ko smo polni skrbi, je ta duh verjetno tisto, kar nas lahko rešuje tudi sicer, zato gospodu Severju knjižnica še enkrat čestita ob izidu knjige in se še posebej veseli z njim ob prejemu naziva častni občan. Knjiga je sicer na voljo pri pultu knjižnice, če bi si jo kdo želel kupiti, sicer pa jo bomo tudi izposojali, saj, kot sam pravi: »Pomembno je, da se beseda širi, z dobičkom se pa komaj izid knjige pokrije.« Komaj čakamo naslednjo knjigo.

Ksenija Medved

Pozdrav domovini s harmonijo

Pred bližajočim se državnim praznikom smo 11. junija 2011 v Kulturnem domu v Ivančni Gorici pripravili koncert z naslovom Pozdrav domovini.

Pod vodstvom zborovodkinje Mojce Intihar smo zapeli dvanajst domo-

ljubnih pesmi. V goste smo povabili citrarki Emo in Ano Marijo Agnič –

učenci Glasbene šole Brežice, pianistko Ano Prebando, flavtistko Janjo Omejc in Oktet fantov KD Stična, ki so popestrili naš koncert. Z izbrano besedo je večer povezovala Maja Lampret.

V zboru Harmonija smo zadovoljni, da smo uspeli pripraviti ta koncert. Vsem, ki ste kakorkoli prispevali k izvedbi večera, kakor tudi obiskovalcem, ki ste se odzvali v lepem številu, se iskreno zahvaljujemo. Vaša udeležba nam je spodbuda za naprej. Posebej pa smo hvaležni gospe Mojci Intihar, ki nas vodi in spodbuja k nadaljnjemu delu.

Ob zaključku koncerta smo še pokramljali v naše skupno zadovoljstvo.

Mimi Tratar
KD Harmonija

Nove Katjine stvaritve

O Katji Adamlje, mladi oblikovalki tekstilij in oblačil, smo pred kratkim v Klasju že pisali. A temu dekletu kar ne zmanjka idej, zagona in delovne vneme in tako se je že nabralo nekaj novih dosežkov, ki jih res ne gre spregledati.

Katja je študentka zaključnega letnika oblikovanja tekstilij in oblačil na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani in poleg vsega dela, povezanega z diplomom, aktivno sodeluje na raznih natečajih ter pri pripravljanih razstavah, povezanih z njenim delom. Tako je v zadnjega pol leta zabeležila tudi kar nekaj lepih uspehov. Omeniti velja predvsem nagrado na natečaju za oblikovanje tekstilnih izdelkov za Mercator. Katja se je usmerila v oblikovanje objektov za blagovno znamko Lumpi ter navdušila s kolekcijo Lumpiceda in Lulu. Posteljnino, majice ter ostale stvari za najmlajše, ki jih je oblikovala, naj bi prej omejeno trgovsko podjetje tudi izdelalo ter tržilo.

Zagotovo najbolj aktualno ter najpomembnejše pa je njeno sodelovanje na modni reviji Svetloba, ki se je odvijala 2. junija 2011 v Kinu Šiška v Ljubljani. Tu se je prestavilo 89 študentov oblikovanja in vsak je skušal na svoj način interpretirati glavno temo modne revije. Tako so nastale kolekcije oblačil, tekstilije, svetlobni objekti, instalacije, videi, ilustracije in fotografije. Projekt je potekal sicer na ravni celotne Naravoslovnotehniške fakultete, na zaključni reviji pa so bili predstavljeni le najboljši. Seveda je bila med njimi naša Katja, ki je izdelala kolekcijo Fractals.

Fraktali so vzorci neskončnih struktur in zapletenosti. Fraktal je matematični objekt, ki ima podobno strukturo, neodvisno od tega, kako blizu ga gledamo ali kolikokrat ga povečamo. V naravnih oblikah so vsepovsod okoli nas (npr. drevo ima veje, iz vej rastejo manjše vejice in iz njih še manjše ...), hkrati pa je to matematična rešitev naravnih oblik in obenem tudi umetnost na podlagi matematike. Prvi je s pomočjo računalnika generiral fraktal v kompleksni ravnini Mandelbort, po katerem je tudi poimenovan Mandelbortov fraktal, ki je temelj vseh drugih fraktalov. Katja je za svojo ko-

lekcijo izbrala ravno tega in ga kot velik vzorec z modrim luminiscenčnim pigmentom nanese preko celotne kolekcije oblačil. Tako je vsako od petih oblačil zase enkratno, a preko manjšega vzorca povezano z ostalimi, ko pa so postavljena vsa skupaj, tvorijo celoto. Osnovni princip temelji na dihotomiji svetloba/tema in tako lahko govorimo o oblačilih z dvojno podobo. Podnevi so oblačila svetla in služijo predvsem svoji osnovni funkciji, tudi modeli so popolnoma nosljivi; ponoči pa dobijo povsem drug, malce skrivnosten izraz, saj je viden le svetel vzorec fraktala.

V to kolekcijo je Katja vložila ogromno dela. Ne samo, da je vse obleke oblikovala in sešila sama, veliko je bilo tudi laboratorijskega dela, saj je iz tujine naročila le pigment, ki ga je potem morala razviti v pasto za poslikavo oblačil. Oblikovala je tudi nenavadne čevlje in tridimenzionalna pokrivala iz las. Ta kolekcija je hkrati del njene diplomske naloge, vendar jo bo še razširila, dodala nekaj vsakdanjih in nosljivih kosov ter kasneje tudi namenila za prodajo. Izdelke si bo moč ogledati 15. julija na modni reviji v ŠKUC-u v Ljubljani. Vsekakor pa je to šele začetek Katjine poti, saj, kot pravi sama, potrebuje vedno nove izzive in se pri svojem delu nikoli ne ustavi ter vedno hoče in išče nekaj več.

Kaja Bahor

Koncert orkestror Glasbene šole Grosuplje

Tradicionalni pomladni koncert Glasbene šole Grosuplje z leti prerašča v koncertni večer orkestror. V petek, 13. maja 2011, je v avli Osnovne šole Louisa Adamiča v Grosupljem nastopilo vseh pet, ki delujejo pod okriljem naše šole: kitarski, godalni, mali pihalni, pihalni in projektno simfonični orkester. Mojrsko so jih vodili zavzeti mladi dirigenti Jernej Smolej, Viktorija Šušteršič Smrekar, Mitja Dragolič in Andrej Tomažin. V dvehurnem programu so nam predstavili raznoliko glasbo različnih obdobij, zanimive točke pa so popestrili solisti. Program je povezovala Nikolina Kovač Juvan. Vsem učiteljem, učencem in sodelavcem iskrene čestitke za uspešno izvedbo koncerta!

Nina Kaufman

Območna izpostava Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01 786 90 70, faks: 01 786 90 75
e-pošta: oi.ivančna.gorica@jskd.si
www.jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

NAPOVED DOGODKOV

Kultura prostora – predpočitniški festival mladih ponedeljek, 20. junij 2011, od 9. do 12. ure, knjižnica, Ivančna Gorica

Predpočitniški festival se bo v Ivančni Gorici letos odvil že tretjič. V sode-

lovanju s Knjižnico Ivančna Gorica bomo pripravili uro pravljic ob zgodbi Ele Peroci Stara hiša št. 3 in likovno delavnico pod vodstvom Helene Crček. K udeležbi na festivalu so vabljeni šolarji ivanških osnovnih šol.

z avtorskimi komadi zelo približal bažičnemu rokenrolu sedemdesetih». Vizionarja za usklajenost skupine na nastopu pa so prejeli B. T. K. iz Ivančne Gorice, ki so bili v Stični najboljši leta 2008.

Otroci gledaliških skupin ivanške izpostave prejeli zlato plaketo v Ljubljani

Na srečanju v drugi polovici maja sta ivanško izpostavo odlično zastopali dve otroški gledališki skupini iz Grosuplje, in sicer: Skupina Mravljičice iz VVZ Kekec Grosuplje z mentoricama Jožico Bambič in Marto Vidmar ter Gledališče Hiška iz OŠ Louisa Adamiča Grosuplje z režiserko Ireno Žerdin. Kot je bilo omenjeno na okrogli mizi o predstavah, je delo z mladi igralci zelo pomembno in odgovorno. Na srečanju sta obe skupini prejeli zlato plaketo za udeležbo in izbor med 12 najboljših otroških skupin. Selektorji so si v letošnjem letu ogledali 350 predstav po vsej Sloveniji. Naši skupini sta bili izpostavljeni kot primera dobre prakse, saj so vrčevski igralci med igro pokazali smisel za soigralca, šolarji pa veliko znanja o gledališču nasploh. Ni pomembna količina rekvizitov na odru niti profesionalni kostumi, igra v prvi meri slovi na igralcih, ki prepričljivo podajajo vsebino in sporočilo besedila.

Slovaški pevci prepevali v Stični

Konec meseca maja je Slovenijo obiskal mešani pevski zbor Societas Cantica iz kraja Vranov nad Toplovo. Slovaški pevci so prišli na povabilo Šentjurskih fantov. Nastopili so na dveh koncertih, v Stični in Ljubljani. Zadnji vikend v maju se je v Opatovi kapeli v stiškem samostanu nabralo kar nekaj poslušalcev. Uvodoma je pevce pozdravil župan Dušan Strnad. Odličen program slovaškega zbora in izvrstna izvedba sta navdušila tako poznavalce zborovskega petja kakor tudi manj podučeno občinstvo. Zbor je dostojno vodil umetniški vodja in dirigent Štefan Eperješi. Naslednji dan so se predstavili številčnejšemu občinstvu v ljubljanski stolnici. Šentjurski fantje bodo v zameno v mesecu juniju gostje na mednarodni pevski reviji na Slovaškem. Želimo jim, da nas bodo uspešno zastopali.

Otroška folklorna skupina na državnem srečanju

V Kulturnem centru v Laškem je nastopilo osem otroških folklornih skupin, izbranih na regijskih srečanjih po Sloveniji. Mlade folklornice in folklorniki so predstavili izredno kvaliteto otroške folklorne danes. Vodenje prireditve je bilo izjemno ustvarjalno in domišljeno. Z mladimi folklorniki sta ga namreč pripravili strokovni spremljevalki regijskih srečanj Petra Nograšek in Majda Nemanič. Iz ivanške izpostave je nastopila Starejša otroška folklorna skupina Osnovne šole Dobropolje, ki jo vodita Martina Pr-

Freeway machine iz Stične so letošnji rock vizionarji

Tretji vikend v maju je v Novi Gorici potekal festival mladih neodvisnih in še neujavljenih gledaliških ter rock

skupin – Vizije 2011. Igralci so nastopili v devetih gledaliških predstavah, rockerji pa na petih zaporednih koncertnih nastopih. Vse nastopajoče je spremljala tričlanska žirija v sestavi igralke in pisateljice Maje Gal Štromar, igralke Medee Novak ter Grege Skočirja, pevca skupine Big Foot Mama, ki so tudi podelili priznanja za najobetavnejše gledališčinike in rockerje – vizionarje. Freeway Machine iz Stične, zmagovalci regijskega Rock maratona 2009, so postali letošnji državni rock vizionarji. Skupina je po mnenju žirije »pripravila energičen, zelo navdahnjen in kompakten nastop, ki je tudi zvočno presegel in se

Z likovnimi delavnicami za mlade se izpostava vsako leto seli po različnih urbanih in naravnih prostorih treh občin in s tem na topografski način označuje raznoliko kulturno dediščino bližnjih krajev. Tako je v sredini maja potekal ex tempore, s katerim je izpostava poudarila pomen starega višnjegorskega trga. Učenci iz šol treh občin so pod vodstvom mentorice Helene Crček in Marjete Baša v dopoldanskih urah ustvarjali slikarska in kiparska likovna dela. Iz Ivančne Gorice sta mentorici Anka Koželj in Jelka Rojec svojim mladim likovnikom ponovno omogočili izkušnjo ustvarjanja na tematiko čebel. K soorganizaciji srečanja je prijazno pristopil Luka Šeme, predsednik Krajevne skupnosti Višnja Gora, ki je delavnico umestil v širše obeleževanje čebelarstva praznika v občini Ivančna Gorica. Na ex tempore so nastale številne čebelice iz modelirne mase v različnih barvah. Na foliji in lončkih pa so se pojavili raznoliki motivi iz čebelarstva in narave. Vsi izdelki so med prireditvijo krasili višnjanski trg in notranjost Mestne hiše v Višnji Gori.

Srebrno priznanje za mlade muljavske pevce

Na četrtem regijskem tekmovanju v Zagorju ob Savi je 19. maja nastopilo 16 izbranih otroških pevskih zborov iz Osrednje Slovenije. Iz ivanške izpostave sta po nekaj letih premora ponovno nastopila dva zborčka, ki sta s svojo udeležbo potrdila svojo kvaliteto ter odlično usklajenost zborovodkinje in mladih pevcev. V prvem delu koncerta sta se tako predstavila Otroški pevski zbor Adamčki OŠ Louisa Adamiča Grosuplje z zborovodkinjo Andrejo Bolkovič in Otroški pevski zbor Muljava OŠ Stična z zborovodkinjo Bojano Mulh. Žirija v sestavi Danice Pirečnik, Branke Potočnik Krajnik in Mitje Venišnika je »adamčkom« podelila zlato priznanje, muljavski pevci pa so za svoj prepričljiv nastop prejeli srebrno priznanje.

Šesti prevod Jurčičeve Kozlovske sodbe v Višnji Gori predstavljen na Vrhniki

V okviru praznovanja 20. obletnice slovenske samostojnosti in ob začetku predsedovanja Poljske Evropski uniji je bil v Cankarjevem domu na Vrhniki v začetku junija predstavljen šesti, poljski prevod znane Jurčičeve humoreske.

V uvodnem pozdravu je župan občine Vrhnika Stojan Jakin poudaril pomembnost prevajanja slovenske literature in se navdušil še nad dodatnimi prevodi dobrih slovenskih besedil, kot so Butalci, v različne evropske jezike. V kulturnem programu sta nastopili solopevka Leonida Sabo in pianistka Eva Sotelšek.

Ilustratorka poljskega prevoda Joanna Zajac Slapničar (na sliki), Poljakinja, ki živi in ustvarja v občini Ivančna Gorica, je prebrala kratek odlomek iz Jurčičeve zgodbe v poljščini. Vodja vrhniške izpostave JSKD Nataša Bregant Možina pa je Jurčičevo ustvarjalnost in mednarodni prevodni projekt Modrost in pravica povezala z letošnjim letom poljskega pesnika in Nobelovega nagradjenca Czeslava Milosza ter prebrala njegovo pesem V mestu. Predstavitve knjige in odprtja razstave ilustracij se je udeležil tudi dr. Niko Jež, predstojnik Oddelka za slavistiko na Filozofski fakulteti v Ljubljani, polonist, prevajalec in esejist.

Barbara Rigler

haj in Majda Blatnik. Vsi otroci so ob koncu srečanja vzneseno prepevali himno mladih folklornic in folklornikov, ki je moto državnega srečanja Ringaraja.

Zagraška in stiška folklorna skupina navdušili na srečanju v Logatcu

Na regijskem srečanju odraslih folklornih skupin, ki je potekalo zadnje nedeljo v maju v Logatcu, se je predstavilo osem izbranih skupin Osrednje Slovenije. Srečanje so uvodno odprli gostitelji, plesalci Folklorne skupine KTD Hotedriča. Med živahnimi nastopi so se predstavile kar tri folklorne skupine naše izpostave. Najmlajši plesalci so bili člani Mladinske folklorne skupine iz Račne, ki jo vodi Urška Berdajs. Iz občine Ivančna Gorica sta na srečanju nastopili še Folklorna skupina Zagradec, ki jo vodi Nataša Hribar, in Folklorna skupina Stična pod vodstvom Irene Zadel. Srečanje je strokovno spremljala Neva Trampuš, opravičeno odsotni Brane Šmid pa si bo nastope ogledal na posnetku. Skupaj bosta izbrala skupine za državno srečanje, ki bo v Beltincih konec julija in v Mariboru v začetku oktobra. Na srečanje je iz ivanške izpostave izbrana stiška folklorna skupina.

Tri izbrane miniaturre ivanške izpostave na regijski plesni reviji

Ivanška območna izpostava je bila letos v začetku junija ponovno nosilka

regijske revije plesnih ustvarjalcev. Revija je potekala v dveh delih, in sicer v Zagorju ob Savi pod naslovom Premik – Pomik 2011 in v Dobropolju pod naslovom Gibalnica 2011. Na prvem delu se je iz ivanške izpostave predstavila plesna skupina TeGIBlo 5 z mentorico Špelo Repar z naslovom Problemi so...si ce. Na drugem delu pa Maja Vidic iz Šmarja - Sapa s samostojno plesno miniaturo pod naslovom Moje barvno prelivanje. Revijo je strokovno spremljala Sinja Ožbolt. Z njo so se po prireditvi mentorice izčrpnogovorile o značilnostih plesnega ustvarjanja v Sloveniji in težavah, s katerimi se srečujejo mentorice, ki delujejo v različnih institucionalnih okvirih.

Podelitev Gallusovih priznanj na koncertu MoPZ Vidovo Pozdrav s planin

Moški pevski zbor Vidovo, ki deluje v okviru KD Vidovo Šentvid pri Stični, je v začetku junija priredil letni koncert pod naslovom Pozdrav s planin. Na koncertu so poleg obeh domačih zborov nastopili še Kvintet Tivoli iz Lesc in citrar Tomaž Plahutnik. Pred številnimi ljubitelji zborovskega petja se je večer odvil v prijetnem vzdušju. Moški pevski zbor Vidovo, ki pod vodstvom dirigenta Urbana Tozona konstantno napreduje v kvaliteti, je bil na letošnji območni pevski reviji, po izboru strokovne spremljevalke Andreje Martinjak, predlagan za regijski nivo. Regijsko tekmovanje bo potekalo novembra v Kočevju.

V Šentvidu elita evropskega mladinskega motokrosa

V motokros parku AMD Šentvid pri Stični v Dolini pod Kalom je od 10. do 12. junija potekala letošnja šesta dirka za evropsko prvenstvo kategorije EMX 85. Organizatorji iz AMD Šentvid pri Stični so tretje leto zapored pripravili dirko za evropsko prvenstvo in si s tem pridobili nove organizacijske izkušnje, na katerih se bo lahko gradilo tudi za prihodnje velike mednarodne športne prireditve v Dolini pod Kalom.

Foto: Nejc Puš

Med sedemindvajsetimi nastopajočimi vozniki iz dvanajstih evropskih držav, starih med 11 in 14 let, je s šentvidsko progo in celotno konkurenco najhitreje v obeh vožnjah opravil Rostyslav Voytyskiy iz Ukrajine. Zmaga v Šentvidu ga je popeljala tudi v trenutno vodstvo v skupni razvrstitvi evropskega prvenstva. Skupno drugo mesto je zasedel Michael Ivanov iz Bolgarije, tretji pa je bil Litvanec Arminas Jasikonis. Izmed peterice slovenskih tekmovalcev je bil najbolje uvrščen Anej Braniselj na osemnajstem mestu.

Številni gledalci so bili lahko priče razburljivim bojem, še zlasti v prvi vožnji, ko je bila proga zaradi kratke plohe dodobra namočena. Na koncu so bili vozniki iz vzhodnoevropskih držav le močnejši od svojih konkurentov iz

Nizozemske, Španije in Italije, ki so tradicionalno najmočnejše evropske velesile v motokrosu. Gledalci pa so lahko spremljali tudi pravi spektakel, ki ga je prvič v Dolini pod Kalom izvajal freestyle voznik Aleš Rozman. S

Foto: Matjaž Kosir

svojim štirikolesnikom je izvajal trike med preletom 20-metrskega skoka in pri tem jemal dih množici, ki se je zbrala ob prizorišču dogajanja.

Voznikov v kategoriji EMX 85, ki je štela za evropsko prvenstvo, domače društvo ni imelo. So pa člani domačega društva nastopili v spremljevalnih kategorijah, ki so štele za točke državnega prvenstva. V nedeljo so nastopili veterani, med njimi domača četverica. Igor Pancar je zmagal, Stane Pečjak je bil četrti, Branko Kavšek peti in Jože Berdajs enajsti. Drugo mesto je osvojil še en Šentvidčan, sicer član AMD Roton Andrej Rus.

Že v soboto pa so nastopili mladi vozniki v kategoriji MX 50 in MX 65. Pri slednjih se je uspešno za zmago boril domači up Jan Pancar, pri najmlajših pa je zmagal Matevž Robek iz MK Fire group.

Organizatorjem iz AMD Šentvid pri Stični je tako uspelo spraviti pod

Narodnozabavni kros z ansamblom Krjavelj

Da je naš uveljavljeni domači Ansambel Krjavelj tesno povezan z AMD Šentvid pri Stični, je že dolgo znano, saj je vodja ansambla, Jure Pečjak, tudi vnet motokrosist in član domačega avto-moto društva. Zato tudi ne čudi, da je ansambel svojo 10-letnico praznoval kar v Dolini pod Kalom, ali v Cukarci, kot jo

Foto: Nejc Puš

večino bolje pozna, in sicer v sklopu letošnje dirke za evropsko prvenstvo. Vsi, ki so obiskali koncert ob 10-letnici v petek, 10. junija, so se lahko prepričali, da ta dolina lahko pripravi ne samo športne dogodke, ampak tudi narodnozabavni koncert, če hočete tudi veselico pod velikim prireditvenim šotorom. In to se je zgodilo. Z besedo in glasbo smo se sprehodili skozi deset let Ansambla Krjavelj, ki bi desetletnico moral praznovati pravzaprav že lansko leto. Ansambel je bil namreč ustanovljen konec leta 1999, vendar lani zaradi sprememb v zasedbi še ni bilo primerne časa za slavlje. Krjavljci pa so ob tej priložnosti seveda v goste povabili tudi svoje prijatelje: Zlatko Dobrič, Ansambel Petra Finka, Sašo Balant, Ansambel Ceglar, Ansambel Šrangarji, Ansambel Dolenjski zvoki, Ansambel Povratniki, Kvintet od Oka in Šentviški slavčki. Seveda za tako priložnost niso manjkale najbolj poznane Krjavljeve viže, ki so bile odmevne tudi na raznih festivalih, koncertih in radijskih oddajah. Narodnozabavni zvoki so zvenele še pozno v noč, že naslednji dan pa so jih zamenjali tisti bolj značilni za Dolino pod Kalom.

streho še eno veliko mednarodno prireditev. Z dobrimi občutki je Dolino pod Kalom po tekmovalju zapuščal tudi predsednik žirije tekmovalja Peter Hansen iz Danske, ki je bil s tekmo zadovoljen. Zadovoljni so bili tudi mladi tuji vozniki, ki so s svojimi spremljevalnimi ekipami preživeli tri dni na dirkališču.

Ob tej priložnosti se AMD Šentvid

pri Stični zahvaljuje številnim sponzorjem, brez katerih tako velike prireditve ne bi uspelo izpeljati, še posebej pa generalnemu pokrovitelju Zavarovalnici Triglav in Občini Ivančna Gorica. Naslednji športni praznik v Šentvidu bo konec avgusta, ko bo na sporedu dirka državnega prvenstva.

Matej Šteh

Zaključek tekmovanj, »pomembni« obiski, poletna nogometna šola,...

V naši nogometni šoli se je v zadnjem času zgodilo veliko pomembnih stvari. Počasi se zaključuje 1. sezona delovanja Nogometne šole Ivančna Gorica in lahko rečemo, da naša barka pluje v pravo smer. Naše uspešnosti ne ocenjujemo po rezultatih (čeprav vrednosti tekmovalnih rezultatov ne podcenjujemo), ampak prej po številu aktivnih otrok, ki se je v tem trenutku dvignilo na 100, po izboljšanih materialnih možnostih za delo in boljši organizaciji delovanja. Še naprej se bomo trudili, da bi delovali še bolj vzgojno in strokovno. Zavedamo se, da bo kakšen otrok tudi odšel iz naših vrst, a to je normalen proces, saj čisto vsem neka sredina, dejavnost in ljudje v njej pač ne morejo odgovorjati iz takšnih ali drugačnih razlogov, čeprav se trudimo da bi jim.

25. maja smo gostili državno pokalno finale za ženske med ŽNK Krka in ŽNK Jevnica. Naša nogometna šola je po svojih skromnih močeh pomagala pri soorganizaciji finalnih pokalnih tekem NZS - deklet selekcij U-12, U-14 in pri že omenjeni članski tekmi. Na tribunah je bilo veliko gledalcev, ki so pripravili odlično vzdušje. Našo nogometno šolo je ob tej priložnosti obiskal tudi predsednik Nogometne zveze Slovenije, gospod Aleksander Čeferin, ki se je podrobneje seznanil z našim delovanjem in je lepo popestril naš nogometni »dan mladosti«. Dan se je zaključil z obiskom finala

Pokala Hervis NZS med NK Domžale in NK Maribor. Po zaslugi NZS, ki nam je omogočila ogled, smo imeli priložnost spremljati izjemno lepo in napeto tekmo z veliko goli in preobratih. V Stožice smo se odpeljali: naši mladi nogometaši, trenerji, nekateri starši in člani UO šole. Skupaj nas je bilo 115 in uživali smo v enkratnem dogodku na zares lepem stadionu.

Omeniti še velja, da nas je 2. junija obiskal po mnenju mnogih najboljši igralec finala pokala Hervis in član zmagovalne ekipe Domžal Damir Pečič. Druženje z njim je bilo prijetno, naši nogometaši pa so se razveselili obiska, saj jim pomeni veliko motivacijo za nadaljnje delo.

Poletna liga v okviru MNZ Ljubljana se je tudi zaključila. Naše ekipe so dosegle zelo solidne rezultate in si jih kar oglejmo:

Cicibani U8 so v svoji skupini 6 (obstaja 9 skupin) dosegli drugo mesto za ekipo Šentjerneje in pred ekipama Kolpa in Brinje B. Prvovvrščene ekipe iz skupin so se uvrstile na zaključni turnir.

Cicibani U9 so v svoji skupini (7 skupin) tudi dosegli 2. mesto, tik za ekipo Brinje ter pred ekipama Dragomer in Dolomiti Dobrova. Kljub temu, da niso osvojili 1. mesta so se fantje uvrstili na zaključni turnir.

Cicibani U-10 so v skupini D zasedli 4. mesto med 9 ekipami. Z nekaj več sreče in zmago v zadnji tekmi proti

Kolpi pa bi zasedli celo 2. mesto. Mlajši dečki U-12 so igrali v 2. kakovostni ligi (od 4 lig) in zasedli 10. mesto med 12 ekipami.

Starejši dečki U-14 pa krog pred koncem igranja v 2. kakovostni ligi zasedajo skupno 9. mesto med 14 ekipami. V predzadnjem krogu so z odlično igro premagali FC Ljubljana s 5:0.

Vsem selekcijam in trenerjem čestitamo za uspešno igranje in borbenost v tej sezoni.

Ob zaključku sezone pa bi radi obvestili vse starše in zainteresirane otroke, da bo 11. in 12. julija (ponedeljek in torek) letos potekala prva MINI POLETNA NOGOMETNA ŠOLA, ki jo bo organizirala naša šola. Vanjo se lahko vključijo vsi otroci od 6.-12. leta starosti ne glede na spol in ne glede na to ali so člani naše nogometne šole ali ne. Obvezna bo predhodna prijava na elektronskem naslovu: ns-ivancnagorica@gmail.com (napišite vsaj ime, priimek in starost otroka). Šola bo predvidoma potekala do 7.30 do 16.30. Za hrano, pijačo in dobro vzdušje bo poskrbljeno. Več informacij o mini poletni nogometni šoli boste dobili preko medijev in seveda na spletni strani: www.ns-ivancnagorica.si. Še to: ta šola bo brezplačna, saj jo bodo omogočili naši zvesti donatorji oz. prijatelji, ki se jim ob zaključku sezone iskreno zahvaljujemo za pomoč in podporo pri delovanju NŠ Ivančna

Gorica: IA AVTO, AMBROSIA, AOUTPHOTO, AVTOPREVOZNIŠTVO PRIJATELJ JOŽE s.p., AVTOTRANSPORTI KASTELEC, BO-MAX d.o.o., EKOFLAM d.o.o., HI PO d.o.o.-JARIS d.o.o., KOALA TIM d.o.o., KOZ-METIČNI SALON HM - HELENA MIRANDA - MIZARSTVO SAMO KAVŠEK s.p. - , OBČINA IVANČNA GORICA, OSNOVNA ŠOLA FERDA VESELA, OSNOVNA ŠOLA STIČNA, PAPIR SERVIS d.o.o.,

PATRICK SPORT d.o.o., PONUDBA NEPREMIČNINE d.o.o., SAMASTUR d.o.o., SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA, TOPP d.o.o., VULKANIZERSTVO MIHAEL STIPIČ s.p., ZIP INŽENIRING d.o.o.

Še posebej bi se radi zahvalili občini Ivančna Gorica, ki je znala prisluhniti našim željam in potrebam ter obema osnovnima in srednji šoli, ki so nam ravno tako pomagale pri premagovanju začetnih težav pri vzpostavitvi dela.

Za NŠ Ivančna Gorica: Simon Bregar

Dekleta selekcije U-12 s svojim novim »navijačem«, predsednikom NZS Aleksandrom Čeferinom.

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU

Na vrhu prve lige Krčani, na vrhu druge Picerija Toplar

Letošnje tekmovanje v občinski ligi v malem nogometu se počasi približuje sredini, ki bo dosežena z naslednjim krogom, in nato poletnemu premoru. Trenutno stanje v prvi ligi kaže na to, da bo branilec lanskega naslova, ekipi Mizarstvo Trunkelj Krka, le stežka kdo odvzel naslov tudi v letošnji sezoni. Pred začetkom lige so prav tako visoko kot omenjena ekipa kotirali tudi igralci ekipe Stična točka Bar jama (letošnji medobčinski zimski prvaki), ki pa so imeli tako velike težave z zagotavljanjem zadostnega števila igralcev na tekmah, da so žal predčasno izstopili iz lige. Presenetljivo dobri so tudi fantje iz Športnega društva mladih Krka, ki trenutno zasedajo visoko drugo mesto. Zelo možno je, da zaradi izstopa ekipe Stična točka Bar Jama iz prve lige letos v drugo ligo ne bo izpadla nobena ekipa.

Bolj izenačena je letos druga liga, v kateri imajo za naslov najboljšega realne možnosti še vsaj štiri ekipe. Trenutno so v najboljšem položaju igralci ekipe Picerija Toplar, a tesno jim sledita ekipi Flirt bar ter Bulldog, pa tudi ekipe Gradbeništvo Glavan Muljava še nikakor ne gre odpisati v boju za drugoligaški naslov in uvrstitev v prvo ligo.

Lestvica prve lige:

Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
1 Mizarstvo Trunkelj Krka	6	6	0	0	25	4	+21	18
2 Mizarstvo Perko ŠDM Krka	6	4	1	1	17	10	+7	13
3 Mizarstvo Gnidovec Spodnje Brezovo	6	4	0	2	31	14	+17	12
4 ŠD Ambrus	6	3	1	2	20	13	+7	10
5 Bar pri Livarni	6	3	1	2	14	16	-2	10
6 FSK Mafijozi	6	2	0	4	17	17	0	6
7 Bencinski Servis Zagradec (-1)	7	1	0	6	10	35	-25	2
8 ŠD Temenica Agroservis Vode	7	0	1	6	13	38	-25	1

T – tekme, Z – zmage, R – remi, P – poraz, DG – dani goli, PG – prejeti goli, GR – gol razlika, TOČ – točke

Lestvica druge lige:

Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
1 Picerija Toplar	8	6	1	1	31	10	+21	19
2 Flirt Bar	8	6	0	2	18	7	+11	18
3 Bulldog	8	6	0	2	20	13	+7	18
4 Gradbeništvo Glavan Muljava	8	5	0	3	19	13	+6	15
5 Bar na Postaji	8	4	0	4	17	24	-7	12
6 Futsal team Krka	8	3	1	4	19	21	-2	10
7 Gostišče Krka	8	2	2	4	19	23	-4	8
8 Raja	8	2	0	6	13	20	-7	6
9 ŠD Temenica	8	2	0	6	13	25	-12	6
10 Kekčevo Moštvo	8	2	0	6	12	25	-13	6

T – tekme, Z – zmaga, R – remi, P – poraz, DG – dani goli, PG – prejeti goli, GR – gol razlika, TOČ – točke

Aktualni rezultati na www.kapodol.com

V prvi ligi trenutno med strelci prepričljivo vodi Kristjan Čož (Mizarstvo Gnidovec Sp. Brezovo) s kar 14 doseženimi goli pred Danielom Glavičem (Mizarstvo Trunkelj Krka), ki je dosegel 7 golov. Tretje mesto si delita Robi Gačnik (Mizarstvo Trunkelj Krka) in Sebastjan Šinkovec (ŠD Ambrus) s po šestimi goli.

Po osmem krogu si naslov najboljšega strelca v drugi ligi delijo trije igralci: Izidor Bregar (Gradbeništvo Glavan Muljava), Peter Nose (Picerija Toplar) in Borut Svetin (FT Krka). Vsi so dosegli po osem golov. Tesno, s po sedmimi doseženimi goli, jim sledita Rale Bosnič (Buldog) in Gašper Mišmaš (Picerija Toplar).

Več o ligi si lahko pogledate na spletni strani www.kapodol.com (letne lige-Ivančna Gorica).

Simon Bregar

Že peti hitropotezni turnir v šahu

V soboto, 21. 5. 2011, je v Hotelu Polževo nad Višnjo Goro potekal peti tradicionalni hitropotezni turnir v šahu. Organizirala sta ga Šahovski klub Višnja Gora-Stična in Turistično društvo Polževo. V čudovitem vremenu sta nastopajoče pozdravila predsednik KS Višnja Gora Luka Šeme in predsednik ŠK Višnja Gora-Stična Branko Kirasič. Turnir je potekal v devetih kolih in vsak igralec je imel na voljo 10 minut za razmislek. Štiriindvajset ljubiteljev kraljevske igre se je zapodilo v lov za nasprotnikovim kraljem in po štiriurnem šahiranju smo dobili naslednje rezultate:

1. mesto: Jure Zorko 7,5 točk, 2. mesto: Marjan Črepan 7 točk, 3. mesto: Dušan Čepon 6,5 točke, 4. mesto: Igor Mestek 6 točk, 5. do 8. mesto: Marjan Kastelic, Hinko Krumpak, Mitja Dulmin, Branko Kirasič po 5,5 točke, 9. do 11. mesto: Vladimir Lavrač, Matej Brcar, Dušan Marcetič po 5 točk, 12. do 13. mesto: Vinko Tomazin, Andrej Brcar po 4,5 točke, 14. do 17. mesto: Pavle Sotirov, Bernard Mušič, Slavko Sotirov, Janez Ješe po 4 točke, 18. do 20. mesto: Anton Kastelic, Matej Dolšina, Čedo Filiposki po 3,5 točke, 21. do 22. mesto: Hana Bajt, Franc Volk po 2 točki, 24. mesto Aleš Bajt 0,5 točke.

Na turnirju je nastopil tudi mednarodni mojster Jure Zorko, član B-repre-

zentance, ki je brez večjih naporov posegel po najvišji stopnici, ter tudi dva mojstra, več mojstrskih kandidatov in prvokategornikov.

Zasluzene nagrade je podelil predstavnik Turističnega društva Polževo Martin Flamaceta. Najboljši domači igralec je bil Branko Kirasič, najboljši mladi igralec pa Matej Brcar iz Trebnjega. Na koncu naj se zahvalim gostitelju, gospodu Lavriču, ter vsem sponzorjem turnirja: Mercator, d.d., Vučko, d.o.o., Zavarovalnica Triglav,

d.d., Autodelta, d.o.o., Schachermayer, d.o.o.. Posebej se zahvaljujem moji prizadevni »desni roki«, Pavletu Sotirovu, predstavnikom Turističnega društva Polževo, Krajevni skupnosti Višnja Gora. Brez vas turnirja v takem obsegu ne bi bilo. Žal nas na koncu zaradi svojih obveznosti ni mogel pozdraviti župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, ki se je zahvalil za povabilo.

Branko Kirasič

predsednik ŠK Višnja Gora-Stična

Z leve proti desni: Martin Flamaceta (Turistično društvo Polževo), Marjan Črepan (drugo mesto), zmagovalc Jure Zorko in Dušan Čepon (tretje mesto)

SREDNJEŠOLSKI ŠPORT

Plesalci in atleta odlični na državnih tekmovanjih

Tudi ob koncu šolskega leta se je našim dijakom in dijakinjam posrečilo nekaj vrhunskih športnih rezultatov.

Meseca maja sta na področnem dolenjskem prvenstvu v atletiki za srednješolce blestela dijakinja Nika Ferlin (527 cm) in dijak Blaž Kamin (664 cm), ki sta prepričljivo osvojila prvi mesti v skoku v daljino med posamezniki. Tekmovanje je bilo v Novem mestu. S tema izidoma sta se uvrstila tudi na finalno državno prvenstvo, ki je bilo konec maja v Ljubljani. Tam se je še posebej izkazal Blaž Kamin, ki z doseženim osebnim rekordom 692 cm osvojil odlično tretje mesto v državi, medtem ko se Niki nastop ni najbolj posrečil in je osvojila 14. mesto. Kljub temu si oba zaslužita iskrene čestitke. Še bolj so ravno tako meseca maja blesteli plesalci. Na državnem tekmovanju (ima naziv šolski plesni festival), ki se je odvijalo v Celju, so se odrezali sijajno, plesni par Blaž Mohorčič in Neža Trpin pa je osvojil celo naslov državnega prvaka v standardnih in latinskoameriških plesih. Več o nastopih plesalcev so v svojem članku zapisali naši plesalci sami.

Simon Bregar

Športni turnirji na Krki

Odprti turnir v taroku

Na turnirju v taroku je sodelovalo 18 igralcev s področja naše občine, mnogi med njimi so bili ali so še med najboljšimi igralci v Sloveniji.

Prva tri mesta so osvojili:

1. mesto: Vojko Ostanek, Vir pri Stični
2. mesto: Jože Kastelic, Stična
3. mesto: Alojz Hrovat, Hočevje

Člani posamezno

1. Bojan Vokal
2. Luka Mlakar
3. Zvone Omahen

Veterani

1. Jože Kozinc
2. Franc Godler
3. Stane Cilenšek

Dvojice

1. Luka Mlakar, Bojan Kuhelj

Odprti turnir v šahu

1. Pavle Sotirov
2. si delita: Robert Škufca, Branko Koželj
3. Andrej Kastelic

2. Bojan Vokal, Zvone Omahen
3. Slavko Globokar, Jože Kozinc

Občinsko tekmovanje v namiznem tenisu

Starejši učenci (1996 in mlajši)

1. Jan Zaletel
2. Jan Belcl
3. Urban Hočevar

Starejše učenke (1996 in mlajše)

1. Jerca Hočevar
2. Leja Zaletel
3. Klavdija Černe

Mlajši učenci (2000 in mlajši)

1. Andraž Zaman
2. Juš Javornik

Mlajše učenke (2000 in mlajše)

1. Pia Škufca
2. Ela Tekavec

Pomladni turnir dvojic v badmintonu 2011

1. Jošt Plut, Robert Koritnik
2. Darja Godec, Dušan Godec
3. Anita Markovič, Pavel Markovič

Odprti turnir v malem nogometu 2011

Ekipna uvrstitev

1. Mizarstvo Trunkelj
2. Šmarje - Sap
3. Mizarstvo Gnidovec

Najboljši strelc

Daniel Glavič (Mizarstvo Trunkelj)

Najboljši vratar

Tone Svetin (Športno društvo mladih Krka)

Dež zaznamoval zadnji dan relija Saturnus

Najprestižnejši slovenski reli Saturnus je tudi letos zapeljal po cestah naše občine. V nedeljo, 15. maja, na zadnji dan tridnevnega športnega dogodka, so se vozniki po dvakrat spopadli s hitrostnimi preizkušnjami Metnaj (10, 16 km) in Višnja Gora (24, 6 km). Tudi z našimi cestami je najbolj opravila češka posadka Václav Pech – Petr Uhel, ki je zmagala že četrtrič zapored na reliju Saturnus, kar je sploh edinstveni primer v 34-letni zgodovini tega legendarnega relija. Kljub sicer deževni nedelji so ta dan v drznih vožnjah lahko uživali tudi ljubitelji tega športa v naših krajih.

Organizator, AMD Slovenija Imos, se ob tej priliki zahvaljuje za pomoč pri izvedbi relija v naši občini Občini Ivančna Gorica, svetom krajevnih skupnosti Metnaj in Višnja Gora ter prostovoljnimi gasilskim društvom iz območja, po katerem je reli potekal. (mš)

Naš vrtilček

O kresi se dan obesi.

Lukovke (Alliaceae)

Česen, čebula, drobnjak in por se po vsem svetu že tisočletja uporabljajo kot hrana, začimba in ljudsko zdravilo. Znanstvene študije dokazujejo, da lahko lukovke učinkovito prispevajo k boljšemu zdravju ter zmanjšajo tveganje za nekatere zdravstvene težave.

V družino lukovk spadajo: česen, čebula, por, čebulica, šalotka, drobnjak, kitajska čebulica ... Samo česen npr. vsebuje več kot 200 različnih spojin. Poleg tega vsebuje še velike količine mineralov, kot so fosfor, kalij, žveplo, cink, nekaj selena, manjše količine kalcija, magnezija, natrija, železa, mangana ..., vitamina A in C ter vitamine skupine B. Vsebuje tudi flavonoide in druge antioksidante, bistvena olja in maščobne kisline, aminokisline, pektin in žveplove spojine (predvsem alcin). Samo alcin pa v reakciji s kisikom proizvede več kot 70 različnih žveplovih spojin, ki imajo naravne zdravilne lastnosti.

Čebula (Allium cepa)

Čebula je ena najstarejših zelenjav, ki jih pozna človek. Lahko jo najdemo v veliko receptih in pripravkih v vseh kulturah po svetu. Dandanes čebulo najdemo v sveži, zmrznjeni, konzervirani obliki, v kisu ali dehidrirani obliki. Poznamo ogromno različnih sort čebule, ki se razlikujejo po obliki in barvi. Pri nas so najbolj priljubljene enoletne sorte (spomladanska čebula) in jedilna čebula. Jedilna čebula ima zelo začinjen in oster okus, medtem ko je okus spomladanske čebule bolj nežen, pri tej sorti pa lahko jemo tudi zelene. Čebulo shranjujemo razprostrto v hladnem in suhem prostoru. Ne smemo je shranjevati v plastični vrečki, saj se v njej poti in začne gniti.

Česen (Allium sativum)

Gojenje česna je precej enostavno, v milih pogojih lahko zraste v enem letu. V hladni klimi se česen posadi približno šest tednov pred zmrzaljo in vzkali pozno pomladi. Česnu se ne sme dodajati pesticidov. Lahko zbolijo za rdečo čebulno gnilobo (*Pyrenochaeta terrestris*), pri kateri zbolijo korenine, ki postanejo rdeče ali roza barve.

Česen raste po vsem svetu, vendar je Republika Kitajska daleč največji proizvajalec česna s približno 10,5 bilijonov kilogramov letno, kar je več kot 77 odstotkov celotne svetovne proizvodnje.

Por (Allium porrum)

Por je zelo uporaben v prehrani kot sveža povrtnina za solate in kot zamenjava za druge vrste čebul. Obstajata dve vrsti pora: letni in zimski. Zimski por je zelo odporen na nizke temperature, mraz mu ne škodi, tako se lahko uporablja čez vso zimo. Najbolje se ohrani, če se pusti na polju, zakopan v brazde, spomladi pa se izkoplje in prenese v hladne prostore, da preprečimo ponovno klijte. Poletni por ima svetlo zelene, okroglo upognjene tanke liste, ki postanejo proti spodnji strani rumeni in se končajo v belem koreninskem nastavku. Poletni por je blažjega, zimski pa trpkega okusa. Poletni por se uporablja od maja do avgusta, zimski od septembra do aprila.

Šalotka (Allium ascalonicum)

Rastlina na prvi pogled precej spominja na čebulo, le da ima modre cvetove, cvetovi listnega odevala pa imajo poudarjeno temno žilo. Šalotka je ponavadi manjša od čebule, poleg tega pod zemljo namesto ene same čebule oblikuje cel kup čebulic ali strokov. Luskolisti, ki jih obdajajo, so svetlo rjavi, blede sivi ali celo rožnati, notranji deli pa so ponavadi rahlo zeleno ali vijolično obarvani. Svežo šalotko največkrat dobimo spomladi, sicer pa se tako kot česen in navadna čebula ohrani vse leto. Šalotka vsebuje manjšo količino večine vitaminov in rudnin.

Drobnjak (Allium schoenoprasum)

Drobnjak je grmiček s številnimi pokončnimi, votlimi, temno zelenimi listi, širokimi od 2 do 4 cm, ki poženejo iz podzemnih čebulic. Rastlina raste v šopih in doseže višino do 30 cm. Rastlina zgodaj spomladi razvije cvetna stebila z rdečevijoličastimi cvetnimi kobuli. Drobnjak ni zahteven za pridelovanje in bo dobro uspeval tudi v lončku. V revni zemlji mu bodo listi porumeneli, konice pa porjavele. V tem primeru naslednje leto tla pognojimo, nato pa zalivamo s tekočim gnojilom, da bodo po rezanju hitreje zrasli novi listi. Drobnjak je toplotno manj zahtevna rastlina. Dobro raste v srednje težkih, dobro pogojenih tleh. Drobnjakova stebila damo v zatesnjenih plastičnih vrečkah v hladilnik, kjer ostane sočen do 7 dni, ali pa narezani drobnjak zamrzemo v kockah ledu. Cvetove sušimo. Naredimo lahko tudi drobnjakov kis.

Irena Ihan, dipl. ing. agr. in hort.

Palaca Sprostive

KOZMETIČNI SALON
Ivančna Gorica

tel: 051 627 427
salon@palaca.si

Redna cena: 69€
Akcija: 59€

TRETMA ZA TELO (90 min) MOČAN SHUJŠEVALNI UČINEK

PILING TELESA
OBLOGA IZ ŽAMETNEGA BLATA
MASAŽA TELESA Z MASAŽNIM OLJEM ALI KREMO

MNENJE STRANKE

Spoštovani!

V zimskih mesecih se, sicer popolnoma brez potrebe, običajno hranimo izdatneje, manj se gibamo, zaradi krajših dnevov preživljamo več časa v zaprtih prostorih – rezultat vsega tega se nam prikaže takoj spomladi, ko posije sonček. Kilca tukaj, špehek tam in nobeno krilo nam naenkrat ni več prav.

Tudi sama sem se soočila z neprijetno resnico, zato sem se pred dobrimi tremi meseci odločila, da moram nujno nekaj storiti.

V vašem kozmetičnem salonu sem si pred tem urejala le nohte. Vaša spletna stran in posvet s kozmetičarko, sta mi pokazali pot, s pomočjo katere pa mi morda le uspe izgubiti tudi kakšen odvečen kilogram, sem pomislila. Posebnih pričakovanj nisem imela, saj so moje izkušnje z različnimi shujševalnimi kurami bolj slabe. Ker sem mamica dveh otrok, je poleg sproti pridobljenih kilogramov, nekaj kilogramov še iz tega naslova.

Presenečenje po 3. mesecih pa je zame neverjetno!! To je tudi razlog, da želim svojo izkušnjo deliti z vami. Tretma z močno shujševalnim učinkom je storil skoraj nemogoče. V treh mesecih mi je uspelo izgubiti 7 kg – brez posebnega trpljenja; tretma ima pri meni namreč učinek, da sem nezavedno spremenila način prehranjevanja, več se gibam in rezultati so tu.

Iskreno se vam zahvaljujem in želim, da tako kot meni, uspe še komu.

S spoštovanjem, Anita (izvirnik dopisa ge. Anite hranimo v našem arhivu)

BODY WRAPPING + BREZPLAČNO STROJNA LIMFNA DRENAŽA (30 min)

Redna cena: 39 €
ZDAJ SAMO: 29 €

Povijemo vas s povoji namočenimi v tekočino za body wrapping, vas zavijemo v limfno drenažo in vas pustimo, da 30 min počivate.

Priporočamo pri :

- CELULITU*
- TEŽAVAH Z VENAMI
- HUJŠANJU
- OBLIKOVANJU TELESA
- UČVRŠČEVANJU
- OTEKLIH NOGAH,...

*pomoč pri odpravljanju sledi celulita

cementni
ROJEC
IZDELKI

CEMENTNI IZDELKI ANTON ROJEC s.p.

www.rojec.net

041 | 031 / 655-622

PRODAJA CERTIFICIRANIH TRANSPORTNIH BETONOV

Z DOSTAVO
IN ČRPANJEM

Cenjeni graditelji in trgovine z gradbenim materialom!
Nudimo Vam tudi:

- ➔ BETONSKE BLOKE; širine 12-20-25-30 cm
- ➔ BETONSKE VOGALNE BLOKE; 20-25-30 cm
- ➔ OPEČNE VOGALNE BLOKE; 20-30 cm
- ➔ OPAŽNIKE - ŠKARPNIKE; širine 20-30 cm

ZA VEČ INFORMACIJ
POKLIČITE NA:
01/787 71 05

ELEMENTI ZA DIMNIK 14, 16, 18 in 20 Ø

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih ti živiš.*

ZAHVALA

Mirno, spokojno in tiho nas je nepričakovano zapustil naš dragi mož, ati, ata, brat in svak

VINKO MURN

Gabrovčec 4 b
(20. 12. 1937 – 10. 5. 2011)

Z bolečino v srcu se ob boleči izgubi našega dragega iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja in tolažilne besede, podarjeno cvetje in sveče ter svete maše. Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili v njegov drugi dom.

Globoka zahvala gospodu župniku iz Krke, župniku iz Žužemberka in nečaku Cirilu Murnu iz Hinj za lep obred in skrbno izbrane tolažilne besede.

Zahvaljujemo se cerkvenemu pevskeemu zboru s Krke. Hvala obema pogrebnima zavodoma.

Hvala družini Zaletelj s Krke in družini Blatnik iz Šmarja - Sapa za vso nesebično pomoč in vsa dobra dela. Zahvala tudi Društvu upokoencev Ivančna Gorica in ge. Franci Turk za lepe in ganljive besede ob slovesu.

Hvala vsem, ki ste z njim delili radost življenja, se z njim veselili, ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žaluojači vsi njegovi

*Nič ni tako dragoceno
kot tisti del tebe, ki je v drugih,
in tisti del drugih, ki je v tebi.
Tam zgoraj, visoko gori,
je vse njeno.*

Pierre Teilhard de Chardin

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata in strica

JANEZA KLAVSA

(12. 5. 1960 – 5. 5. 2011)
iz Grintovca pri Zagradcu

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam priskočili na pomoč in nam stali ob strani v teh težkih trenutkih, hvala za izrečena sožalja in prejete darove. Posebej se zahvaljujemo Gasiški zvezi Ivančna Gorica, vsem društvom, ki jo sestavljajo, posebej Prostovoljnemu gasilskemu društvu Zagradec, ki je poskrbelo za organizacijo pogreba. Hvala gospodu Lojzetu Ljubiču in gospodu Slavku Blatniku za ganljive poslovične besede, ki so orisale njegovo življenjsko pot.

Hvala tudi Pošti Slovenije in kolektivu njene Poslovne enote Ljubljana za pomoč in sočutje ob izgubi. Hvala tudi direktorju Poslovne enote Ljubljana, gospodu Evgenu Zadniku, za poslovične besede.

Prav tako se zahvaljujemo pogrebnemu zavodu Perpar za pomoč pri organizaciji pogreba, hvala gospodu župniku Borisu Žerovniku, vojaškemu vikarju Jožetu Plutu in ministrantom za lep obred. Hvala zagraškemu cerkvenemu pevskeemu zboru pod vodstvom Roberta Kohka za lepo petje v cerkvi in ob odprtem grobu. Hvala tudi županu občine Ivančna Gorica gospodu Dušanu Strnadu in njegovi soprogji za izrečena sožalja.

Navsezadnje hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, sodelavcem, ki ste nam nudili kakršno koli pomoč, nam stali ob strani in počastili spomin na našega Janeza s svojim prihodom. Hvala za darovane svete maše, darove za obnovo križevega pota, cvetje in sveče. Mnogih nismo posebej imenovali, a ste prav tako pomagali ter s svojo prisotnostjo lajšali in delili našo bolečino. Tudi vam se zahvaljujemo za prijazne, bodreče besede, ki smo jih še kako potrebovali.

Še enkrat iskreno hvala vsem in za vse. Ohranite Janeza v lepem in trajnem spominu, kot ga bomo tudi mi.

Žaluojači vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
a v naših srcih
za vedno boš ostal.*

ZAHVALA

Ob prezgodnji izgubi našega sina, brata in strica

FRANCA PEČJAKA

Hribarjevega iz Brezovega Dola 12
(11. 10. 1967 – 5. 5. 2011)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom, znancem in podjetju KG Grosuplje za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, gospodu župniku Urošu Švarcu za lep obred, pogrebnemu zavodu Novak, citrarki za zaigrane poslovične pesmi, ambruškemu moškemu pevskeemu zboru ter vaščanom, ki ste mu kakorkoli pomagali.

Žaluojači vsi njegovi

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
ker sredi tišine spiš,
a v srcih naših, draga, še živiš.*

ZAHVALA

Mного prezgodaj nas je v 39. letu starosti zapustila naša nepozabna mami, žena, hčerka, sestra, vnukinja

SONJA ANŽLOVAR

iz Metnaja

Iz srca se zahvaljujemo sorodnikom, znancem, prijateljem, vaščanom, sosedom, sodelavcem, vsem, ki ste z nami delili bolečino. Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo pospremili na poslednji poti, za vsa izrečena ustna in pisna sožalja, za darovano cvetje in sveče, za vse molitve in sv. maše.

Hvala dr. Matoz in njeni ekipi za požrtvovalno zdravljenje njene bolezn. Hvala PGD Metnaj za pomoč pri organizaciji pogreba in lep govor.

Ob tem žalostnem dogodku bi se radi zahvalili za ganljive poslovične besede ge. Anici. Hvala šentviškim pevcem Prijateljem za ubrano prepevanje in šentviškim slavčkom za čudovito zapeto pesem. Iskrena hvala tudi Mitjevim profesorjem in soščolcem za izkazano čustveno in moralno podporo.

Posebej hvala gospodu župniku Maksimiljanu za lep obred. Hvala pogrebnemu zavodu Perpar. Zahvala tudi PGD Stična za prostor in gospem za postrežbo.

Hvala, ker ste z našo Sonjo delili radost življenja, se veselili z njo, jo imeli radi in jo boste imeli še naprej v lepem spominu.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

VERA TEKAVČIČ

(20. 5. 1959 – 10. 5. 2011)

Ob izgubi naše drage Vere se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovili od nje, darovali cvetje, sveče, za cerkev in svete maše. Hvala vsem, ki ste nam izrazili sožalje. Najlepša hvala vaščanom Kamnega Vrha in Ambrusa za vso pomoč in podporo v najtežjih trenutkih. Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku Urošu Švarcu za lepo opravljeno obred, Moškemu pevskeemu zboru Ambrus za lepo zapete žalostinke, kolektivu Mercator Rakovnik za poslovični govor ter kolektivu Nered in LPP. Hvala tudi pogrebnima zavodoma Perpar in Novak ter vsem, ki ste zanje molili in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žaluojači vsi njeni

*Življenje celo si garal,
vse za dom in družino dal,
ostale so sledi povsod,
sad dela tvojih pridnih rok.*

V SPOMIN

Minili sta dve leti, odkar nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedi

ALOJZIJ MAVER

mesarski mojster iz Stične

Čas neusmiljeno beži, a lepi spomini na čas, ki smo ga preživeli skupaj, ostajajo. Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, obiskujete njegov grob, prižigate sveče in prihajate k svetim mašam.

Vsi njegovi

*Še vedno čutim na koncih
prstov njen zadnji utrip,
utrip srca, ki je mojemu srcu dalo prvi utrip
in je bilo do zadnjega diha
manj zase ko zame.
Do zadnjega hipa, ko sem spoznal:
nimam več mame.*

*In s teboj bomo zopet družina,
ko bomo sklenili ta krog ljubezni
in se skoz kroge krogov vrnili
k tebi – počasi in tiho in zagotovo –
eden za drugim.
(Tone Kuntner)*

ZAHVALA

V razcvetu pomladi se je od nas za vedno poslovila najina mami

ROZALIJA BARLE

rojena Kastelic z Vira pri Stični 18

Radi bi se zahvalili vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in sodelavcem za misli in molitve, izrečena sožalja, sveče, cvetje, darove za cerkev in svete maše.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo prišli pokropit in ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se osebju Doma starejših občanov Grosuplje za skrb, nego in moralno podporo v dneh njene bolezn. Hvala, ker ste nama omogočili, da sva bili ob njej v zadnjih urah njenega življenja. Hvala župniku p. Maksimiljanu za darovano sveto mašo in lep pogrebni obred, cerkvenemu pevskeemu zboru Samarijan, Mladinskemu pevskeemu zboru župnije Stična, solistki ge. Ireni Vidic, kvartetu stiških godbenikov, DU Stična in govornici Mariji Tratar, ge. Amaliji Govekar, g. Ivanu Glogovšku ter pogrebnemu zavodu Perpar.

S spomini v srcu in s hvaležnostjo, da obstajajo ljudje, ki so pripravljene podariti delček svojega srca za tolažbo drugega,

Helena in Zalka z družinama

ZAHVALA

V 80. letu starosti nas je zapustila

MARIJA BREGAR

s Sušice pri Muljavi

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom in znancem za izrečena sožalja, tolažilne besede, darovano cvetje, sveče, svete maše ter za spoved na njeni zadnji poti k večnemu počitku.

Zahvaljujemo se gospodu župniku za njegove obiske na domu, ki so mamo pomirili v težkih trenutkih, za lep pogrebni obred ter za iskren in ganljiv govor ob slovesu.

Zahvaljujemo se tudi cerkvenemu pevskeemu zboru za lepo zapete pesmi in pogrebnemu zavodu Perpar.

Žaluojači vsi njeni

**POGREBNE STORITVE
PERPAR**

Janez Perpar s.p.

Zaboršt 16, 1296 Šentvid pri Stični

Gsm.: 041/ 785 113, 041/ 647 380

Faks: 0599 75 113

**Obiščete nas lahko tudi na spletu:
www.pogrebne-perpar.si**

Gospodinjska stran

Gospodinjsko stran pripravila: Nataša Erjavec

Španska kulinarika

Na jugu Španije veliko cvrejo v olju, v notranjosti pečejo in pripravljajo jedi na žaru, na severu pa prevladujejo jedi na žlico – ne glede na razlike med posameznimi območji pa ima španska kulinarika skupne značilnosti. Uporabljajo olivno olje, veliko česna, mesa – predvsem svinjine – in suhomesnatih izdelkov, morskih sadežev ter veliko krompirja in riža, in skoraj nič testenin.

Tudi zelenjava je pomemben del španskega kulinaričnega vsakdana, enako sladice: te so dokaj izdatne, z veliko mandljev, jajc, medu, cimeta, s kandiranim sadjem, ocvrte ... Vsi Španci tudi neizmerno uživajo ob hrani in druženju ob mizi. Kjerkoli, v lokalu ali doma, ob majhnih prigrizkih, imenovanih tapas, ali ob kompletnem obroku – praviloma si ob obroku privoščijo kozarec vina.

Gastronomsko najzanimivejša je Katalonija, znana predvsem po ribjih jedeh in jedeh z morskimi sadeži ter rižem, perutnino in drugimi vrstami mesa, vse to pa kombinirajo s sadjem. V Andaluziji slovijo po pikantnih jedeh, od začimb uporabljajo veliko žafrana, muškata oreška in cimeta ter sezama, iz teh krajev izvira tudi ena najbolj znanih španskih jedi, gazpačo – mrzla paradižnikova juha. Za Kastiljo so značilne mesne jedi oziroma pečenke, Estremadura je znana predvsem po klobasici chorizo in drugih suhomesnatih proizvodih iz svinjine (slanina, pršut). Baskija se tudi ponaša z ribjimi jedmi in jedmi iz morskih sadežev, iz Asturije pa prihaja ena najbolj znanih španskih jedi na žlico – fabada, pripravljena iz stročjega fižola in svinjine. Asturija je znana tudi po nekaterih sirih in jabolčnem žganju. V pokrajini Kantabrija se nekoliko mešata hribovska in primorska hrana, kar se izraža v uporabi govedine, slanih ribjih filejev in številnih mlečnih izdelkov, Galicija pa je znana po ribjih in mesnih pitah, školjkah in teletini. Aragon, La Rioja in Navarra pa so raj za pridelovalce in ljubitelje zelenjave – v plodnih dolinah uspevajo številne vrste sadja in zelenjave, od špargljev, paprike, bučk, breskev, hrušk ...

Paelja – rižota

Včasih jed revnih španskih ribičev, danes svetovno znana rižota s številnimi slastnimi sestavinami.

Sestavine: 600 g dolgozrnatega riža, 500 g lepotk, 300 g kozic, 500 g piščančjih kosov, 150 g izluščenega graha, 1 paprika, 1 drobna čebula, 1 dcl ekstra deviškega olivnega olja, sol, 2 stroka česna, žafran, peteršilj

Priprava: V kozici pristavimo in zavremo vodo za kuhanje kozic. Kose piščanca narežemo na manjše koščke in jih začini s soljo. Kozice očistimo in za 10 minut položimo v krop; zavrelico prihranimo. V veliki ponvi segrejemo olivno olje, na katerem piščančje koščke rumeno opečemo. K opečenemu piščancu dodamo drobno sesekljano čebulo. Vse skupaj pražimo nekaj minut. V ponev stresemo grah, sestavine pa počasi pražimo 15 minut. Peteršilj drobno sesekljamo, papriko narežemo na koščke. V ponev stresemo riž, sestavinam pa prilijemo zavrelico od kuhanja kozic; dodamo še toliko vode, da je razmerje

med rižem in tekočino ena proti dva. Dodamo narezano papriko, sesekljan peteršilj in žafran, nato pa vse skupaj pri visoki temperaturi kuhamo 10 minut. Temperaturo znižamo, sestavine pa kuhlamo še 6 do 7 minut.

Dodamo kozice in školjke ter kuhamo še 3 do 4 minute, da se školjke odprejo, sestavine pa prepojijo.

Paelja (paella) ali španska riževa jed z raki, školjkami, mesom in zelenjavo je specialiteta, ki jo ponudimo kar v veliki ponvi, v kateri smo jo pripravili. Obložimo jo z limoninimi kolesci, poleg pa ponudimo kozarec rdečega vina. Kozice lahko nadomestimo z manjšimi škampi.

Gaspačo – zelenjavna hladna juha

Gazpačo je okusna in popularna španska hladna zelenjavna juha, ki je pripravljena iz nastrgane in sesekljane zelenjave.

Postrežemo jo v poletnih mesecih ali ob posebnih priložnostih. Ker je gazpačo hladna zelenjavna juha, pazimo, da je ohlajena, saj ima le tako poln okus.

Sestavine: 1 kg zrelih paradižnikov, 1 čebula, 2 stroka česna, 1 kumara, 1 zelena ali rdeča paprika, 10 dag kruha, olivno olje, kis, sol in poper

Priprava: Kruh narežemo na kocke in namočimo v malo hladne vode. Kumaro olupimo, z žličko odstranimo semenje, kumarino meso narežemo. Paradižnike kratko potopimo v zelo vročo vodo in jih olupimo.

V večjo skledo ali skledo električnega mešalnika damo narezan paradižnik, papriko, čebulo, kumaro, kruh, ki smo ga prej odcedili, ter strt česen. Vse dobro zmeljemo. Začinimo s soljo in poprom, dodamo nekaj žlic olivnega olja in kisa po okusu.

Za nekaj časa postavimo v hladilnik in postrežemo v skodelicah. Po želji potresemo z žlico drobno nasekljane paprike, čebule, kumare, paradižnika, drobnjaka ... Za prilogo se zelo podata vroč česnov ali zeliščni kruh.

Empanada – mesni zavitek

Sestavine: 0,5 kg mlete govedine, 2 čebuli, 10 dag sladke koruze, 1 zelena paprika, jajce (za premaz), 20 dag sira, 2 zavitka listnatga testa, sol in poper, origano, olje

Priprava: Čebulo sesekljamo ter jo prepražimo na segretem olju. Dodamo meso in ga dušimo približno 15 minut, da spremeni barvo. Začinimo ga s soljo, poprom, origanom in sesekljano zeleno papriko ter dušimo še nadaljnjih 15 minut. Mesno zmes ohladimo ter ji primešamo koruzo.

Listnato testo razvaljamo na tanko ter iz njega izrežemo poljubno velike kroge. Na sredino vsakega kroga položimo žličko mesnega nadeva ter mu dodamo kocko sira. Krog prepognemo na pol ter z vilicami stisnemo skupaj rob.

Žepke premažemo s stepenim jajcem ter jih približno 20 minut pečemo v pečici, segreti na 180 °C.

Recept za empanade lahko prilagodimo svojim željam in na primer namesto govejega mesa uporabimo piščančje, tuno ali pa dodamo zelenjavo.

Omleta s tunino

Sestavine: 1 pločevinka tune, 2 mladi čebuli, 8 jajc, maslo ali olje za cvrtje, 2 dl belega vina, 2 žlici kisle smetane, sol, poper po okusu

Priprava: S tunine odcedimo olje in jo z vilicami zgnemo. Mlado čebulo očistimo, operemo in drobno nasekljamo. Jajca razžvrkljamo in malo posolimo. Maslo ali olje segrejemo, dodamo nasekljano čebulo in jo prepražimo, da se zmehča, dodamo pripravljeno tunino in jo skupaj s čebulo malo popražimo. Nato dodamo vino, kisló smetano in sol ter poper po okusu. Vse dobro premešamo. V posebni posodi segrejemo maslo ali olje in v njem cvremo razžvrkljana in posoljena jajca. Ko so jajca še mehka, dodamo pripravljeno tunino, ko je omleta končana, jo prepognemo in ponudimo na toplem krožniku.

Pomarančni kolač z mandlji

Sestavine: 200 g večnamenske moke, 160 g sladkorja v prahu, 60 g mletih mandljev, 30 g mandljevih lističev, 3 jajca, 1 pomaranča, 7 žlic lahkega olivnega olja, 2 žlici mleka, 1,5 žličke pecilnega praška

Preliv: 80 g sladkorja v prahu, 1 pomaranča, 4 žlice mandljevega likerja

Priprava: Tortni model s premerom 20 centimetrov obložimo s peki papirjem, ki ga namažemo z maslom, dno pa potresemo z mandljevim lističi. V skledo presejemo moko s pecilnim praškom, dodamo 160 gramov sladkorja v prahu in mlete mandlje. Pečico segrejemo na 180 °C.

Pomarančno lupino drobno naribamo, potem pa pomarančo razpolovimo in ožamemo. V skledi gladko razmešamo rumenjake, mleko, olivno olje, pomarančni sok in naribano pomarančno lupinico. Dodamo suhe sestavine iz sklade in razmešamo v gladko testo. Beljake stepemo v čvrst beljakov sneg, ki ga nežno primešamo testu. Testo nadenemo v pripravljen tortni model, po vrhu ga poravnamo, na sredi pa naredimo blago vdolbino. Model za 50 do 55 minut postavimo v segreto pečico.

Preliv: Nekaj pomarančne lupine drobno naribamo, pomarančo pa razpolovimo in ožamemo. V kozici pristavimo pomarančni sok, sladkor v prahu in malo naribane limone lupinice. Zavremo in kuhlamo nekaj minut, da se preliv nekoliko zgosti. Odstavimo, ohladimo in ohlajenemu prelivu primešamo mandljev liker.

Pečen zvrnjen mandljev kolač s pomarančami vzamemo iz pečice in še vročega prelijemo z ohlajenim prelivom. Kolač ohladimo v modelu, nazadnje pa model pokrijemo s servirnim krožnikom, na katerega zvrnemo kolač, da so porjaveli mandljevi lističi na vrhu.

Lahka križanka (Z geslom in pesmico)

Pravijo, da je delo na črno eden glavnih vzrokov za slabo finančno stanje v državi. Ljudi, ki so to počeli, so včasih imenovali tako, kot se bo izpisalo v navpičnem stolpcu pričujoče križanke. To se bo kajpak zgodilo le tedaj, če bo križanka pravilno rešena. K rešitvi bo nekaj prispevala tudi priložena pesmica. Pa pogledimo, kaj se da napraviti.

1		U			
	L			Č	
3	Š				E
O			M		
5		R			
	6			V	K

Pesmica za pomoč

Pesmica je pomočnica,
da zvemo, kje tiči resnica.
Zato jo skrbno preberimo
in se križanke lotimo.

Že od sila stare dobe
je gospodarstvo šlo po gobe,
ker ljudje so utajili,
kako denarce so služili.

Lahko so bili to krčmarji,
šuštarji ali mesarji.
Takim tičem, bog nas varji,
ljudje so pravili š . . . . .

LS

Vodoravno: 1. lahko »ognjeno« orožje,
2. prezračevalni organ v našem telesu,
3. zajedavske tvorbe na hrastovih listih,
4. stanje, ki ga v telesu povzroči droga,
5. naša najbolj vodnata reka,
6. najuspešnejši športnik

Če ne vem, pa poizvem

(DOMAČIJSKI KVIZ)

1. Kako se imenuje pridelek tretje košnje?

- a) pezdur
- b) osina
- c) otavič

2. Vozove so večinoma delali iz:

- a) bukovine
- b) hrastovine
- c) brestovine
- d) lipovine

3. Iz katere dobe je največ karbonatnih kamnin v naših krajih?

- a) iz jure
- b) iz krede
- c) iz triasa

4. Kaj je na zvoniku zagraške cerkve:

- a) ptica
- b) angel
- c) samo križ

5. Označi snov, ki po naravni poti prehaja v vsa tri agregatna stanja!

- a) ogljikov dioksid
- b) voda
- c) metan
- d) svinec

6. Koliko atomov gradi molekulo amonijaka?

7. Kateri vrag je literarno že več kot dvesto let iz dveh kosov:

- a) morski
- b) drevesni
- c) gorski

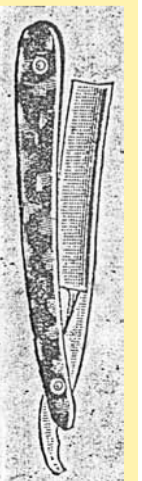
8. Kaj je dalo ime za Pece?

- a) velika drevesa
- b) velike skale
- c) krušljiv dolomit

9. Pri katerih rastlinah razlikujemo moške in ženske?

- a) pri koruzi
- b) pri lipi
- c) pri hmelju

10. Kaj je na podobi?

Odgovore lahko najdete oddaljene manj kot pol metra.

Uganka šaljivka

Kakšna je razlika med jamo in luknjo?

Odgovor: Jama ima dno, luknja ga pa nima!

Ha, ha, ha, kajne, da je dobra? Kaj ne bo, saj lahko preizkusite.

Nekaj špasov iz starih časov

HUMOR PRED STO LETI

Nenadna sprememba

Žena: »Moški ste jako nestanovitni; pred poroko ste kot angeli, po poroki pa kot zlodeji.«

Mož: »Kako, da tega ne razumeš; pred poroko se nam zdi, kot da smo v raj, po poroki pa, kot da smo v pekel!«

Skladno s pregovorom

Mama: »Jožek, kako, da si že danes pojedel kolaček, ki sem ti ga spekla za popotnico, saj gresta jutri z očetom na sejem?«

Jožek: »Mama, upošteval sem pregovor, ki si mi ga večkrat dopovedovala – kar lahko danes storiš, ne odlašaj na jutri.«

Ponavljajoča se preteklost

»Oče, kajne, da so te v mladosti po krivem vrgli iz šole?« nagovori sin očeta. »Seveda, čisto po krivem, barabe grde, tega jim nikoli ne odpustim!«

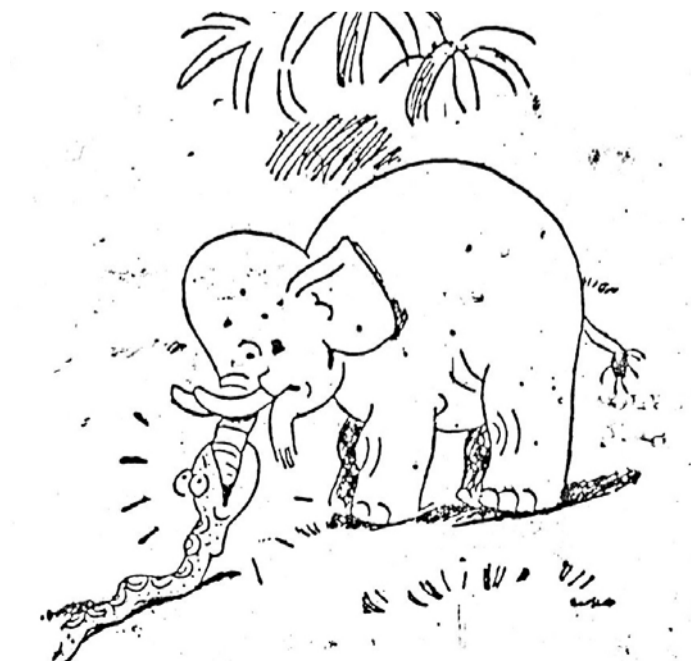
»Vidiš, zgodovina se ponavlja.«

Neuka krava

Mestni fant je prišel za zeta na kmetijo v pričanju, da bo dobro živel. Ko je žena rodila, bi moral opraviti nekaj njenega nujnega dela.

»Klemen,« pravi žena, »vzemi golido in stolček in pomolzi kravo, gotovo jo že tišči mleko!«

Čez kake pol ure pride Klemen k ženi in zarobanti: »Ta frdamana krava, noče in noče sestiti na stolček!«

Kača: »Uf, kako velik zalogaj!«

Slon: »Počakaj, da bom kihnil, pa boš videla!«

Siva stran

Spomini na 2. svetovno vojno (6. nadaljevanje)

Kot sem že dejal, taborišče Rab ob našem prihodu še ni bilo dograjeno. Dokončan je bil le sprejemni center, glavno taborišče pa je bilo še v izgradnji. Po vsem tem sem sklepal, da smo mi prvi interniranci in da Italijani niso pričakovali tako množičnega odpora Slovencev in Hrvatov zaradi zasedbe. Italijani so poskrbeli predvsem za to, da ne bi kdo pobegnil, naše »udobje« pa jim je bila deveta skrb. To pomeni, da so taborišče dobro opasali z bodočo žico in drugimi preprekami, za nas pa so pripravili skromna bivališča v šotorih. Ko smo prišli na Rab, je bilo sredi poletja, to pomeni pasje vroče, za nas, vajene hladnejšega podnebja, pa še posebej.

Ko so dokončali glavno taborišče, so nas nemudoma preselili tja. Vsakemu so dali odejo, skodelico z žlico in za šest ljudi en šotor. Za red v taborišču so skrbeli tako imenovane starešine, izbrane iz naših vrst. Te so odbrali med taboriščniki, predvsem tiste, ki so imeli v nekdanji jugoslovanski vojski podčastniški čin. V našem oddelku se najbolj spominjam nekega Ozaniča in Premrova. Imela sta glavno besedo pri razdeljevanju hrane in vzdrževanju reda. Zdi se mi, da sta bila razmeram primerno pravična. Vse to sta

Prvi interniranci na Rabu so morali sodelovati pri urejanju taboriščnega prostora za nove transporte.

kajpak počela pod budnim očesom italijanskih oblastnikov. V »mojem« šotoru so bili poleg mene še Janez Perpar iz Radohove vasi, Alojz Verbič iz Podboršta, Franc Brezovnik iz Iga, Jože Vidic iz Troščin, Ignacij Vidmar iz Artiže vasi in moj brat Janez Ceglar.

Življenje v taborišču je potekalo po

predpisanim redu. Vsako jutro smo morali strumno pozdraviti dviganje italijanske zastave, zvečer pa njeno spuščanje. Kdor se je v tem prekršil, je bil kaznovan.

Hrana je bila slaba po vsebini in po količini. Dokler smo imeli nekaj zaloge v telesu, je še nekako šlo, potem smo pa vedno bolj slabeli. Ob vse tem hujšanju se nam je vendarle čudno zdelo, da v obraz nismo bili upadli, temveč zabuhli. Zakaj je telo tako reagiralo, še danes ne razumem. Skrajno pomanjkljivo prehranjevanje nam je pobralo vse moči, da še stati nismo mogli. Tiste, ki so bili še kolikor toliko pri močeh, so gonili ven na delo in so zato dobili dve porciji hrane. Enkrat so tudi mene vzeli na delo, pa sem zaradi oslabelosti tako malo naredil, da me niso več gonili delat. Tedaj sem se po nerodnosti globoko urezal v roko, pa kri sploh ni pritekla iz rane.

Italijani so ob železniških progah in drugih komunikacijah dali posekati veliko drevja, z izgovorom, da bodo s tem preprečili partizanske napade. V resnici jim je šlo bolj za les, ki so ga zvozili v Italijo.

Ljudska primerljivka Žleht ko turški sultan

He, he, he, kajne, da je dobra? Judje so včasih znali, pa pika.

- He, he, sem ti rekla, da si težja od mene!

Iz zakladnice naših domov

Starih domov, polnih starosvetja, je vedno manj. Še malo, pa bo izginilo vse, kar je prišlo izpod pridnih rok naših dedov in babic. Še dobro, da imamo med nami lepo število ljubiteljskih ohranjevalcev naše dediščine, ki skrbijo, da ne po šlo vse po zlu. Po njihovi zaslugi še naprej živi pričujoči kotiček z narodopisno vsebino. Pred nami je nova etnološka naloga. Zastavili smo jo s pomočjo Franceta Janežiča s Sel nad Višnjo Goro. Izdelek so uporabljale predvsem gospodinje, pa tudi drugi člani družine so prijeli za ročico, če je bilo treba.

Zapišete kaj o imenu in uporabnosti tega ročnega strojčka, pa bomo še naprej prijatelji. Nasvidenje!

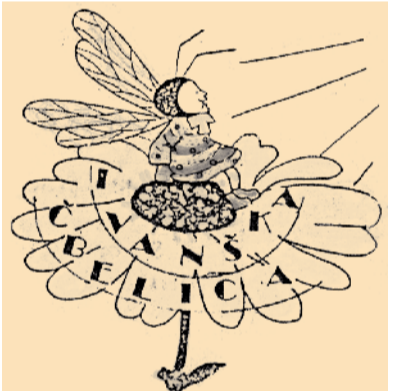
Leopold

Stara »novica«

Pozor pred krivim prerokom

»V Ljubljani in okolici se je pojavil nek mož, ki ponuja in prodaja razne tiskovine: brošurice, Sveto pismo – celotno in v delih – in časopis Glasnik časa. Govori zelo pobožno in trdi, da je branje njegovih tiskovin zelo bogoljubno misijonsko delo in kakšna škoda je, da katoliški duhovniki ne pustijo brati pravega Svetega pisma. Mož je neke vrste adventist. To krivo vero je leta 1833 začel neki ameriški sanjač Viljem Miller, ki je napovedal konec sveta leta 1843. Tedaj naj bi sam Jezus Kristus stopil na zemljo in ustvaril božje kraljestvo, ki bo trajalo 1000 let. Ker se to omenjenega leta ni zgodilo, so datum že večkrat prestavili. Najnovejši termin za konec sveta je prihodnje leto. Bodite previdni!« Domoljub, 27. avgust 1927

Po poletnem dežju

Mihaela Jarc

Lepo je čakati,

ko dežna rosa hitro se suši,

in vedeti:

poletje nam zori.

Pogledati čez pota in domove

v izprani barvi nove

in pohiteti v grič,

razpeti roki v nič,

loviti megle mokre,

ki v soncu kar hlape,

zapeti kakor ptič.

Prvič objavljena v Mohorjevem

koledarju za leto 1960.

"SEVERNA" STRAN

Kako se je Valentin v svetovni vojski po človeško odločil

Hreščakov Valentin je bil avstrijski vojak, pa ne navaden prostak, temveč desetnik. Najprej se je bil na ruski fronti, potem pa še z Italijani na Soči. Ondi so Italijani pripravili več hudih ofenziv, vmes pa so bila mirnejša obdobja. Vendar so morali biti avstrijski vojaki tudi v »mirnem« času stalno na preži, da jih ne bi Lahi presenetili. Tudi Valentin se je moral večkrat s svojo patroljo plaziti po vmesnem ozemlju in ugotavljati sovražnikovo namero.

Nekega dne je v družbi petih vojakov prežal v nizkem bukovem gozdičku. Že je mislil nadaljevati pot, ko je na gozdni poti nekaj zašumelo in naslednji trenutek so na jasi pred seboj zagledali italijanskega vojaka z mulo, na njej pa dva kuharska kotla. Bil je majhne rasti in čisto črnih las. Revez se je najbrž izgubil, ko je nesel hrano na položaje, pa je zataval na to nevarno območje. Mulovodec je prišel z živaljo ravno na sredino jase, ko se je mula ustavila in ni hotela naprej. Vojak se je plaho oziral naokoli in poskušal na vse načine spraviti živinčve v gibanje. V obupu je muli jokaje nekaj govoril v uho, a ni nič pomagalo. Nazadnje je pred živaljo položil vojaški klobuk s peresom, dal podenj tri ka-

menčke in kleče prosil svetega Antona Padavanskega za rešitev iz stiske. Kljub hudim časom je bila situacija tako smešna, da se je eden izmed vojakov glasno zasmel. Tedaj je mula zastrigla z ušesi in zdirjala v galop

proti italijanski strani. Mulovodec je najprej prestrašeno pogledal naokoli, nato pa jo je kot veter prasnjal za zbežljano živaljo in izginil za drevjem. Po vojaških pravilih bi moral Valentin

oboroženega vojaka ujeti ali pa ustreliti, če bi hotel zbežati, a je vojakom namignil, naj mulovodca pustijo na miru. Pozneje se je Valentin večkrat zahvalil bogu za ta navdih, čeprav je po drugi strani tudi sebe spravil v

nevarnost pri domačem poveljstvu. Navsezadnje jih je laški vojaček vendarle nekoliko razvedril v tistih težkih časih.

Leopold Sever

CXLVII. rekord

Steklena palača

Če bi dandanes Janko in Metka še taval po svetu in bi se izgubila v obširnih gozdovih Suhe krajine, bi presenečena obstala, ker bi mislila, da sta naletela na čarovnično hišo iz sladkarij. Toda dvakrat ne! Prvič, to je lastnina Franceta Hočevarja iz Bakrca, ki kajpak ni čarovnik, in drugič, hiša je iz stekla, bolje rečeno iz steklenic.

Zgodilo se je takole: Francetu se je z leti nabralo lepo število raznobarnih stekleničk Fructalovega soka. Nemirna domišljija mu ni dala miru, pa se mu je utrnilo, da bi iz tega zgradil stavbo.

Postavil je nosilno ogrodje iz lesa in stvaritev pričel oblagati s steklenicami, največ modre barve. Toda joj, v hišo je vložil na stotine posodic, pa se je komaj kaj poznalo. A ni odnehal. S pomočjo krčmarjev in drugih dobaviteljev je steklena kočica danes povsem oblečena, recimo kar ostekleničena. Po približni oceni mu je doslej »požrla« beri in piši okoli 15000 stekleničk. In kaj je to, vas vprašam? Nov Klasjev rekord, pa pika. Z njim se bo ponašal France Hočevar iz Bakrca v Suhi krajini. Čestitamo mu v višino, dolžino in globino, to se pravi na kubik. Upamo, da na likofu ni sedel pri praznih steklenicah.

Leopold Sever

Modra palača Franceta Hočevarja in njegov prav tako moder štirikolesnik. Morda se bodo tu o božiču ustavili Sveti trije kralji, ki jim pravijo tudi Trije modri. Tedaj bodo tam štirje modri.

Tičnica pri Velenju

Velenjski duhovni grič spada v manjšo skupino tičnic, ki so v zadnjem stoletju zgubile svojo prvotno podobo. V njeni širši okolici in delno pod njo so namreč skopali večje količine lignita za naše energetske potrebe. Pri tem se je jugozahodno pobočje griča nekoliko sesedlo. Pri sanaciji širšega terena so vrh Tičnice nekoliko posneli in hribino zrinili v udorine, kar ji je občutno spremenilo naravni videz.

Prvotno ime za širši predel je Škale, verjetno po skalovju oziroma pečinah. Nekoliko proč so razvaline izvirnega domovanja Celjskih, gradu Šalek. Ime je verjetno nastalo z glasovno preobrazbo imena Škalek. Na severni strani Tičnice, čisto blizu, stoji grad Turn, ki je verjetno nastal na nekdanjem gradišču. Sicer pa je v okolici več priležnih mest, ki bi bila primerna za zatočišče nekdanjih gradiščarjev. Danes je Tičnica sadovnjak plan-tažnega tipa. Kljub temeljitim posegom pa se je kot po čudežu ohranila značilnost vseh tičnic – ostala je nenaseljena.

Na zemljevidnem izseku je polno starosvetnih imen iz časov gradiščarjev. Pozornost zbudita predvsem dve Gradišči, Veliko in Malo, zraven pa še nadvse zgovorna Straža. Tičnica (T) v območju Škale in Turnovega gradu verjetno ni pripadala temu gradiščemu; njej pripadajočo fortifikacijo bi morali verjetno iskati na območju 431-metrške vzpetine Škale. Gradišči pa sta morali imeti svoje zbirališče duš nekje v okolici.

Pogled na Tičnico z balkona gospoda Romana Rebrnika iz Škale, ki je bil naš glavni informator. Pred njim stojita še moja pomočnika Štefan in Matjaž. Levo od Tičnice je grad Turn.

Na fotografiji Rebrnikove družine vidimo v ozadju Tičnico, kakršna je bila pred rudarskimi posegi pred šestimi desetletji. Naš gostitelj je na skrajni desni v materinem varstvu.

Pogled s Tičnice na šoštanjsko termoelektrarno, iz katere uhajajo v nebo povsem drugačni duhovi, kot so nekdanj odhajali z velenjske Tičnice.

Skrivnostni spominek

Kmalu bo proč desetletje, ko sem slučajno zašel na dom gospodinje v zrelih letih. Ozrem se po stenah v predverju in opazim visečo enojno kvako. Bila je lepo ohranjena in obešena na opaznem mestu. Glede na okoliščine sem takoj pomislil, da ima predmet posebno poslanstvo. Seveda ne bi bil Klasjev Pode, če ne bi tako vprašal, za kaj gre. Ženska me je prodorno pogledala in pojasnila: »Reč me spominja na pokojnega moža.« Odgovor je bil zanimiv, vendar ohlapen. Da bi pregledal dvom, sem poprosil za natančnejše pojasnilo. »Razmišljajte in si odgovorite, če imate glavo na pravem mestu,« je dejala, se komaj opazno nasmehnila kot Džokonda in umolknila.

Ženske že lep čas ni več med živimi, da bi povedala, kaj ji je vzbudilo tako močno asociacijo. Morda je moža zlahka ovijala okoli prsta, ker je stvar vrtljiva, morebiti je to (bog nas varji) prosto bingljajoč klin v zadnjem členku, ali pa se je mož poklicno ukvarjal z vleko lesa iz gozda, ali pa kaj desetega, kdo bi vedel. Pravijo, da ni zdravo, če te kakšna skrivnost preveč vrta, zato prosim, da bi s skupnimi močmi razrešili zagonetko.

Klasjev Polde

